

മലയാളനാട്

വാരിക

പത്രാധിപർ:

എസ്. കെ നായർ

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

ലേഖനം

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ പക്ഷി
(എന്റെ കഥ) —മാധവിക്കുട്ടി 4

പേനാഗ്രാമർ ഫുട്ബാൾ
—വിതര ബേബി 12

എന്ത് യോജിക്കണം
പി. ഷാസ്തരിനേഴ്സി 26

കുതി കാലാക്ഷത്തിന്റെ
ഉജ്ജ്വലശബ്ദം—പീലിക്കോട്ട്
അല്ലക്കുട്ടൻപിള്ള 44

കവിത
ആസന്നമരണചിന്തകൾ
—സച്ചിദാനന്ദൻ 11

കടിയെപ്പ്—കെ. ആർ. നാകായ
ണൻനമ്പിശൻ 39

കഥ
കൊതന്നോടേയ്ക്ക് കോമുട്ടി
—ടി. ആർ. 8

മുഷിവിണ നോ—
—പി. റാ. പെരുംചേസ് 22

കൊൾ —എം. വി. രത്ന 32
കഷായം — സുകുമാർ 42

നോവൽ
അരൂ —മലയാറൂർ രാമകൃഷ്ണൻ 16
എനിക്കും ജീവിക്കണം
—പി. കേശവദേവ് 28

പംക്തികൾ
വായനക്കാരുടെ കൾ 2
വിദ്യാർത്ഥി-യുവജനനേതാക്കളെ
പ്പറ്റി —പി. ബി. നായർ 36
എന്റെ നല്ലങ്ങളിലെ താഴ്വ
—കെ. എസ്. ജിനൻ 47

ഗ്രന്ഥനിരൂപണം
—പി. ഷാസ്തരിനേഴ്സി 51

ബാലശാസ്ത്രം 53
സനിമ —വിജയൻ കോട്ട് 58
പോക്കർ ആൻഡ് പോക്കർ
—ബി. എം. ഗഫൂർ 64

മുഖച്ചിത്രം:

ഫോട്ടോ: ശിവൻ

ഉഷാനന്ദിനിയും മായയും

കഴിഞ്ഞലക്കം മലയാളനാട്ടു വാരികയിൽ (ലക്കം 39) മിസ്. മായയെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനത്തിൽ "അവൾ" എന്ന ചിത്രത്തിൽ മായ പ്രധാനരോളിൽ അഭിനയിച്ചതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു തെറ്റാണ്. ബീനാപിക്ചേഴ്സിന്റെ "അവളിൽ" പ്രധാനരോളിൽ അഭിനയിച്ചത് ഉഷാനന്ദിനിയാണ്. മിസ്. മായയും ഈ ചിത്രത്തിൽ അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നകാര്യം ശരിയാണ്.

—ഡോ: എ. കെ. ബോസ്,
ഭാജപുരം.

"എന്റെ കഥ"യെപ്പറ്റി

"ചിങ്ങവെയിലിൽ" റുത്തംവെക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ, അവ ചുംബിച്ച പാരിജാതമലരിതളുകളിൽ, അനാഥനായ ആ

വായനക്കാരുടെ കിരളകൾ

ആത്മാവിനെ, അതിന്റെ നഗ്നതയെ ഞാൻ കാണുന്നു. ഞാൻ കാണുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെ മരുഭൂമിയിൽ ഞാനുഴലുമ്പോൾ, ഫണു വിടർത്തിയൊഴുന്ന മൃഗതൂക്കുണകളുടേയ്ക്കു നാവുവരണ്ടു എന്റെ ആത്മാവിന്നിതാ തെക്കമ്പിൾ മധുരജലം. പൊട്ടിയൊഴുകുന്ന ദുഃഖത്തിന്റെ ലാവ. ആയിരം ചിറകുകൾ വിടർത്തിനി പറന്നുയരുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിന്റെ അഗാധകയങ്ങളിൽ വിടരുന്നു; പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന ശാന്തത.

"മായവികളി"ക്കും, "മലയാളനാട്"നും അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

—സേതുനമ്പ്യാർ കെ,
കാഞ്ഞങ്ങാട്.

സാഹിത്യവാദപഥം

സാഹിത്യവാദപഥം ഈ ലക്കത്തിൽ ചേക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അടുത്തയാഴ്ചമുതൽ പംക്തി തുടരുന്നതാണ്.

—പത്രാധിപർ

ക്രിസ്റ്റഫർ ഫ്റ്റെറയോടു കടപ്പാട്

"മലയാളനാട്"ന്റെ 35-ാം ലക്കത്തിലെ ഗ്രന്ഥനിരൂപണപംക്തിയിൽ ക്രി: പി. ജാസ്റ്റരനുണ്ണിയുടെ യശപാലിന്റെ "അഭിവൃദ്ധി" എന്ന കൃതിയുടെ വിമർശനം വായിച്ചു. ഈ കൃതിയുടെ കഥാതന്തുവിനു പ്രസിദ്ധ ആംഗലനാടകകൃത്തായ ക്രിസ്റ്റഫർ ഫ്രെയുടെ "Phoenix Too Frequent" എന്ന നാടകവുമായി ഗണനീയമായ സാമ്യമുണ്ട്. യശപാലിന്റെ നോവൽ പുരോഗമനപരമായ ഒരു സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുമ്പോൾ ഫ്രെയ ഈ നടകത്തിലൂടെ സ്ത്രീചാഞ്ചല്യത്തെ പരിഹസിക്കുകയാണ്. ഭാര്യ മരിച്ച ഭർത്താവും, ഭർത്താവു മരിച്ച ഭാര്യയും കഴിമടവും എല്ലാം എല്ലാം രണ്ടുകൂടികളിലും കാണാം. ഇവരിൽ ആർ ആരോടു കടം വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു ആരോ!

വറുഗിസ്തുളൻ,
കായംകുളം.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലെ ദാമ്പത്യം

ശ്രീമതി ഇടപ്പുഴത്തി ശാന്തകുമാരിയുടെ "യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലെ ദാമ്പത്യം" അവിവാഹിതരിൽ അല്പം ചിന്താക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു ലേഖനമായിരുന്നു. മിക്കവാറുംമെല്ലാ വിവാഹിതരും നേർട്ടുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണേ? അതോ സ്വന്തമനുഭവങ്ങൾ ചാത്രമാണോ ശ്രീമതി ശാന്തകുമാരി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. ലേഖനം സ്ത്രീകളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു മുൻതൂക്കം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ തോന്നി. പുരുഷന്മാരോടുകൂടിയും ഈ വിഷയത്തിൽ

വിചിന്തയ്ക്കുകയും എഴുതിക്കാനാവാതെ ഹിക്കുന്നു.

എസ്സ്. കുമാർ,
തിരുവനന്തപുരം.

സെൻറുതോമസ് ശതവാർഷിക ആഘോഷം.

സെൻറുതോമസ് സെൻററിനറി ആഘോഷം കൊല്ലംജില്ലയിൽ വിപുലമായ തോതിൽ ആഘോഷിക്കുവാൻ കൊല്ലം ടിനിററിലെ സിയം ഫാളിൽ ചേർന്നു വിവിധക്രൈസ്തവമഠാസഭാപ്രതിനിധികളുടെ സംയുക്തയോഗം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ മൂന്നു റീത്തുകളുടെ പ്രതിനിധികളും; സി. എസ്. ഐ., മാർത്തോമ്മാ, മാർത്തോമ്മാസഭകളുടെ പ്രതിനിധികളും ഉൾപ്പെടെ നാല്പതു തോളം പേർ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

പകരുക

സെൻറു പീറ്റർ റോമയിൽ എന്ന പോലെ സെൻറുതോമസ് ഭാരതത്തിൽ വിശിഷ്ട കേരളത്തിൽ സുവിശേഷപ്രചാരണപ്രവർത്തനം നിർവഹിച്ചവെന്ന് അഭ്യർത്ഥനയായിരുന്ന കൊല്ലം ബിഷപ്പു ജോറോ ഫെർണാണ്ടസ് പ്രസ്താവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയ ക്രിസ്ത്യൻവിശ്വാസവും ചൈതന്യവും മറ്റുള്ളവരിലേക്കു നാം പകരണമെന്ന് ബിഷപ്പ് പറഞ്ഞു.

ആത്മീയ, ഭൗതികരംഗങ്ങളിൽ പുരോഗതി കൈവരുത്തുവാൻ കഠിനയത്നം നടത്തുക എന്നതിലൂടെ മാത്രമേ പുരുജീവൻ കൈവരിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് തിരുവനന്തപുരം ആർച്ചുബിഷപ്പ്, ഡോബനഡിക് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. കൊല്ലം കലക്ടർ എം. ജോസഫ് ഉൾപ്പെടെ പലരും ചർച്ചകളിൽ പങ്കെടുത്തു.

കമ്മിറ്റികൾ

ഫാ. എലിയാസ് ലോപ്പസ് കൺവീനറും ഫാ: കെ. വി. ജേക്കബ്ബ് ജോയി

അറിയിപ്പ്

മലയാളനാട്ടു വാരിക ഭീമമായ ഒരു തുക എക്സൈസ്ഡ്യൂട്ടി (Refugee relief) കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്ന വിവരം വായനക്കാർക്കറിവുള്ളതാണല്ലോ. മലയാളത്തിലെ മറ്റൊല്ലാ ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും വില വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, മലയാളനാട്ടു വാരിക വിലയിൽ മാറ്റം വരുത്തിയില്ല. അച്ചടിസംബന്ധിച്ച സാധനങ്ങളുടെ വിലയ്ക്കും, വേതനത്തിനും ഭിന്നപ്രതി വർദ്ധനവുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഞങ്ങൾ എന്റെ സ്വയംഭരണത്തിലുള്ള രണ്ടു പൈസ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. ഈ വർദ്ധനവ് എപ്രകാരം രണ്ടാംതീയതി (നാല്പത്തിയഞ്ചാം) മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതാണ്. ഏകദേശമായും വായനക്കാരും ഞങ്ങളോടു സഹകരിക്കാനുദ്യമിക്കുന്നു.

മാനേജർ,
മലയാളനാട്ടു, കൊല്ലം.

ന്റുകൺവീനറുമായി ഒരു സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയും റവ. ഡോ. എൻ. ജെ. തോമസ് കൺവീനറായി ആദ്ധ്യാത്മികനായിരിക്കണമെന്നറിയെയും പ്രൊഫ. ക്രിമൻറു വിക്രസ് കൺവീനറായി യുവജന കമ്മിറ്റിയും, ഫാ. ബ്ലെയ്സ് കൺവീനറായി സോഷ്യൽ സർവീസ് കമ്മിറ്റിയും രൂപവൽക്കരിച്ചു.

ആഘോഷപരിപാടികളെക്കുറിച്ച് വിശദമായ ചർച്ച ചെയ്തശേഷം മാച്ച് 6-ന് വീണ്ടും ചേരുന്ന യോഗത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി.

എന്റെ കഥ

ഇരുപത്തിയഞ്ച്

ഞാൻ ശ്രീ. വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ ആദ്യമായി പരിചയപ്പെട്ടത് ഡെൽഹിയിൽ വെച്ചായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന "സെൻചുറി"യെന്ന വാരികയിൽ ആയിട്ട് ഞാൻ കവിതകളും, ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു സെൻചുറിയുടെ പ്രത്യേകതസ്ഥാനം ഉണ്ട് എഴുതുന്നവർക്കുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾ എനിക്ക് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കിട്ടാറുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു ദിവസം കൃഷ്ണമേനോനെ ചെന്ന കാണാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചിതവൃത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളെന്ന് സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കാറുള്ള ഒരു ഇരുപത്തിയഞ്ച് വയസ്സ് കാമൻ എന്നൊരു പരഞ്ഞെടുത്തു:-

"നിങ്ങൾ കാണാൻ വരുന്നു എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ മേനോൻ ചേരിച്ചു: ആരാണു് ഈ കമകാരാസ്? ഞാനെന്തിനും ഈ എഴുത്തുകാരെല്ലാം കണ്ടാണു്?"

കൃഷ്ണമേനോന്റെ അറഫനിയമായ ദുരഭിമാനത്തെപ്പറ്റി പല കഥകളും അന്ന് ഡെൽഹിയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ കഥ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും അന്നുതന്നെ കവിതകൾ എഴുതുകയും ചെയ്തു. ഡെൽഹിയിൽ ഞങ്ങളുടെ സുഹൃദ്യവലയത്തിൽ പല പ്രതിഭാശാലികളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടുവെട്ടിയൊരു പ്രപഞ്ചമായി. ഏല്ലാ വേദസന്ദർശനങ്ങളും പ്രവേശനപ്പെട്ട പേരുകൾ പത്രപ്രവർത്തക കവിതകളും ധനശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധ

രും കലാകാരന്മാരും ഞങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളായിത്തീർന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഭരണം ഡെൽഹിയിലാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. ലോകം നട്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു പാത്രമാണെന്നും, ഡെൽഹി അതിന്റെ മദ്ധ്യമാണെന്നും, കനമേറിയ കരുക്കളെല്ലാം ആ കഴിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്ക് തോന്നി. ലോകം അങ്ങനെയും എന്റെ പരിചിതരൂപങ്ങളെല്ലാം ഓരോ കഥാപാത്രങ്ങളായും എന്റെ കണ്ണിൽ രൂപം നൽകപ്പെട്ടു. പൂട്ട് കനത്തുകനത്തുവന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലസംഗീതം പെട്ടെന്നു് ഉച്ചത്തിലായി...

1965-ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ പ്രസവത്തിനായി ഞാൻ കോഴിക്കോട്ടേക്ക് പോയി എന്റെ മക്കളെയും ദാസ്യേട്ടനെയും പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ ഹൃദയം പ്രകൃബ്ധമായിരുന്നു. ഡെൽഹിയും കോഴിക്കോട്ടും

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ പക്ഷി

ഞെട്ടിയെഴുന്നേൽക്കുന്നതായിരുന്നു. ഡെൽഹിയിൽ എന്റെ വാക്കുകൾക്ക് എല്ലാത്തേയും ഒരു "ഓഡിയൻസ്" ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന് എന്തും അംഗീകാരം ലഭിച്ചിരുന്നു. കേരളത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ വാക്കുകൾ പുരുഷന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ല. മറുസ്ത്രീകളുമായി പ്രസവവേദനയെപ്പറ്റിയും സ്വപ്നാഭിമാനങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റിയും സംസാരിച്ചു സംസാരിച്ചു എന്റെ മനസ്സ് മുഷിഞ്ഞു. എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു തുല്യമായി. മാവിലെ എഴുത്തുകാരെപ്പോലെയോ എന്റെ കണ്ണുകൾ അകാലമായി നിറഞ്ഞൊഴുകി. നൈവേദ്യവും സ്നേഹാഭിഷേകവും മറ്റും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ദേവതയെപ്പോലെയാണെന്നു ഞാൻ. എന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കഴുകുന്ന നിറം കേൾ പ്രവേശിക്കാതെയായി. ഏകാകിനിയായ വിമലത്തിന്റെ ഹൃദയം കണ്ണുനീർ കവിനും

ഒരു ദിവസം രാവിലെ നാലുമണക്ക് ഞാൻ വേദനയോടെ ഉണർന്നു. ജനലിനപ്പുറത്തു് ആ മാസം തെളിയു ന്നതായിരുന്നു മഴക്കാലം വന്നു തുറന്നുവെ ന മൃദുസന്ദേശത്തോടെ തണുത്ത കാറ്റുകൾ വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു

ഞങ്ങളുടെ കടുംബസ്നേഹിതയായ ഡോക്ടർ വിമല എന്ന അവരുടെ കാരിൽ കയറ്റി അയച്ചു മണിക്കൂറു ന്നു് മോസ്റ്റിറൽ ലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

പ്രസവവേദനയെ ചെലുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഗായത്രിമന്ത്രം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. സൂര്യൻ വളർന്നുവളർന്നു എന്ന് തന്റെ സ്വപ്നവായിലെടുത്തു വിഴങ്ങുന്നവെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി.

എനിക്ക് നിലവിളിക്കുവാൻ സമയം കിട്ടിയതായില്ല. സൂര്യനെ സൂരിച്ചു കിടക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഇടത്തെ തുടയിൽ കൂടി ഉരസിക്കൊണ്ട് എന്റെ മുന്നാമത്തെ മകൻ ജനിച്ചു അവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു.

"നല്ല ഭംഗിയുള്ള ഒരു കൊച്ചുമകൻ" വിമല പറഞ്ഞു.

എന്റെ അമ്മ അവനെ എടുത്തുപൊക്കി, എന്റെ മാറിടത്തിൽ കിടത്തി. ഞാൻ അവനെ ചുംബിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു. എനിക്ക് അവന്റെ കാതിൽ "ജയസുതു" "ജയസുതു" "ജയസുതു" എന്ന് ഉരുവിട്ടു. അതായിരുന്നു അവന്റെ നാമകരണമുഹൂർത്തം.

അവൻ എട്ടുരാത്രി തുക്കുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദൈവപുത്രന്റെ അസാമാന്യ സൗന്ദര്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. നിധി കിട്ടിയ ദരിദ്രനെപ്പോലെ പിന്നീട് ഞാൻ അവന്റെ അടുത്തുനിന്നു നീങ്ങാതെയായി. എന്റെ ശരീരം ക്ഷീണിച്ചു ഉറക്കമില്ലാത്ത കണ്ണുകൾ കണ്ടിലാഴ്ന്നുപോയി. ഞാനൊരു നിധി കാക്കുന്ന ഭ്രമം മാത്രമായിത്തീർന്നു

ഡെൽഹിയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയതിനുശേഷം എന്റെ ആരോഗ്യം ക്രമേണ തകർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എനിക്ക് വയറിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. രാത്രി മുഴുവനും ഞാൻ കിടന്നു ചുമച്ചു ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ഞാൻ ചർദ്ദിച്ചു. പുറത്തു പോവാൻ സിനിമ കാണാനോ ആഹ്ലാദിക്കാനോ എനിക്ക്

മാധവികുട്ടി

തീരെ ആഗ്രഹം തോന്നിയില്ല. ഞാൻ സുഹൃത്തുക്കളിൽനിന്നും അകന്നു മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ ഒരു യുവാവു് എന്നോടു് ചോദിച്ചു. "എന്നെ കണ്ടുകൂടാതെയാതോ?"

"എനിക്ക് ആരെയും കാണണ്ട." ഞാൻ പറഞ്ഞു അപ്പോഴും എന്റെ വലത്തെ കൈ എന്റെ ശിശുവിന്റെ മുഖാവലിൽ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

"നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം കാരണം എന്ന് പ്രേരിപ്പിച്ചത് പെൺകുട്ടിയെ ഞാൻ കരയിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞയച്ചു അതുകൊണ്ടാണു ഞാനിതനുഭവിക്കുന്നത്." അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു,

അയാൾ ചുമരും ചാരി, കോണിപ്പണി

കളിറങ്ങുവാൻ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടുനില്ക്കുകയായിരുന്നു അയാളുടെ കണ്ണനിർക്കലും ഞാൻ എഴുന്നേറ്റില്ല.

“നിന്റെ ഹൃദയം ഇത്ര കഠിനമായത് എങ്ങനെ?” അയാൾ തോന്നലോടെ ചോദിച്ചു.

അപ്പോഴും ഞാൻ എന്റെ മകന്റെ മുഖാവലിൽ വാത്സല്യത്തോടെ തടവി കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇടയ്ക്കു ലോറൻസ് ബാൻററിൽമൻ എന്ന കവി അവിടെ വരാറുണ്ടായിരുന്നു. അയാളും ഞാനും കൂടി ചെറിയ ഗ്ലാസിൽ റാക്കുമാരിഷ്യം കണക്കിം ധികം കുടിച്ചു.

“മാധവ! ആ കേരളാവൈൻ എടുക്ക” —അയാൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

ക്രമേണ എന്റെ ദിനം രാലിച്ചുവന്നു. എന്റെ തൂക്കം കുറഞ്ഞു. എന്റെ നിറം കറുത്തു. ഒടുവിൽ ഞാൻ വെല്ലിങ്ങടൻ ഫോസ്റ്ററിറലിൽ മരണത്തെ കാത്തു കിടക്കുന്ന ഒരു രോഗിണിയായി മാറി. ഈ ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും സ്നേഹമയമായ ഒരു പെൺകുട്ടി ഭാഗ്യവശാൽ അക്കാലത്തു എന്റെ മിത്രമായിരുന്നു. രവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള നീണ്ടുരുടിയും നിഷ്കളങ്കതയുള്ള പുഞ്ചിരിയും ഉള്ള ഷെർളി. എന്നെ കട്ടിലിൽക്കിടത്തിക്കൊണ്ടു എന്റെ തലമുടി അവൾ സേപ്പിട്ടു കഴുകി തുവത്തി. ദിനംപിടിച്ച് ചൊളിഞ്ഞു വെറുങ്ങലിച്ച എന്റെ കാൽവിരലുകളിൽ കോൾഡ് ക്രീം പുറട്ടി അപരിതിരുമ്മി.

എന്റെ മുറിയുടെ ജനലിൽക്കൂടി നോക്കിയാൽ ശവങ്ങളുടെ നക്ഷേപസ്ഥലമായ MORGUE ആയിരുന്നു പ്രധാന ദൃശ്യം. ഷെർളി അതിലേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“ഷെർളി, എന്താണു നോക്കുന്നത്?”

“ഒന്നുമില്ല, ആളുകളെ നോക്കുകയാണ്. ആമി ഉറങ്ങിക്കൊള്ള. ഷെർളി പറഞ്ഞു.

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പുറത്തെ മുറ്റത്തു നിന്നു ശവമറക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉച്ചത്തിലുള്ള പൊട്ടിക്കരച്ചിൽ ഉയർന്നു. അപ്പോഴും ഷെർളി എന്നേ ഉപറയും “അതു് ഒരു കുട്ടി വേദനകൊണ്ടു നിലവിളിക്കുകയാണ്. ആ കുട്ടിയുടെ മുറിവു ഡോക്ടർ

തുണിവെച്ചു കെട്ടുകയാണ് ആമി ഉറങ്ങിക്കൊള്ള.”

“ഞാൻ മരിക്കുമോ” ഞാൻ ഷെർളി ചോദിച്ചു. “ഷെർളിക്ക് എന്താണു തോന്നുന്നത്? നന്ദുപറയൂ.”

ആമി മരിക്കില്ല. മരിക്കാനാണു യോഗമെങ്കിൽ ഇത്ര രംഗിയുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ ദൈവം ആകിക്കു തരുമായിരുന്നില്ല.” ഷെർളി പറഞ്ഞു.

എന്റെ കുട്ടി നടന്നുകളിക്കുന്നതു കാണുവാനെങ്കിലും എനിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടാവണമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചു. ഓരോ ശ്വാസോച്ഛവാസത്തിലും ഞാൻ ഭഗവാന്റെ തിരുനാമം ഉച്ചരിച്ചു.

അങ്ങിനെ രോഗം അചലവുമായാക്കി മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന എന്നെ കാണുവാനായി കൃഷ്ണന്റേനാൻ വന്നു. വെറുപ്പ് എന്ന വാക്കുതന്നെ ആ ഘട്ടത്തിൽ അത്ഭുതമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

മനുഷ്യരൂപം കൈവെട്ത്തു് ഒരു ജീണ്ണിച്ച പക്ഷിയയപ്പോലെയായിത്തീർന്നിരുന്നു എന്റെ ശരീരം കരിവാളിച്ചു്, മൊളിവിണു പരുത്ത ഒരു ശരീരം എന്റെ സ്വഭാവം നേത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഷെർളിയുടെ ഭർത്താവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നെ പുതപ്പിൻപൊതിഞ്ഞു്, വാരിയെടുത്തു കോണിപ്പടിപ്പുകയറ്റി, കിടക്കയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കിടത്തി, എന്റെ ശിശു എന്നെ കണ്ണുപ്പോൾ ഭയന്നു കാണു. എന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ കട്ടുകെണ്ണത്തെയ്തു എന്റെ കാലിന്റെ തൊലി തിരുമ്മി മിനുസപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

എനിക്കും പുച്ചയെപ്പോലെ ഒൻപതു ജന്മങ്ങളുണ്ടു്. തീയിൽവീണ ചാമ്പലായതിനുശേഷം വീണ്ടും നവജീവനോടെയും കാന്തീയോടെയും ആവിർവീക്ഷണ Phoenix എന്ന ഐതിഹാസപുറവയെപ്പോലെ ഞാൻ വീണ്ടും ചാമ്പലിൽനിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. ജീവിതത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ ഞാൻ വീണ്ടും ഉന്മത്തയായി. ഭഗവാന്റെ നാമങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചിരുന്ന ചുണ്ടുകളിൽ ഞാൻ ഇളംചുവപ്പുചാതം തേച്ചു. വാക്കുകൾ പെറുക്കിയെടുക്കാൻ വയ്യാത്ത പ്രേമഗാനങ്ങൾ നിലാവുള്ള രാത്രികളിൽ അവ ആലാപിച്ചു.

“എന്നാൽ അതെന്നിക്കു കേൾക്കണ്ട. പക്ഷേ, ഒന്നു നീ മനസ്സിലാക്കണം. ആരും ഒന്നിലും സംതുപ്തരല്ല. പിന്നെ എന്തിനു ജീവിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാൽ എന്തിനു മരിക്കുന്നു എന്നു മറുചോദ്യം ചോദിക്കാം.”

നഗരത്തിന്റെ തിരക്കിനിടയിൽ ജീവിക്കാൻവേണ്ടി അലഞ്ഞു നടന്ന നിസ്സഹായനായ ശ്രീധരന്റെയും ഭാര്യ രമയുടേയും കഥ.

‘ആരണ്യപർവം’

കെ എൽ. മോഹനവർമ്മയുടെ
ഏറ്റവും പുതിയ നോവൽ

ഒരസാധാരണ പംക്തി

കാക്കനാടന്റെ പേജ്

ഒരപൂർണ്ണമനുഷ്യന്റെ അറിവുകളിൽനിന്നും അറിവുകേടുകളിൽ നിന്നും ഉണരുന്ന ശ്രമചിന്തകൾ! ശ്രമചിന്തകൾ!!

ശ്രദ്ധേയമായ മറ്റൊരു പംക്തികൂടി!

എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ദമ്പതികൾ

ഉടൻതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിക്കുന്നു

മുറ

അതു കോന്നന്റെ തള്ളയാണ് പറഞ്ഞത്. കോന്നന്റെ തള്ള പാവം. അവർ നെഞ്ചിടിച്ചുപൊളിച്ചു. അപ്പോഴും രാമോരൻ വയസ്സിയെ കല്ലെറിഞ്ഞു. അങ്ങനെയാണ് അവൻ കോമുട്ടിയുടെ കൂടെ നിന്നത്.

അന്ന് ആളാണല്ലോ പടി തന്റെ പിന്നിൽ അടഞ്ഞു ഇന്ന് കോമുട്ടി അതു തുറന്നു.

വരമ്പിലും വയലിലും അലഞ്ഞു. വെയിൽ അവസാനിക്കുന്നതു കാത്തു. ഇരുട്ടുപരന്നപ്പോൾ കോന്നന്റെ കൂട്ടിൽ കയറി. അവന്റെ തള്ളയെ കാ

ണാൻ ചെന്നതാണ്. രാമോരൻ കല്ലെറിഞ്ഞ തള്ള. നെഞ്ചിടിച്ചുപൊളിച്ച തള്ള.

മുറത്തുകിടന്ന ലാലക്കട്ടിൽ കമിഴ്ന്നുവീണ നിലവിളിക്കുന്ന തള്ളയെ കണ്ടു.

പിന്നെ അവിടെ നിന്നില്ല.

“നിന്റെ തള്ള എവിടെയാണ് കോമുട്ടി”—ചാമേട്ടൻ പറുകിൽനിന്നു ചോദിച്ചതുകേട്ടു തെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു. ഇതളിൽ ചാമേട്ടന്റെ കിതപ്പു കേട്ടു.

ഇപ്പോൾ കോമുട്ടിക്ക് ചാമേട്ടന്റെ മോനോടു ചോദിക്കാം; “എടാ രാമോരൻ, നെന്റെ തള്ള എവിടെയാണ്?”

ജാനപത്ത് എവിടെയാണെന്ന് അറിയാതെയല്ല കോമുട്ടി ചോദിച്ചത്.

“കാവിലെ പടിയ്ക്കൽ”—രാമോരൻ കോമുട്ടിയുടെ വീരലുകളുമെത്തിപ്പിടിച്ചു.

“നിയ്യന്റെ കൂടെ പോന്നോള.”

അതാണ് അന്നരാത്രി ചാമേട്ടൻ തന്നോടു പറഞ്ഞതും. ചാമേട്ടന്റെ കൂടെ ചെന്നു. ഉറൻ പറഞ്ഞു.

ചാമേട്ടൻ നടന്നു കാവിലേയ്ക്കായിരുന്നു. കോമുട്ടി പിറകേ ചെന്നു.

ഇന്ന് രാമോരൻ തന്റെ കൂടെ ആശ്രമത്തിലേയ്ക്കു വരുന്നു. ഇവൻ തള്ളയുണ്ട്. ചിണ്ടക്കക്കാരി ജാനേപ, നെന്റെ മോനെ ഞാൻ ആശ്രമത്തിലാക്കാൻ പോവാം.

കോമുട്ടി ചാമേട്ടന്റെ കൂടെ കാവിലേയ്ക്കാണ് പോയത്.

ഇന്നു കോമുട്ടി നന്ദിയകാക്കുന്നു. വര

ഒഴിഞ്ഞുപോയ
കോമുട്ടി

ടി. ആർ.

സുകക്കുന്നു. ഇനി പാഞ്ഞുകൂടി കുറച്ചു നടന്നാൽ മതി.

ആരും അടിച്ചു പുറത്താക്കിയതുകൊണ്ടു പോവുന്നതല്ല. വരുകൊല്ലവും കോമുട്ടി തള്ളും. അന്നും ആലോളം കാണാനെത്തും. തൊഴുതനില്ല. ചാറുകയും. മഞ്ഞൾ പുരട്ടും. കോഴി കത്തും. “ആളാങ്ങല്ലരല്ല, രാമോരൻ, ഇനി വരാം.”

കോമുട്ടിക്കു വരമ്പിന്റെ നീളം കൂടുകയാണെന്നു തോന്നി. വഴിയിലെത്തും വരെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാനുള്ള കെല്പില്ല. ശങ്കരൻനായനും മുത്താശാരിയും കാവിൽ നിന്നിറങ്ങി പിറകേ വരില്ല. രാവേല

നും അവന്റെ കൂട്ടരും ഓടിയെത്തുമോ എന്നു മാത്രമാണു പേടി.

മേലാകെ നിറുന്നു. മഞ്ഞൾ തേച്ചു നെഞ്ഞിലും മുഖത്തും തൊലി ചുരുണ്ടു. കോമുട്ടിയുടെ തല രണ്ടായി പിളരുന്നു. മോളിൽ വെയിൽ കയറുന്നു.

എല്ലാം ചവച്ചിറക്കണം. കോന്നന്റെ തള്ളയുടെ വാക്കു പാഴായില്ല. കഴിഞ്ഞാണിൽ കടമ്പ കടന്നു വരമ്പിൽ ഉപ്പുററി ഉറപ്പിക്കുന്ന നേരത്തുകേട്ടു വാക്കു.

“നിയ്യ” മാറുകിറി ചാവുന്നതു കാണാതെ ഞാൻ കണ്ണടയ്ക്കില്ല.”

പാറത്തുള്ള മാഞ്ഞെടിച്ചു നിലവിളിച്ചു. മോനെ കൊന്നു കോമുട്ടിയാണെന്ന് എല്ലാവരും ചേർന്നു പഴിച്ചു. “തള്ളയ്ക്കുണ്ടോ കമ്പം?”—കോമുട്ടി മെല്ലെചോദിച്ചു.

മുത്താശാരി നാട്ടുകാര്യം നടത്തി.

“ഇനി നിയ്യ” ആളാണല്ലോ കടക്കേപാ?” കോമുട്ടി ഒന്നും മറന്നിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും തനിക്ക് ആരോടും ഇറായില്ല. എല്ലാവരും ചതിയന്മാരാണെന്നു തിരിഞ്ഞെന്നു മാത്രം. ആക്കം കോമുട്ടിയോടും ഇറായില്ല അവർ കോമുട്ടിയെ ചതിയെന്നു വിളിച്ചത് എന്തുറിഞ്ഞിട്ടാണാവോ? ചതിയൻ തള്ളിയപ്പോൾ ഇവരെക്കെന്നു തരിച്ചതെന്തിനാണ്?

എന്നാലും പാറത്തുള്ളയുടെ മുഖത്തു നോക്കാൻ കണ്ണിനു കരുത്തില്ല.

ഇരുവശത്തും പാമോണ്. ഉണങ്ങിയ ചെളി. മൺകുട്ടർ ഉടയാറായി. പിന്നെ വെള്ളം കുതിച്ചൊഴുകും. നീലക്കുറുപ്പുനിറത്തിൽ ചെളി നിറയും. ചെളിയിൽ പുണ്ടുകടന്ന് മാറുകിറി നിലവിളിക്കുന്നതെന്നാണെന്നു രൂപമില്ല. അന്നേ കണ്ണിൽ കരുത്തു നിവരൂ അന്ന് പാറ

ത്തള്ളയുടെ മുഖത്തുനിന്നും കോമുട്ടി കണ്ണടയ്ക്കില്ല.

ഇടതുകൈയുയർത്തി ഉണങ്ങിച്ചുളിഞ്ഞ വരലുകൾ നെററിയിലമെത്തി. ഈ ചുടൊന്നു കെട്ടുകിൽ. നെററിയ്ക്കുള്ളിലാണ് ചുട്ടു പുകയുന്നത്. പാറത്തുള്ള കിടന്നു പുകയുന്നമുട്ട്. പാഞ്ഞും വരമ്പിലും കിഴവി അലയുകയാണെന്ന് രാമോരൻ പറയുന്നു. കോമുട്ടി തെറ്റിൽ കണ്ടു. ജടപിടിച്ചു നരച്ച മുടിക്കെട്ടു കഴുത്തിനു ചുറ്റും പറത്തിക്കൊണ്ടു നടപ്പാണ്. ചിലപ്പോൾ നെടോട്ടം

തള്ളയുടെ നെഞ്ഞുപൊട്ടി ചലമൊഴുകി പാടം നിറയും. ഇതൊക്കെ എന്തിനാണെന്ന് കാവിലമ്മയ്ക്ക് അറിയാം, അമ്മ പാറത്തുള്ളയെ ആവേരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് ആക്കറിയാം?

ചിലപ്പോൾ ചുവന്ന പുതപ്പുകൊണ്ട് കഴുത്തുവരെ മുടിക്കെട്ടിയാണ് തള്ള കാട്ടുന്നത്. കോന്നനെ തൊട്ടുനവനെ പിടിച്ചു തോട്ടിൽ താഴ്ന്നുവെച്ചു മുട്ടോളം വെള്ളമുള്ള തോട്ടിൽ അവനെ മുക്കിക്കൊല്ലമെന്ന് അലറുന്ന പാറയുള്ള കിടന്നപ്പുകയുന്നത് കോമുട്ടിയുടെ രലയ്ക്കുള്ളിൽ

കോന്നൻ ചത്തീട്ടില്ലെന്നാണ് തള്ളയുടെ വിചാരം. തന്റെ കൈകളിൽ കോന്നനറിയാം. അവൻ ഇന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!

പട്ടാപ്പകൽ കോമുട്ടിയുടെ പൊന്നെടുത്ത് നാട്ടുകാരെ കാണിച്ചതിന് കോന്നൻ പിഴകെട്ടി കോന്നൻ പിഴകെട്ടിയതിന് നാട്ടുകാർ കോമുട്ടിയെ പഴിച്ചു. കോമുട്ടിത്തളങ്ങളെല്ലാതിന്നും ഓടിപ്പോയെന്നു ജപിച്ചുനടന്നവരാണ് തള്ളയെ കണ്ടാൽ ചിരിയമയ്ക്കുന്നത്. തള്ളയുടെ തല തിരിഞ്ഞെന്നു സ്വകാര്യം പറയുന്നവരാണ് കോന്നനെ കൊന്നത്. കോമുട്ടിയുടെ ചുണ അവക്കില്ലാതെപോയി

എല്ലാം ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞതാണ്. പിന്നെ ഷെൽട്ടറിലെത്തിയത് ഓക്കുന്നുണ്ട്.

ഷെൽട്ടറിൽ ചാമേട്ടൻ വന്നു വിളിച്ചു. ആദ്യം പനംപായ് തെറുക്കുന്ന ചെങ്കേട്ടു. പിന്നെ ചാമേട്ടന്റെ ശബ്ദവും. നടുരാവായിരുന്നു.

“എന്തിനാ ചാമേട്ടാ നിയ്യനെ പുറത്തേയ്ക്കു വിളിക്കുന്നത്?”

കേശവൻ കണ്ടുപോയാൽ നിയ്യം ഞാനും നാളെ കളംവെട്ടും. കേശവൻ അങ്ങനെയാണ്. എപ്പോഴും ചാട്ടയേളളു. അവൻ അലിവില്ല. മൂക്കിനു കുന്നിക്കുരുവിന്റെ വലിപ്പംപോലുമില്ല. കാതിനാണു മുഴപ്പ്. കണ്ണുകളുണ്ടെന്ന് മോന്നുകയുമില്ല എത്രപരുടെ കണ്ണീരുകളുണ്ടെങ്കിലുംവെച്ചു കണ്ണുകളാണ് കേശവന്റെയ്ക്കി! മുക്കുറിയുടെ മൊട്ടുപോലെ രണ്ടു കണ്ണും.

പോരെങ്കിൽ അവൻ എല്ലാവരെയും ശരിയ്ക്കിയിയാം. ഷെൽട്ടറിൽ കിടക്കുന്ന നൂറ്റാറുപുതു തെങ്ങുകളും പിറന്നതും അലഞ്ഞതും കൊന്നതും കട്ടതുമൊക്കെ കേശവൻ അറിയാം.

ഒന്നും അറിയുന്ന മട്ട് മുഖത്തില്ല

“ഈ രാത്രി നമ്മളിറങ്ങിപ്പോയാൽ കേശവൻ തുളളും.”

“നമ്മളിറങ്ങിപ്പോവുന്നത് തിരിച്ചുവരാനാണ് കോമുട്ടേ”

രാവിലെയെത്തുമ്പോൾ നമ്മളോട് വളപ്പിലേയ്ക്കിറങ്ങാൻ പറയും. പിഴ അങ്ങനെ പുതയകളും വെട്ടാനുള്ള ആളുകളായി. “ചാമേട്ടാ, കോമുട്ടി വരില്ല,”

ഇതളിൽ, ചാമേട്ടന്റെ ചുണ്ടു തന്റെ ചെവിയിൽ കേൾക്കുന്നു. എന്തിനും കോമുട്ടി അനങ്ങിയില്ല. ചാമേട്ടന് അങ്ങനെ പറയാം. കോമുട്ടി ഇതാക്കെ കണ്ടുളളതാണ്. ഇപ്പോൾ എന്തും പേടിയായിരിക്കുന്നു. പഴയപടി എഴുത്തുചാടാനുള്ള ചുണയില്ല

ഇപ്പോൾ ചാമേട്ടൻ പറഞ്ഞതുപോലും കേശവൻ കേട്ടുകൊണ്ടും. അയാൾ രാവുതീരുമ്പോൾ പുരയുടെ മറവിൽ നടക്കുന്നു. തെങ്ങികൾ ഉറങ്ങുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാൻ.

വെറുതെയല്ല ഷെൽട്ടർ നടത്താൻ കേശവനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ആരാണ് കേശവൻ ഈ വേലകൊടുത്തത്. “ആരല്ലാ, കോമുട്ടേ, കേശവൻ കേശവനെ ഏല്പിച്ചതാ.”

എന്താജോലി! “തെങ്ങികളെ അടിച്ചു കൂട്ടി പുരയ്ക്കുകത്തിട്ടുനൊക്കെ ജോലിയാണോ ചാമേട്ടാ?”

വിശേഷങ്ങൾ പിന്നെ പറയാം. നിശ്ചയങ്ങൾ കോമുട്ടേ നിനക്കിപ്പോഴാണ് ചൊന്ന പോയത്.

കോന്നന്റെ തലയിൽ മഴക്കെ വെച്ചപ്പോൾ നിനക്കെന്തൊരു ചൊന്നായിരുന്നു, കോമുട്ടേ!

അമ്പു നെഞ്ചിൽ തറച്ചു പിടയുന്ന ദേഹം ചാമേട്ടൻ പിടിച്ചുയർത്തി ഇനിയെന്നും പറയരുത്. “ചാമേട്ടാ! ഞാൻ വരാം.”

ചത്തവിട്ടിലെത്തുമ്പോൾ ഒരു വാക്കു പോലും ചുണ്ടിൽനിന്നു വീണില്ല.

ഒന്നും ചോദിക്കാതെ, എല്ലാം കടിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ട് കോമുട്ടി പിറകെ നടന്നു. എന്തു ചോദിക്കാനാണ്! ഇടയ്ക്കു കൈയിലൊന്നു തൊട്ടുപ്പാൾ ചാമേട്ടാൻ ചുടറിഞ്ഞു.

ഉള്ളിലു ചുടുകൊണ്ട് ചൊക്കെ പുക്കയ്ക്കുന്നു. ചാമേട്ടൻ ഒരു വാക്കുപോലും ഉറിയട്ടെന്നില്ല.

അനന്തരം

സച്ചിദാനന്ദൻ

ഇരുപത്തിയാറും.

ശ്രീകുലമേ
സുഖം

ശ്രീകുലമേ
ദുഃഖം

ഇരുപത്തിയേഴും.

കലണ്ടറിലെന്റെയെടുവിലെത്താളുകരിപിടിക്കുന്നു: കതകിൽ മുട്ടുന്ന പരാഗണത്തിലേയിവ നറിക്കെട്ടാൻ ജര: യുവിൻ ജര: പഴക്കുന്ന കാററിൻ കരങ്ങളിൽ തള്ളും മരണദൂതം:ഞാൻ തടവി വായിപ്പു:-

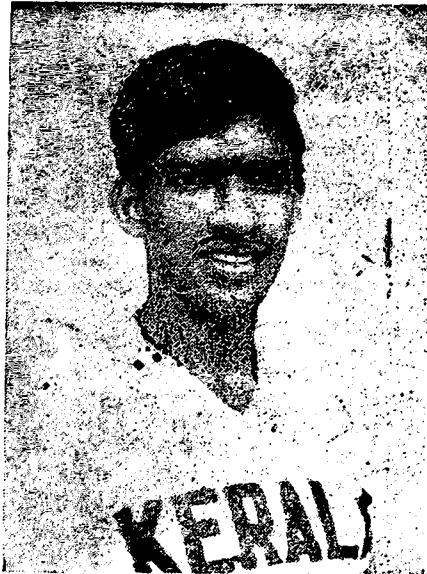
ജീവനും മൃതിയുടെ ശുദ്ധിപത്രം.

തെറു	ശരി	കടൽ
↓	↓	↓
എൻ കമയ്ക്കു തമു; ശരണം അത്യം ധരയുടെ കൈതി തിളയ്ക്കും ശ്രംഗാരം രായുടെ കപ് വിതയ്ക്കു വ്യാധി	നിൻ വ്യഥയിതു മിഥു; മരണം പ്രസ്യം നരയുടെ മൃതി മുളയ്ക്കും അംഗാരം വിധിയുടെ ലിപി ചിതയിതു ബോധി	ഗുഹാ ക മുഖം തി രി താക്കാ ൽ തിരി, ചെട്ടക്കുക തിരി ചെട്ടക്കുക പിരി ചെട്ടക്കുക ചുവർ മുറി യാത്ര പന വല താ അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ... ശുഭം. —

ഇതിനിട്ടും ഇവിടെ വന്നല്ലോ. കോമുട്ടി, നിയ്യ തള്ളയെ കാൽക്കൽ വീണു കണ്ണീരൊഴക്കുന്നു: ഞാൻ സൊപ്പം കണ്ടത്. സൊപ്പത്തിൽ കണ്ടതു നേരമെന്നും ചാമേട്ടൻ വിചാരിച്ചുല്ലാ; ഇല്ലേ. “നിന്റെ തലയിൽ പുല്ലോ, വിഷ

മോ ഏതാണു വിളയുന്നത്” കോമുട്ടേ, ഏതാണു വിളയുന്നത്? ഞാൻ തള്ളയെ കല്ലുവീണു പിടയുന്നതു നിയ്യ കണ്ടു. രാത്രി ചാണെന്നോ ത്തില്ലേ, ചാമേട്ടാ?

(ശേഷം 49-ൽ)

ജോൺ കെ. ജോൺ.

കേരളത്തിന്റെ ക്യാപ്റ്റൻ തിരുവല്ലക്കാരനായ ഈ യുവാവ് കേരളാ പ്രതിരോധനിയുടെ നായകനായിരുന്നു.

ത്തിലെ കോർട്ടിൽ. ആ മഹോത്സവം അവസാനിക്കുന്നത്, രണ്ടാഴ്ചക്കാലമായി നന്നേവരുന്ന ഏക ഫുട്ബോൾ മഹോത്സവത്തിന്റെ തീരശ്ശിലയിട്ടുകൊണ്ടാണ്.

നാലരമണി, മത്സരം ആരംഭിക്കാനുള്ള മുനയിലായിപ്പോയിപ്പോയപ്പോഴും ആളുകൾ ഉള്ളിലേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇരിക്കാനിടമില്ല. സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ നാലുഭാഗത്തുമുള്ള ഗ്യാലറികളും മുളകൊണ്ടു തീർത്ത ഡ്രൈയർ ഗ്യാലറികളും കസേരകളും ഒക്കെ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഏകദേശം കാൽപക്ഷം ജനങ്ങൾ ശ്യാസരക്ഷിപ്പിടിച്ചു നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ റഫറിയുടെ ബിസിൻ മുഴങ്ങി.

എഴാമതു സതേൺ പെൻറാങ്കലർ

പെൻറാങ്കലർ ഫുട്ബോൾ

എരിപൊരിക്കൊള്ളുന്ന വെയിൽ. ചുട്ടുപഴുത്ത പച്ചമണ്ണിൽ ചവിട്ടാൻവയ്യ. വരണ്ടകാറ്റിനു വെയിലിന്റെ ചൂടിന് ആക്കം കൂട്ടാനേ കഴിയുന്നുള്ളൂ.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു രണ്ടാംണി.

ഉച്ചഋഷിണിയുടെ സംഗീതം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ജനങ്ങളുടെ അണിമുറിയത്ത നിരകളും സ്റ്റേഡിയത്തിനുള്ളിലേക്കാണ്. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും കുട്ടികളും ഒക്കെയുണ്ട്.

നിമിഷങ്ങൾ കടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ലാൽബഹാദൂർസ്റ്റേഡിയവും പരിസരവും ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ മുന്നിലെ വിശാലമായ മൈതാനം നിറയെ കറുപ്പുകൾ. ഒരു ഭാഗത്തു് ഏഴ് നൂറ്റാലോട്ടു ഞാവലിപ്പടയം സൈക്കിളുകളും.

നാലരമണിക്ക് ഒരു മഹോത്സവം ആരംഭിക്കുന്നു; ലാൽബഹാദൂർ സ്റ്റേഡിയം

ഫുട്ബോൾ ട്വണ്ണമെന്റിലെ ഫൈനൽ മത്സരമാണിത്. കേരളവും മൈസൂരും തമ്മിലാണ് ഏറ്റുമുട്ടുന്നത്.

മൈസൂർ ഗോൾമുഖം ലാക്കാക്കി കുതിച്ചുപോയ കേരള ഫുട്ബോളർമാരുടെ ആവേശകരമായ ആക്രമണസന്നാഹത്തിന് പ്രേക്ഷകസമൂഹം പ്രോത്സാഹനം നൽകി. തൊടിയീടയിൽ രംഗം മാറികളി മൈസൂരിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായി കേരളത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിലായെന്ന കാര്യം പ്രേക്ഷകർ വേദനയോടെ നോക്കി. മത്സരത്തിന്റെ ആദ്യപകുതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ സ്കോർബോർഡ് ശൂന്യമായിരുന്നു. ഇടവേളയ്ക്കുശേഷം കൂടുതൽ പരസ്പരധാരണയോടെ രംഗത്തിറങ്ങിയ ഇന്റർനാഷണൽ കളിക്കാരനായ അംജത് മഹേന്ദ്ര നേതൃത്വത്തിലുള്ള മൈസൂർ കളിക്കാർ ശക്തിയായി സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയെടുത്തു. സ്റ്റേഡിയത്തിൽ ശ്യാ

വിതുര ബേബി

സമനിലനേടിയ ശേഷവും കേരളത്തിലെ കുട്ടികൾ ആക്രമിക്കുകയായിരുന്നു. പതിനഞ്ചു മിന്നിട്ടു സമയംകൂടി നിട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോഴും, ജനങ്ങളുടെ എല്ലാവിധ ആശിസ്സുകളും കവർന്നെടുത്തു് ആ ചുണക്കുട്ടികൾ പൊരുതുകയായിരുന്നു.

പ്രാകൃതമായ രീതിയിൽ

മത്സരത്തിന്റെ വിധി നിണ്ണയിക്കാൻ അന്താരാഷ്ട്രനിയമങ്ങൾക്ക് ഒരു തീരുമാനമെടുത്തതിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഓട്ടോമേറ്റഡ് റിഫറിയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഗോളിയെ മാത്രം മുനീൽനിൽപ്പിച്ച് ഓരോ ടീമിനും അഞ്ചുപേർക്കുമാത്രം കളിക്കാരുമായി സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു സമ്പ്രദായമാണു് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത്. താരതമ്യേന

ലീഗ് മത്സരങ്ങളിൽ ആസ്ര, കേരളം ഏറ്റുമുട്ടൽ

ശക്തരും സുശിക്ഷിതരായ മൈസൂർകളിൽ കാക്ക തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അഞ്ചാം നാൾ നീൽ നാലും ഗോളാക്കി മറികഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിനാകട്ടെ മൂന്നു ചാമ്പ്യനുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ മുന്നിനെമീറെ അഞ്ചു ഗോളുകൾക്കു വിജയിച്ച മൈസൂർ, ഗേ.വ.നരഃജയ്യദേവി ഒരീക്കൽകൂടി പിടിച്ചെടുത്തു.

പകിട്ടാൻ മൽസരങ്ങൾ

1972 ഫെബ്രുവരി 9-ന് സംസ്ഥാന പൈതൃകമന്ത്രാലയവകുപ്പുമന്ത്രി ശ്രീ: ടി. കെ. ദിവാകരൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത പെൻറാങ്കലർ ഫുട്ബാൾ ടൂർണ്ണമെന്റിൽ ആതിഥേയരായ കേരളത്തെക്കൂടാതെ, ആന്ധ്രാപ്രദേശ്, തമിഴ്നാട്, മൈസൂർ എന്നീ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളും അയൽരാജ്യമായ സിലോൺ ടീമും ആണു പങ്കെടുത്തത്. ല്ഹ് കും നോക്കൗട്ടു നമ്പ്രദായപ്രകാരം ആകെ 13 മൽസരങ്ങൾ നടന്നു. ഭാരോ മത്സരത്തെയും അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് പെൻറാങ്കലർ ഫുട്ബാളിന്റെ ചരിത്രം ഒന്നോക്കിക്കണതു നന്നായിരിക്കും.

പെൻറാങ്കലറിന്റെ കഥ

ഇന്ത്യയിലെ ഫുട്ബാൾ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ദക്ഷിണ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽക്കൂടി സ്ഥാനം ഏറ്റുവാങ്ങാൻ വലുതാണെന്നു വ്യക്തമാകും അന്താരാഷ്ട്ര പ്രശസ്തി നേടിയ ട്രൈറ്റേ കേരളീയരുടെ അടുത്തുള്ളതിൽ എടുത്തുപറയാൻ കഴിയും. ഇത്തരം ഇന്ത്യയിലെ പ്രശസ്ത ക്ലബ്ബുകളിലും കൺഫെറൻസുകളിലും ധാരാളം മലയാളികൾ പ്രശസ്ത പരത്തി കഴിയുന്നുണ്ട്. തമിഴ്നാട്ടിലും, മൈസൂരിലും, അന്ധ്രയിലും പ്രമുഖങ്ങളായ ഫുട്ബാൾ ക്ലബ്ബുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു ഇത്തരമുള്ളത്. ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ ഈ ഫുട്ബാൾ ക്ലബ്ബുകളുടെ സംഘടിതരൂപം നൽകി കൂടുതൽ പ്രശസ്തമായ കളിക്കാരെ കണ്ടെത്തണമെന്ന ആഗ്രഹമാണ് 1960-61, കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു നടന്ന സന്തഷ് ട്രോഫി ദേശീയ ഫുട്ബാൾ ചാമ്പ്യൻഷിപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ മൈസൂർ ഓം മനേജർ ഏൻ ആർ. മൺഡിയോണെ പെൻറാങ്കലർ ഫുട്ബാൾ സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രേരണ നൽകിയത്. ദക്ഷിണേന്ത്യൻ

സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും സിലോണിന്റെയും പ്രതിനിധികൾ ഈ നിർദ്ദേശത്തിനു പ്രോത്സാഹനം നൽകി.

ആദ്യത്തെ പെൻറാങ്കലർ ഫുട്ബാൾ മത്സരം നടക്കുന്നത് 1961-ൽ ബാംഗ്ലൂറിൽ വെച്ചാണ്. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മൈസൂർ പന്ത്രണ്ടു ആ മത്സരത്തിൽ വിജയകീരീടം ചൂടാൻ കഴിഞ്ഞത് ആതിഥേയരായ മൈസൂറിനുതന്നെയായിരുന്നു. ആദ്യ മത്സരം കേരളത്തെ ദയനീയമായി തോൽപ്പിച്ചു. മൈസൂറിനോടു മുന്നിനെതിരെ 3 ഗോളിനു തോറ്റു കേരളവും സിലോൺ മദിരാശി ടീമുകളും മോശമായ പ്രകടനമാണു കാഴ്ചവെച്ചത്.

തൊട്ടടുത്ത വർഷം മദിരാശിയിൽ നടന്ന ടൂർണ്ണമെന്റിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു മുന്നേറ്റമായിരുന്നു മദിരാശി നടത്തിയത്. ആസ്സാമയുടെ പ്രമുഖ താരങ്ങളെ പുറത്താക്കിക്കൊണ്ടു അന്ത്യമത്സരത്തിൽ തമിഴ്നാട് കൊടിയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു.

സിലോണിൽ

1963-ൽ മത്സരവേദി സിലോണിലേക്കു മാറി. "സുഗതാഭാസ്" സ്റ്റേഡിയം ആന്ധ്രാപ്രദേശിലെ ടോഫി നേടിക്കൊടുത്തു. സുൾഫിക്കർ ആന്ധ്രയ്ക്കുവേണ്ടി ടോഫി ഏറ്റുവാങ്ങി. മൈസൂർ ആയിരുന്നു രണ്ടാം സ്ഥാനക്കാർ. കേരളം അവിടെ കണമായിരുന്നില്ല. സിലോണിനോടു അവർ തോറ്റു.

കേരളത്തിൽ

പെൻറാങ്കലർ ടൂർണ്ണമെന്റ് കേരളത്തിൽ ആദ്യം വന്നത് 1964-ൽ ആയിരുന്നു. കണ്ണൂരിൽ വെച്ചു നടന്ന ഈ ടൂർണ്ണമെന്റിന്റെ ഉദ്ഘാടനമത്സരം കേരളവും സിലോണും തമ്മിലായിരുന്നു. മുന്നിനെതിരെ മണ്ടുഗോളിനു സിലോൺ ജയിച്ചു. മദ്രാസിനോടും കേരളം തോറ്റു. ജോളിൻ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കേരളം സ്വന്തം മണ്ണിൽ വെച്ചു എന്തെങ്കിലും ചെയ്തവെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ മൈസൂറിനോടും ആന്ധ്രയോടും സമനില പാലിച്ചു എന്നുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു. ആന്ധ്രയായിരുന്നു കണ്ണൂർ പെൻറാങ്കലറിൽ ഗോഡിനോളു ട്രോഫി നേടിയത്. മൈസൂർ രണ്ടാം സ്ഥാനത്തും വന്നു.

പെൻറാങ്കലർ ട്രോഫിയുമായി ജേതാക്കൾ-വിജയാഫ്ളാമെന്റിൽ

ആസ്സാമ ഓഴിഞ്ഞുമാറി

അഞ്ചാമത്തെ പെൻറാങ്കലർ നടത്തേണ്ട ചുമതല ആന്ധ്രയ്ക്കായിരുന്നു. അവർ നടത്തിയില്ല. 1965-ാം 1966-ാം ആന്ധ്രയുടെ നിസ്സഹായത്വം മൂലം ടൂർണ്ണമെന്റു മുടങ്ങി. 1967-ൽ സിലോൺ മുൻകയെടുത്തു. കൊളംബോ സുഗതാഭാസ് സ്റ്റേഡിയത്തിൽ ഫുട്ബാൾ ലൈവിലാണ് ഈ മത്സരങ്ങൾ നടന്നത്. കൂസ്താജിറാവു നയിച്ച മൈസൂർ ട്രോഫിക്കർഹമായി. കേരളം പരാജയത്തിന്റെ പട്ടികയിൽക്കുറിച്ചു ചേർന്നു.

വീണ്ടും മുടങ്ങി

മണ്ടുകൊല്ലം ടൂർണ്ണമെന്റു വീണ്ടും മുടങ്ങി. വീണ്ടും ഒരിക്കൽക്കൂടി നടത്താൻ സിലോൺ തയ്യാറായി. അങ്ങനെ 1970-ൽ സിലോണിൽ വെച്ചു നടന്ന 6-ാമതു പെൻറാങ്കലർ മത്സരങ്ങൾ നടന്നു പങ്കെടുക്കേണ്ട അഞ്ചു ടീമുകളിൽ ആന്ധ്ര എത്തിച്ചേർന്നില്ല. വിജയം ആതിഥേയകായിരുന്നു. മൈ

സൂറിനെതിരെ സിലോൺ ആദ്യത്തെ വിജയം നേടി.

ജോയി ഉലഫന്നാൻ നയിച്ചുകൊണ്ടു പോയ കേരളം കഴിഞ്ഞവർഷവും പരാജയത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ വീണു. ആകെ കൂടി 22 ഗോളുകൾ സ്കോർ ചെയ്തു കൊടിനാട്ടിയ സിലോൺ ആദ്യമത്സരത്തിൽ 3-1 ന് രണ്ടാമത്തെ മത്സരത്തിൽ 3-0-നും കേരളത്തെ തകർത്തു-തമിഴ്നാട്ടിനെതിരെ ഒരു വിജയം നേടിയതുകൊണ്ടു അഞ്ചുഗോൾ സ്കോർ ചെയ്യുകയും, പതിനാറു ഗോൾ തിരിച്ചുവാങ്ങുകയും ചെയ്ത കേരളത്തിനു 3-ാം സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. കഴിഞ്ഞതവണ പോലും ദയനീയമായി തോറ്റു പുറത്തുപോയ കൊല്ലത്തു നടന്ന സന്തഷ് പെൻറാങ്കലർ ഫുട്ബാൾ ടൂർണ്ണമെന്റിൽ ഐതിഹാസികമായ വിജയം കരസ്ഥമാക്കി. നമ്മുടെ ഫുട്ബാൾ ചരിത്രം തിരുത്തിക്കുറിച്ചു ഒരു സംഭവമായി ഈ മത്സരത്തെപ്പറ്റി ഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (തുടരും)

അഭം ഇതുവരെ...

പുറത്തുനിന്നു നോക്കിയാൽ അത്യന്തം ജനിപ്പിക്കുന്ന ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണരംഗത്തെ മഹസൃഷ്ടിലേക്കു വെളിച്ചം പകരുന്ന കഥയാണ് അഭം. നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള രൂപ ശബ്ദത്തിൽ ഒരു സബ് എഡിറ്ററായി ജോലി ചെയ്തിരുന്ന പ്രസാദ് ഒരു സംവിധായകനായി മാറിയതു പൊട്ടുന്നതെയാണ്. ഒരു കണവപമോണ് ആദ്യം സംവിധാനം ചെയ്തത്. തുടർന്നു ചിത്രങ്ങളൊന്നും കിട്ടിയില്ല. എങ്ങിനെയോ വഴിമുട്ടിപ്പോയി. അപ്പോഴാണ് എത്തിരാജ് സഹായത്തിനെത്തിയത്. സിമൻറുവിലുണ്ടും റേസ് കോഴ്സും ജിം വാനുമായി നടക്കുന്ന കടുത്ത മനുഷ്യൻ. പ്രസാദിന് മറക്കാനാവാത്ത മനുഷ്യനാണയാൾ. എത്തിരാജിന്റെ സഹായത്തോടെ രണ്ടു മലയാളചിത്രങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്തു. മൂന്നാമത്തെ ചിത്രം പൊളിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ആ ചിത്രം അവാർഡു നേടി. ആദ്യമാസം ശുഭമായി നീങ്ങി. അപ്പോഴാണ് ഡിക്രൂസ് എന്ന ചെമ്മീൻപരിപ്ലവ്യവസായി ഒരു സിനിമാ നിർമ്മാണവുമായി വന്നത്.

വളരെ ശ്രദ്ധയിലാണ് ചക്രകൾ നടന്നത്. ഡിക്രൂസുതന്നെ എഴുതിയ കഥ ഓസ് മിനുഷപണികൾ ചെയ്തു പുത്തിയാക്കി. പ്രധാനഭാഗങ്ങളിലേക്കു പ്രസിദ്ധതാമണ്ഡലമായ മാറിനി ഐഡൽ സുരേശിനെയും. ശൈലജയേയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചു.

ഓക്സിഡ് റൈവർക്ലപ്പനോടൊപ്പം ഫോട്ടുകളിൽ രാത്രികാലങ്ങളിൽ കയറിയിറങ്ങുന്ന വില്ലനച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു അങ്ങന. എത്തിരാജാണ് അങ്ങനയെ പ്രസാദിന് പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. എത്തിരാജിന്റെ സഹായിനും നിമിത്തം അങ്ങനയ്ക്ക് ഡിക്രൂസ് നിർമ്മിക്കുന്ന, പ്രസാദ് സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന, ചിത്രത്തിൽ ഒരു ചെറിയഭാഗം കിട്ടി.

പ്രസാദിന്റെ ഭാര്യയുടെ പേര് സരോജം. ഒരു കട്ടിയുണ്ടു്. മദിരാശിയിലേക്ക് അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യം മനഃപൂർവ്വം വിസ്മരിക്കാണം പതിവു്. തുടച്ചുയായി വരുമാനമുണ്ടാകാതെ എങ്ങിനെ സരോജത്തിനെ മദിരാശിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരും?

ഇനി തുടർന്നുവായിക്കുക.

നോവൽ

പതിമൂന്നു്

സോം റെക്കർഡിംഗ് പുത്തിയായി. ഓസ് സ്ക്രിൻപ്ലെയും സംഭാഷണവും എഴുതിത്തു്. പ്രസാദ് ഷൂട്ടിംഗ് സ്ക്രിപ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്ന തിരക്കിൽപ്പെട്ടു. എത്തിരാജിനെ കാണാനോ, അയാളോടു ടെലഫോണിൽ സമ്പർക്കം പുലർത്താനോ പ്രസാദിന് തുടക്കിട്ടിയില്ല. അങ്ങനയെക്കുറിച്ച് അയാൾ പലപ്പോഴും ആലോചിച്ചുപോന്നു. അന്നരാത്രി ഫോട്ടലിൽവെച്ച് അവൾക്കു ടെലഫോൺ നമ്പർ പറഞ്ഞുകൊടുത്തതാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണവൾ ഇതേവരെ ഫോൺ ചെയ്യാത്തതു്? നമ്പർ മറന്നു വാ? ഫോട്ടലിൽനിന്നിറങ്ങുമ്പോഴല്ലേ നമ്പർ പറഞ്ഞുകൊടുത്തതു്? മറന്നിരിക്കാം.

മലയാളരാമകൃഷ്ണൻ

നാട്ടിൽനിന്നും മടങ്ങിയതിനുശേഷം, അങ്ങനയെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഒരു പുതിയ ആശയം നാമ്പെടുത്തുപോന്നു. വിവാഹം കഴിച്ച ഭാര്യ തനിക്ക് അറിയാതെ പരിപൂർണ്ണമായ സൗഖ്യം പകർന്നുതന്നിട്ടില്ല. മദിരാശിയിലേക്കുവളെ കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യംതന്നെ അനിശ്ചിതമായ ഭാവിയ്യിലേക്കു മാറിവയ്ക്കേണ്ട അവസ്ഥയാണിത്. എത്തിരാജ് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മറക്കാനായിട്ടില്ല. അങ്ങന സ്ഥിരം മിസ് ട്രസ്റ്റാണ്-മോണിക്ക കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽപോലും.

എന്തുകൊണ്ടു് എത്തിരാജിൽനിന്നും അങ്ങനയെ ശാശ്വതമായേററടുത്തുകൂട?

പുതിയ കാമീസിൽ ഷൂട്ടിംഗ് സ്ക്രിപ്റ്റ് വായിക്കുകയും വെട്ടുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസാദ് അങ്ങനയെക്കുറിച്ചോർക്കുകയായിരുന്നു.

ഓസീനോടു നന്ദി പറയണം. നിർബ

ത്തിരുകിയിരിക്കുന്നു.

സിൻ 89 A.

സെയിലർ ഗോവിന്ദന്റെ മകൻ അശോകൻ കൊച്ചിയിലെ ഒരു നൈററ്റു ക്ലബ്ബിൽ മദ്യപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ക്യാബറേണെക്കുറിച്ച് റുത്തം ചെയ്യുന്നു. അവർ അശോകനോടടുക്കുന്നു. ഇക്കാഴ്ചകളെക്കൊണ്ടു് അശോകന്റെ കാമുകി കല്ലന അവിടെയെത്തുന്നു.

ഈ രംഗം അങ്ങനയ്ക്കുള്ളതാണ്.

വായന പുത്തിയ കി, ഷൂട്ടിംഗ് സ്ക്രിപ്റ്റ് റിന്റെ കടലാസുകൾ അടുക്കുമ്പോൾ മുതുകേൾ കയറിവന്നു. പ്രൊഡക്ഷൻ കണ്ട്രോളർ മുതുകേൾ.

യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അയാൾ സ്ക്രിപ്റ്റിൽ ഒരു ക്യാബറേ രംഗം കൂത്തി

മുതുകേശനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഫോൺ ശബ്ദിച്ചത്. പ്രസാദ് ഫോണെടുത്തു.

അജനയുടെ ശബ്ദം.
ഓഫീസ് തുറന്ന കാര്യം അവളെങ്ങനെയാണെന്ന്? ഓഫീസ് ഫോൺനമ്പർ ആരാണ് വരികൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്തത്?

“സാർ!”

“അജനയോ?”

“ഉം.”

“എന്താ?”

“ഒന്നു കണണം.”

“ഇങ്ങോട്ടു വന്നേളൂ.”

ഫോൺ ഡിസ്കണക്റ്റർ ചെയ്തപ്പോൾ പ്രസാദിനു തോന്നി: ഇവളുടെ സ്ക്രീൻസെസ്സ് ഇന്നതന്നെ കഴിച്ചാലെന്താ?

പ്രസാദ് എ. വി. എമ്മിലേക്കു ഫോൺ ചെയ്തു. ക്യാമറാമാൻ ചോപ്രയെ കിട്ടി. പ്രത്യേകം തിരക്കൊന്നുമില്ലെന്ന് ചോപ്ര അറിയിച്ചു. സ്ക്രീൻസെസ്സിന്റെ കാര്യം പ്രസാദ് അവതരിപ്പിച്ചു.

ചോപ്ര പറഞ്ഞു. “ഓക്കേ! മൂന്നു മണിക്കു ശരിയ്ക്കാം അരുണാചലത്തിൽവെച്ച്.. ഒരു മേക്കപ്പ് മാത്രം കിട്ടണം...ഡോൺട് ബോർഡ് ഓഫ് വിൽ അറേഞ്ച്.”

പ്രസാദ് മുതുകേശനെ എ. വി. എമ്മിലേക്കു പറഞ്ഞു. ചോപ്രയെ കാണണം. അയാളോട് എല്ലാം റേഡിയായ്കണം. മൂന്നുമണിക്കു മുമ്പു താൻ അരുണാചലത്തിലെത്തും.

മുതുകേശൻ പോയി.

പത്രങ്ങളുമണി

പ്രസാദിന്റെ ഓഫീസുമുറിയുടെ ഫാഫ്ഡോർ തള്ളിത്തുറന്നുകൊണ്ടു അജനയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവളുടെ മുഖത്തിനൊന്നാ കഴപ്പം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി. എന്തോ ഒരു മാറ്റം. പക്ഷേ, അതെന്താണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

“ഇറക്കൂ.” പ്രസാദ് പറഞ്ഞു. “എന്തിനാണെന്നു കാണണമെന്നു പറഞ്ഞത്?”

അജന പുഞ്ചിരിയ്ക്കുക. “എന്നെ മാനുഷാണമെന്നു വിചാരിച്ചു. ഒന്നോക്കിപ്പിക്കാൻ വന്നതാണ്.”

“നിന്നെ മറക്കുകയോ!”
വീണ്ടും പുഞ്ചിരിയ്ക്കുകയ്ക്കപ്പോൾ അവൾക്കു കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസം തോന്നി.

“ഷട്ടിംഗ് തുടങ്ങാറായില്ലേ. സാർ?”

“ഉം...സെപ്റ്റംബർ 12-ന്.”

“എന്റെ കാർട്ടും...?”

“ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല. ഈ ചിത്രത്തിൽ നിന്നൊരു റോളുണ്ടാകും.”

“സത്യമോ?”

“ആശങ്കമാനം സത്യം.”

അജന എഴുന്നേറ്റു അവൾ പ്രസാദിന്റെ കസേരയിലിരിക്കാൻ അയാളുടെ കവിളിൽ അവൾ ചുംബിച്ചു അപ്പോഴാണ് അവളുടെ കഴുത്തിലും ഇടതു കവിളിന്റെയും ചുവട്ടിലും കണ്ടു കറുപ്പ് അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്. ചോര കൗവാളി ചിരിക്കുന്നു.

വെറുതെയല്ല അവളുടെ മുഖം മാറിപ്പോയെന്നു തോന്നിയത്.

“ഇതെങ്ങനെ പറി?” പ്രസാദ് ചോദിച്ചു.

“എന്തു?”

“നിന്റെ കഴുത്തും കവിളും കറുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ചോദിച്ചത്.”

“ഞാൻ...ഞാനൊന്നു വീണ്ടു സാർ.”

അ ഉത്തരം അയാളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയല്ല. കഴുത്തിനും കവിളിനും മാത്രം ചേരുമുണ്ടാകുന്ന മട്ടിലൊരു ചിത്രമുണ്ടോ?

പ്രസാദ് കൂടുതലൊന്നും ചോദിക്കരുതെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. നടന്നുവരികെ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുമെന്നു ചോദിക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിയാത്തതായ കൈകൾ തെരിച്ചപ്പോഴാണ് ഈ കൗവാളിപ്പുണ്ടായതെന്നു എങ്ങനെ പറയും?

അതു പറയാൻ മെങ്കിൽ ആ ചേരിപ്രദേശത്തുനിന്നു പറയണം. വെങ്കിയിൽനിന്നു പറയണം. വില്ലനച്ചരക്കായി മാറിയ കഥ പറയണം. ഭാണിക്കത്തിന്റെ കാമത്തെപ്പറ്റി പറയണം.

“ഇന്നലെ രാത്രിയാണ് ആ സംഭവമുണ്ടായത്.”

എന്തിനാരു? രോഗിയുടെ കൊടുത്തയച്ച കുറിപ്പിനെ ആശ്രയിച്ച് അയാളുടെ ബംഗ്ലാവിടം സ്വർഗ്ഗം ചെയ്തു. അയാളോട് നിറച്ച കട്ടിലിലിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഫോൺ ശബ്ദിച്ചത്. ഫോൺ സംഭാഷണത്തിനു

ശേഷം എന്തിനാരു? പറഞ്ഞു: “നിപൊയ്ക്കോ!”

“പോകാനാണോ ഇവിടെ വരാൻ പറഞ്ഞത്?” അജന ചോദിച്ചു. ആ ചോദ്യത്തിൽ പരിഭവം മാത്രമല്ല, കറുപ്പു കൂത്തലും കലന്നിരുന്നു.

വെറുതെയല്ല.

ആ ഫോൺ സംഭാഷണം അവൾ സൂക്ഷം കേട്ടിരുന്നു. എന്തിനാണിനോടു? ആരാണ് സംസാരിച്ചതെന്ന് അവൾക്കു മനസ്സിലായി.

ഭോണിക്ക

ഭോണിക്കയുടെ കല്ലട്ടാ ഫ്ലൈറ്റ് ക്യാൻസലായിരിക്കുന്നു. അവളുടെ രാത്രി കഴിവാൻ. അക്ക തൃമാണവർ അറിയിച്ചത്. അതു കേട്ടയുടൻ എന്തിനാരു? പറയുന്നു - നിപൊയ്ക്കോ!

താനൊരു പഴയ പണ്ടമാണെന്ന് അജനയ്ക്കു തോന്നി. കണ്ണീരോടെ അവൾ സ്ഥലംവിട്ടു.

ചേരിയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ വൈകി. അതിനുമുമ്പു കപ്പൻ മാണിക്കത്തേ കാണാനെത്തിയിരുന്നെന്നു പിന്നീടറിഞ്ഞു.

അപ്പോഴോ ഫോട്ടലിൽ ഒരു അറബി കാത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന വിവരമറിയിക്കാനാണ് കപ്പൻ വന്നത്. ആയിരം രൂപ കിട്ടിക്കൊണ്ടിട്ടു സ്വപ്നത്തിന്റെ ബിസിനസ്സുള്ള അറബിയാണ്, അജന സ്ഥലത്തില്ലെന്നും കറോനേരം കാത്തുനില്ക്കണമെന്നും മാണിക്കം പറഞ്ഞു. പതിവനു വിരുദ്ധമായി കപ്പൻ കയർത്തു. “ആയിരം രൂപ കൊടുത്താ വേറെ പൊൻ കിടക്കുതാ എന്ന!” മണിക്കും വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു—കാത്തിരിപ്പു

കാത്തുനില്ക്കാൻ കപ്പൻ മെനക്കെട്ടിപ്പു. ആയിരം രൂപ നഷ്ടപ്പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ, മാണിക്കത്തിന്റെ ള്ള രേഖപോലുള്ള വായിൽനിന്നും തുപ്പലും പതയും ഒലിച്ചു.

അപ്പോഴാണ് അജന മടക്കിച്ചെന്നത്. മാണിക്കം അലറി. “അവിശ്വാസീയേ! നി എങ്കെടി പേയ്ക്കന്തേ? അന്നു വെങ്കിട്ടുടയാ?”

മറുപടി പറയാനാകുന്നതിനു മുമ്പു മാണിക്കം അവളുടെ കഴുത്തിൽ കന്നുചിടിച്ചു; തെരിച്ചു.

അവൾ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അയാൾ അപകട കാമപൂർവ്വം അടക്കിപ്പിടിച്ചു.

പിന്നെ, കിതച്ചുകൊണ്ട്, നിസ്സഹായനായി അയാൾ കിടന്നു.

തലകനിച്ചു നില്ക്കുന്ന അജനയോടു പ്രസാദ് ചോദിച്ചു: “വീണ്ടാലിങ്ങനെ വരുമോ?”

“സാറിനെത്തല്ലാമറിയാം!” തുടൻ വരാതിരുന്നെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിരാമമിടുന്നതിനു അജന പ്രസാദിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ആഞ്ഞു ചുംബിച്ചു.

അയാൾ വികാരമനുഭവിച്ചതായി.

“ഇന്നു ചുരുക്കം നിന്റെ സ്ക്രീൻസെസ്സാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ നി അത്ഭുതപ്പെടുമോ?”

“മനച്ചുയ്ക്കോ?”

“അതെ. അജ്ഞാചലത്തിൽവെച്ച്.”

“ഈ കറുപ്പ്...” കഴുത്തിലും കവിളിലും അവൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

“അതു സാരമില്ല.”

“ടെസ്റ്റിൽ ഞാൻ തോറ്റാൽ?”

“നി തോല്ക്കില്ല.”

“ഇന്ന് ടെസ്റ്റുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ...”

“ഉം! പറയൂ.”

“കറേക്കുടി നല്ലൊരു സാരിയടുത്തു വരുമായിരുന്നു.”

“നിന്റെ സാരിയല്ല, മുഖമാണ് ക്യാമറയ്ക്ക് വേണ്ടത്.”

“ശരിയോ?”

പ്രസാദ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. “അതു ഞാൻ കണ്ടുകഴിഞ്ഞതല്ലേ?”

അജന നാണാഭിനയിച്ചു. പ്രസാദ് കൂട്ടിച്ചേർത്ത “8-എം. എം. ഫിലിമിൽ കണ്ട ശരീരത്തിന്റെ കാര്യമാ ഞാൻ പറഞ്ഞത്.”

കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്തമട്ടിൽ അവർ നിന്നു.

“മൂന്നു മണിക്കാണ് ടെസ്റ്റ്. അതിനു മുമ്പു ആഹാരം വല്ലതും കഴിക്കേണ്ടോ?” പ്രസാദ് തിരക്കി.

അജന പുഞ്ചിരിയ്ക്കുക കൊണ്ടു നിന്നതേയുള്ളൂ.

“വത്ര.”

അജനയെ മുൻ സിററിയിരുത്തിക്കൊണ്ട്, പ്രസാദ് അശ്വതിമാട്ടുവിലേക്കു കാരോടിച്ച്.

സുപ്പുകൊട്ട് ഡെസർട്ട് വരെയുള്ള ഇനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിലയേറിയ ഇനങ്ങളാണ് അയാൾ കാർഡർ ചെയ്തത്. ലബ്ബിനശേഷം പ്രസാദം അഞ്ചനയും അജ്ഞാചലം സ്റ്റുഡിയോയിലെത്തി. ഭണ്ടമണി.

ചോപ്രയും മുരുകേശനും അവിടെയെത്തി.

മേക്കപ്പ് മാൻ മുന്നോട്ടുവന്നപ്പോൾ പ്രസാദ് പറഞ്ഞു: "ആദ്യം മേക്കപ്പില്ലാതെ... പിന്നെ മേക്കപ്പ് സഹിതം."

ചോപ്ര ക്യാമറയുടെ പിന്നിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു.

മേക്കപ്പിടാത്ത അഞ്ചനയുടെ ക്ലോസപ്പ് മീഡിയം ഷോർട്ടും എടുത്തതിന് പ്ലോൾ, പ്രസാദ് പറഞ്ഞു: "ഇനി കററുവ് മെൻറ്... അതാ" അവിടെയെ

ന്നിട്ടു... റെറ്റർ... ഇനി മുന്നോട്ടുവരു... ഫേസ് ടി ക്യാമറ."

ഒരു ഗുണത്തിന്റെ ചുവടു കൾ വച്ചുകൊണ്ട് അവർ മുന്നോട്ടുവന്നു. ആരുമൊന്നും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അവർ പൂർണ്ണമായി കൂടുകയും, പൊട്ടുന്നവെ നീക്കവും, വീണ്ടും കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ ചെൽസിന്റെ നേക്ക് ചലിക്കുകയും ചെയ്തു. കണ്ണുകൾ അങ്ങോട്ടു മിങ്ങിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു, പരിസരം മറന്നു അവർ ഗുണം വച്ചപ്പോൾ പ്രസാദ് പറഞ്ഞു: "കട്ട്!"

"ക്യാമറ നിശ്ചലമായി. ഏന്താ, സാർ?"

"ഗ്രേറ്റ്... ഇനി മേക്കപ്പിട്ടിട്ട് കററുവ്... സൂട്ട് ടി."

മേക്കപ്പിട്ട അഞ്ചനയുടെ ഫുൾ ഫേസ്, പ്രൊഫൈലും ക്യാമറ പകർത്തി. ചോ

സൗന്ദര്യം—ആരോഗ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചം

സൗന്ദര്യവും ആരോഗ്യവും രണ്ടല്ല. സൗന്ദര്യം ആരോഗ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണ്. ധാതുക്കളുടെ തേജസ്സാണ്.

നമ്മുടെ ശരീരധാതുക്കളോടു തുല്യതയുള്ള ധാതുക്കൾ കൊണ്ടു ധാതുക്കൾക്കു പുഷ്പിക്കുകയും ആരോഗ്യവും സൗന്ദര്യവും സമ്പാദിക്കണമെങ്കിൽ കർമ്മകരങ്ങളായ റസായനം ഉപയോഗിക്കുവാൻ ക്ഷയം, കാസം, എന്താൽ, വാതം, അഭിചാതം, ഉരക്കുതം, ഇവശമിപ്പിക്കും. പ്രസവരക്ഷയും, ശരീരപുഷ്പിക്കും നിരവധി. 450 ഗ്രാം ടിൻ 9 ക. മാത്രം. പാക്കിങ്ങും തപാൽ ചിലവും വേറെ.

വി. ഗംഗാധരൻ വൈദ്യർ

വൈദ്യകലാനിധി രോഗവിവരം വിശദമായി എഴുതി അറിയിച്ചാൽ ശാസ്ത്രീയമായി വിചിന്തനം ചെയ്തു ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചറിയിക്കുന്നതും ഔഷധം വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്. ശാസ്ത്രവിധി അനുസരിച്ച കൃത്യമായ! സംസ്കരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെടുവിൻ!

സ്വതന്ത്രപാർമസി (Regd) H. O. ചാലക്കുടി

P. B. No. 4

കേരളം

Phone: 44

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—നാഗർകോവിൽ, മാർത്താണ്ഡം, നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം (ഫോൺ 2877) (വർക്കല ഫോൺ: 56) കൊല്ലം, രാച്ചിറ, ചാവേലിക്കര, പള്ളം (കോട്ടയം) ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം, ആലുവാ, അങ്കമാലി & തൃശ്ശൂർ.

പ്ര ചോദിച്ചു: "നാന്നൂടി ഫിലിം എക്സ് പോസ് ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു."

"വാണ് മേർ?"

"നോ... താക്സ്" പ്രസാദിയിച്ചു.

അജ്ഞാചലത്തിൽ നിന്നും മടങ്ങുമ്പോൾ കാറിന്റെ മുൻസിറ്റിൽ പ്രസാദിന്റെ ശരീരത്തോടൊട്ടിയിരുന്ന അഞ്ചന ചോദിച്ചു, "ടെസ്റ്റിൽ ഞാൻ ജയിക്കുമോ, സാർ?"

അവളുടെ തുടയിൽ ഇടതുകൈ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു. "തീച്ചായും... നാളെ റഷസ് കാണാം."

കാർ അശോക് നഗറിലെത്തി.

"ഇറങ്ങൂ" അവളുടെ മുതുകിൽ കൈയെത്തിക്കൊണ്ട് പ്രസാദ് പറഞ്ഞു.

കിടപ്പറയിൽ വച്ച് അയാളറിയിച്ചു.

"എനിക്കു നിന്നോടല്ല പ്രേമമാണെന്നു തോന്നുന്നു... നമ്മുടെ ബന്ധം ഒരു പെർമനൻറ് അഫെയർ ആയിത്തീർന്നാൽ... എന്തുപറയുന്നു?"

അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഇങ്ങനെ ആരംഭിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങൾ എങ്ങനെ ശാശ്വതമാകാനാണു! എത്തിയപ്പോൾ പെർമനൻറ് ബന്ധത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിരുന്നതല്ലേ! എന്നിട്ടില്ലാൻ...

"നിനക്കറിയാമോ, അഞ്ചനേ, ഞാനെന്റെ പതിവു തെറ്റിക്കുകയാണ്. എന്റെ ഫിലിമിൽ വക് ചെയ്യുന്ന ഒരു പെണ്ണിനോടും ഇങ്ങനെയൊരു ബന്ധം ഞാനുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല... ഇന്നോളം... ആദ്യം, നിന്നെ പരയാത്തതെന്തു?"

അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അയാളുടെ വികാരങ്ങളെ വീണ്ടും കത്തിപ്പലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അവൾ ചുംബനവേഷം നടത്താൻ മുതിർന്നു.

കുറേനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ചോദിച്ചു: "നിനക്കു ഇന്നു മടങ്ങണമെന്നുണ്ടോ?"

"മടങ്ങണം."

"നാളെ രാവിലെ പോകാം."

"അയ്യോ! ഇന്നുതന്നെ... ഇപ്പോൾതന്നെ പോകണം."

"എങ്കിൽ ശരി... ഞാൻ നിന്നെ കൊണ്ടുപോകാം."

"വേണ്ട. ഞാൻ തനിച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളാം. എനിക്കൊരു ഓക്സി വിളിച്ചുതന്നാൽ മതി."

നോ നോ ഐ വീൽ ഡ്വൈവ് യു ഹോം"

കാരോട്ട് നാൾ അഞ്ചന അസ്വസ്ഥയായിരുന്നു. തൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം പ്രസാദിയിരുന്നതു അപകടമല്ലേ? എപ്പോഴെങ്കിലും പ്രസാദ് തന്നെത്തന്നെ അങ്ങോട്ടുവന്നാൽ? മാണിക്കും സംഗതിയില്ലാത്തതല്ലേ?

ചേരിയടുത്തുള്ള ബസ് സ്റ്റോപ്പ് കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ചന പറഞ്ഞു. "എന്നെ ഇവിടെ ഇറക്കിവിട്ടാൽ മതി."

"അതുകൊള്ളാം! നിന്നെ വീട്ടിലെത്തിക്കാനാണു ഞാൻ പുറപ്പെട്ടത്... വഴിയിലിറക്കിവിടാനല്ല."

അമ്പതുവാരമുടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ചന വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. "മതി... ഇവിടെ ഇറക്കിയാൽ മതി. ഞാൻ നടന്നോളാം, വീട്ടു തൊട്ടടുത്താണ്."

ചാക്കും ടിൻഷിററുംകൊണ്ടു തല മുടികത്തിയിരിക്കുന്ന ചേരിയിലേയ്ക്കു ചുണ്ടിക്കൊണ്ടു പ്രസാദ് ചോദിച്ചു: "നിന്റെ താമസം അവിടെയാണോ?"

"അല്ല."

"പിന്നെ?"

ചേരിയെ ചുറ്റിപ്പോകുന്ന ടാറിടാത്ത ഇടവഴിക്കടുത്തു കാർ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"അതാ, അങ്ങാടിയിലുള്ള ആ രണ്ടുനിലക്കെട്ടിടം കണ്ടോ? അവിടെയാണ് ഞാൻ താമസിക്കുന്നത്... കാർ നിറുത്തൂ... ഞാൻ നടന്നോളാം."

"നിന്റെ വീട്ടിൽ ഞാൻ വന്നുകൂടണമെന്നു നിനക്കു നിർബന്ധമുള്ളപ്പോലെ തോന്നുന്നു."

അവൾ മൗനംപുണ്ടു.

"ശരി... ഇറങ്ങിക്കോളൂ."

പ്രസാദിന്റെ കൈപ്പത്തിയിൽ തന്റെ കൈപ്പത്തി ചേർത്തുവെക്കുകയും അഞ്ചന ഇറങ്ങി.

അവൾ നടന്നുകയുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടു അയാൾ കാറിയിരുന്നു.

കാർ റിവേഴ്സ് ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസാദ് ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു: "ഇത്രത്തോളം വന്നിട്ടും വീട്ടിലേക്കു വന്നുകൂടണം അവർ എന്തിനു ശരിച്ചു?"

ജഗഷ്ണിൽ ബസ്സുനിന്നു.

ഇറങ്ങി.
അപ്പോഴേക്കും പെട്ടിയും കിടക്കയും പോർട്ടർ ബസ്സിന്റെ മുകളിൽനിന്നും താഴെ ഇറക്കിവെച്ചിരുന്നു. അതു കണ്ട ഒരു പയ്യൻ ഓടിവന്നു തലയിൽ എടുത്തുവെച്ചു കഴിഞ്ഞു.

“തീയേറ്ററിലേക്കു പോയ്ക്കാ. ഞാൻ പിന്നാലെ വന്നേക്കാം.”
പയ്യൻ പോയി.
അടുത്തുകണ്ട കാപ്പിക്കടയിൽ കയറി.

വിളച്ചിൽ മനസ്സിലിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും.

“എന്തു പറി?” — ജിജ്ഞാസ അഭിനയിച്ചു. നോട്ടെടുത്തു നോക്കി. മടക്കി പോക്കറിലിട്ടു. വേറൊന്നു കൊടുത്തു. ചില്ലറയും വാങ്ങി നടന്നു.

മനസ്സു പറഞ്ഞു: “അതും പറിയില്ല. ഇവനെ ഒന്നു ചെലവാക്കണമല്ലോ.”

ബഹുമാനപ്പെട്ട സർക്കാർ അടിച്ചിറക്കിയ നോട്ടാണ്. ആക്കും അതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ഏതോ ഒരാൾക്ക് അ

ഒരു ചായയും ഒരു സിഗരറ്റും.
മുണ്ടിന്റെ വിളമ്പലിരുന്ന് സിഗരറ്റു എരിഞ്ഞു.

പോക്കറിലിനിന്നും ആ ഒരു രൂപാ നോട്ടു എടുത്തു മേശപ്പുറത്തേക്കിട്ടു; അലക്ഷ്യമായ മട്ടിൽ. മഷിവിണ വശം അഗോചരമായിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു.

അഭിനയമൊന്നും വിലപ്പോയില്ല. ചായക്കുടക്കാൻ ആ നോട്ടു തിരികെത്തന്നു.
“ഇതൊന്നു മാറിത്തരണം സാറെ”

ബദ്ധം പറി. അല്ല മഷി അതിൽ വിണുപോയി. അതുകൊണ്ടു നോട്ടിന്റെ വിലയില്ലാതാകുമോ?

കാണുന്നവരൊക്കെ ചോദിക്കും: “ഇതു ഞാനെങ്ങനെ ചെലവാക്കാനാണ്?”
ശരിയാണ്. ആരും എടുക്കുകയില്ല. പക്ഷേ, എല്ലാവരും കൂടി ഒത്തൊരുമിച്ചാൽ പോരെ, പരസ്പരം സഹകരിക്കുവാൻ.

ആരോടു പറയാൻ?
ആരു കേൾക്കാൻ?

അസംഘടിതരായ പൊതുജനം.

കഴിഞ്ഞ ക്യാമ്പിൽനിന്നും കണക്കുതീർത്ത് കിട്ടിയതിലുള്ളതാണ് ആ ഒറ്റരൂപാ നോട്ടു. ബസ്സിൽവെച്ചും പ്രയോഗിക്കാതിരുന്നില്ല.

കണ്ടക്ടറും പറഞ്ഞു: “ഇതെടുക്കുകയില്ല. മാറിത്തരണം.”

ആ നോട്ടിനേലുള്ള രണ്ടാമത്തെ പരാജയമാണ് ഇതു്. അപ്പോൾ നോട്ടിന്റെ വിലയിലല്ല പ്രാധാന്യം തോന്നിയതു്. തന്റെ കഴിവുകേടിയാണ്. തന്റെ അടുക്കൽ ചെലവായി. തനിക്കു ചെലവാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നോ?

ഒരു വാശിതോന്നി.
തീയേറ്ററിൽ എത്തിയപ്പോൾ പയ്യൻ കാവലുണ്ടായിരുന്നു.

കൈ പോക്കറിലേക്കിട്ടു.
ആ നോട്ടാണ് തടഞ്ഞതു്.
വേണ്ട.

ഒരു രൂപാ കാണുമ്പോൾ പയ്യൻ സന്തോഷിക്കുമായിരിക്കും. പക്ഷേ, തിരികെ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വേറെ ഒരു രൂപാ കൊടുക്കണം. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ അൻപതു് പൈസയിൽ നിൽക്കാം.

പയ്യൻ പോയി
തീയേറ്റർ മാനേജർ കശലം അന്വേഷിച്ചു. ചായ വരുത്തി സൽക്കരിച്ചു. ഒടുവിൽ ഒരു സൂചനയും: “അല്ല സൗകര്യങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തുതരണം.”

പണ്ടും അവിടെ അററൻഡു ചെയ്തിട്ടുണ്ട് അന്നു കളക്ഷൻ തീരെ മോശമായിരുന്നു. ഇന്നതെല്ലാം മാറിയെന്നാണ് കേട്ടതു്. എന്നിട്ടും പഴയ ആ വൃത്തികേടു് ഇന്നുമുണ്ട്.

ചിത്രത്തിന്റെ ആദ്യദിവസമായതുകൊണ്ടു നല്ല തിരക്കായിരുന്നു. വന്നയാൾക്കാർ മുഴുവനും അകത്തായപ്പോൾ മാനേജർ കൗണ്ടറുകൾ അടപ്പിച്ചു.

പിന്നെ വന്നവരോടെല്ലാം കാക്കുവാങ്ങി കീശയിലിട്ടു.

ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല നാടാകെ അംഗീകാരം നേടിയിട്ടുള്ള വെട്ടിപ്പുകളിൽ പെട്ട ഒന്നാണതു്. റവ്യൂസൻറേറ്ററിവു് സാധാരണ ഒന്നും മിണ്ടാറില്ല.

ടിക്കറ്റു ചോദിച്ചവരോടു മാനേജർ മറുചോദ്യം ചോദിച്ചു: “സിനിമകണ്ടാൽ പോരോ? ടിക്കറ്റൊന്നിന്?”

നായ് കടലിൽ ചെന്നാലും നക്കിയേ കടിക്കൂ. കാശിന്റെ കാര്യത്തിൽ വൃത്തി കേടു് അയാൾക്കു പണ്ടേയുണ്ടു്. കളക്ഷൻ എത്ര വലിച്ചാലും അതു തുടരുന്നു.

എട്ടുമണിയായപ്പോൾ ഉണ്ണാൻപോയി: റേഡിയോയിൽകൂടിയുള്ള ആരുടേയോ പ്രസംഗം കേട്ടുകൊണ്ടു് ഉണ്ടു്.

പദ്ധതികളും അവയുടെ വിജയവും പ്രാസംഗികൻ ഉഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരം അന്നും ഇന്നും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഉയർത്തിക്കാണിച്ചു. വെറുതെയല്ല, സംസാരിക്കുന്ന കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു്. നാളെ നമ്മുടെ രാജ്യം ക്ഷേമരാഷ്ട്രമായി തീരാൻ പോകുന്നു...

തൊട്ടടുത്തു് ഊണുകഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അപരിചിതനോടു പറഞ്ഞു:
“നാളെ—ഇന്നല്ല; നാളെ—”

കഥ

പിററി പൗലാസ്

രണ്ടാംപ്രാവശ്യം ചോറുമായി വന്ന സപ്ലൈറോടു പറഞ്ഞു: “വേണ്ട.”

ജീരകവെള്ളം കടിച്ചിട്ടു് ഇലയുടെ രണ്ടറ്റവും കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് എഴുന്നേറ്റു.

പൈപ്പിന്റെ സമീപത്തു വെച്ചിരുന്ന വീഞ്ഞപ്പെട്ടിയിലേയ്ക്കു് ഇലയിടാൻ ഭാവിച്ചപ്പോഴാണ് ആ ശബ്ദം കേട്ടതു്:
“സാർ; ഇങ്ങു തന്നെക്കൂ.”

കൃശഗാത്രനായ ഒരു പയ്യൻ. പതിനഞ്ചുവയസ്സു കാണും.

നീട്ടിയ കൈ. യാചന നിശ്ചലിക്കുന്ന മുഖം. രണ്ടറ്റങ്ങളും കൂട്ടിപ്പിടിച്ച ഇലയുടെ വിടവിൽകൂടി അതിനുള്ളിൽ വല്ലതുമുണ്ടോ എന്നു കിഴിഞ്ഞുനോക്കുന്ന കണ്ണുകൾ.

രണ്ടാമതു ചോറിടാൻ സപ്ലൈർ വന്നപ്പോൾ വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു മണ്ടത്തരമായിപ്പോയെന്നു തോന്നി.

വീഞ്ഞപ്പെട്ടിയുടെ അടുത്തുനിന്നിരുന്ന പട്ടി ഇലയുടെ വീഴ്ച പ്രതീക്ഷിച്ചു തലമോല്ലാട്ടുയർത്തിനില്ക്കുന്നു.

തന്റെ അവകാശത്തിൽ കൈകടത്തുന്ന പയ്യനെ കണ്ടിട്ടാണോ, അതോ ഇല പെട്ടിയിലേയ്ക്കു വിഴാൻ താമസിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടാണോ ഏന്തോ, അത് ഒന്നു മുറങ്ങ.

ഇല പെട്ടിയിലേയ്ക്കിട്ടു. പയ്യൻ പെട്ടെന്നു പെട്ടിയിലേയ്ക്കു കൈനീട്ടി. പട്ടി പ്പും തലയും.

രണ്ടുപേരും നിരാശരായി.
“അതിലൊന്നുമില്ലെടാ അതാണു നിനക്കു തരാഞ്ഞത്.”

അവൻ കേട്ട ഭാവംപോലും കാണിച്ചില്ല. വീണ്ടും ഫോട്ടലിലേക്കു നോക്കിനിന്നു. പട്ടി ഇലയുടെ അരികും മൂലയും മണപ്പിച്ചിട്ട് അവടവിടെ കാരോന്നു നക്കി. എന്നിട്ട് അതും നോക്കിനിന്നു. അടുത്തയിലേയ്ക്കു.

അവർ രണ്ടും തന്നെപ്പറ്റി രൂപികരിച്ച അഭിപ്രായം ദരിദ്രവാസി എന്നായിരിക്കും.

കൈ കഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ റേഡിയോയിലെ പ്രസംഗവും പയ്യന്റെ കാ

ത്തുനീലും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തമാണോർത്തത്.

ക്ഷേമരാഷ്ട്രത്തിന്റെ സന്തതി.
കർച്ചിഫ് എടുത്തു കൈതുടച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു:

“നീ ഇന്നു വല്ലതും കഴിച്ചോ?”
“ഇല്ല.”

കർച്ചിഫ് കൈത്തെറ്റപ്പിൽ തള്ളിക്കയറിയിട്ടു പോക്കറ്റിൽ കൈ ഇട്ടു.

പയ്യൻ ആകാംക്ഷ.
മഷിവിണ നോട്ടാഞ്ച് തിരഞ്ഞത്.

ഒരു നോട്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ പയ്യന്റെ മുഖത്തു സന്തോഷം.

“പോയി വല്ലതും കഴിച്ചോടാ.”

അവൻ ഫോട്ടലിന്റെ പിൻഭാഗത്തു കൂടി റോഡിലേയ്ക്കു നടന്നു.

ആരോ മൊൾ ഇലയുംകൊണ്ടു വീഞ്ഞു പെട്ടിയുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു വരുന്നത് അവൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടു.

അവൻ മേനിലിഷം അറച്ചുനിന്നു.
തന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കി

(ശേഷം 41-ൽ)

പുതുമ!

ഭംഗീ!

ഉത്തരവാദിത്വം!!

നവീനമാതൃകയിലുള്ള
പവൻമാറ്റു സ്വസ്താഭരണങ്ങൾക്കും!!

നല്ലയിനം വാച്ചുകൾ, ക്ലോക്കുകൾ, ടൈംപിസുകൾ
മുതലായവയ്ക്കും—

കെ. പ്രഭാകരൻനായർ

ജ്യുവലേഴ്സ് വാച്ചഡിലേഴ്സ്,
മെയിൻറോഡ്, കൊല്ലം.

ഞങ്ങളുടെ ഇൻസ്റ്റാൾമെന്റു പദ്ധതിയിൽ
തുടർന്നും അംഗമായി ചേരുവാൻ സാധിക്കും.

1972 മുഴുവനുള്ള

വാർഷികവിശേഷാൽപ്രതി
മേയ് മാസത്തിൽ പുറത്തുവരുന്നു!

ഒന്നാംകിട അക്കിതുകാരന്മാർ! ഒന്നാംകിട ചിത്രകാരന്മാർ!

പേജ്: 300

വില രൂ: 5-00

കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെപ്പോലെ ഇക്കൊല്ലവും

ചെറുകഥാമത്സരം

കഥകളയ്ക്കുക.

ഏറ്റവും മികച്ച അഞ്ചുകഥകൾ കഥാകൃത്തുക്കളുടെ ഫോട്ടോ, അവരെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ് എന്നിവയോടൊപ്പം വാർഷികവിശേഷാൽപ്രതിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

തൊട്ടടുത്തുനില്ക്കുന്ന അഞ്ചുകഥകൾ മലയാളനാടിന്റെ തുടർന്നുള്ള ലക്കങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

കഥ അയയ്ക്കുന്ന കവറിന്മേൽ “മലയാളനാട് വാർഷികവിശേഷാൽപ്രതി കഥാമത്സരം” എന്നെഴുതുക. കഥകൾ 1972 മാർച്ച് 15 വരെ സ്വീകരിക്കപ്പെടും.

പത്രാധിപർ,

മലയാളനാട് വാർഷികവിശേഷാൽപ്രതി, 1972

സ്പഷ്ടിയുടെ ആദ്യഘട്ടം കഴിഞ്ഞു, ഈശ്വരൻ ചുവടെ പറയുംവിധം വിചാരവിവരപ്പെട്ടവനെ" ഐതരേയോപനിഷത്തിൽ പറയുന്നു:

"വാഗിന്ദ്രിയം തനിയെ വാക്കുകളെ ഉച്ചരിക്കയാണെങ്കിൽ, ഛോണേന്ദ്രിയം തനിയെ ഛോണവ്യാപാരം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, ചക്ഷുസ്സ് തനിയെ ദർശനക്രിയ നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, ശ്രോത്രം തനിയെ ശ്രവണക്രിയ നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, തപക് തനിയെ സ്തംഭനക്രിയ നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, മനസ്സ് തനിയെ ധ്യാനിക്കയാണെങ്കിൽ, അപാനൻ തനിയെ ഭക്ഷിക്കയാണെങ്കിൽ,

നന്ദം സമാശ്വസിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഓരോ സ്പഷ്ടിയിലും സ്പഷ്ടാവിന് ആത്മസ്വരൂപത്തെക്കണ്ടു് ഈവിധം ആഹ്ലാദിക്കുവാൻ കഴിയണം. സാമൂഹ്യഘടനയ്ക്ക് അമിതപ്രാധാന്യം നൽകി, അതിന്റെ ഒരംശമാണ് സാഹിത്യകാരനെന്നു സമാധാനിക്കുവാനും മറ്റുള്ളവരെ വിശ്വസിക്കുവാനും വളരെ വേഗം സാധിക്കും. ഈ കപടവിശ്വാസം വിതച്ച നോവ് ഓരോ എഴുത്തുകാരനും അനുഭവിച്ചതാണ്. തന്റെ മിടുക്കിനെ സാമൂഹ്യമനസ്സിന്റെ മിടുക്കിയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചപ്പോഴും അവർ മുകനായി നോക്കിനിന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം അവർ ഈ വിഷയം അറിഞ്ഞു; പിന്നെ, ഞാൻ ആരാണ്?—

ശ്രീ. വൈക്കത്തിന്റെ ലേഖനത്തിൽ ആപാദചുഡം സ്മരിച്ചുനില്ക്കുന്ന സാമൂഹ്യ

അന്യോന്യം

പി. ഭാസ്കരനമ്പി

ശിശ്നം തനിയെ വിസർജനക്രിയ നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ, ഞാൻ ആരാണ്?

ശ്രീ. വൈക്കം അവതരിപ്പിച്ച ചർച്ചാലേഖനം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈശ്വരന്റെ ഈ വിഷയമാണ് ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരുന്നത്. അതു സാക്ഷ്യമായി അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കലാകാരനും ത്രികാലജ്ഞനായ സ്പഷ്ടാവാണ്. സാമൂഹ്യസ്വഭാവങ്ങളെ തൊട്ടറിഞ്ഞും സംഘടിതചിന്തയെ ഉൾട്ടിവളർത്തിയും കലാരചനയ്ക്ക് പാളിററി കൂട്ടിയാൽ എഴുത്തുകാരൻ മാറിനിൽക്കുമെന്നുവെല്ലാമെന്ന് വിഷാദപ്പെട്ടു. —ഞാൻ ആരാണ്?— തന്റെ പ്രാദേശം ജാലിപ്പിക്കാൻ തന്നെ ഈശ്വരൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഉള്ളിൽ ആവേശത്തോടെ പ്രവേശിച്ച ഈശ്വരൻ "ഇദമദർശമിതി"—എന്റെ സ്വരൂപത്തെ ഞാൻ കണ്ടു എ

ന്ദമുഖ്യബന്ധത്തിന്റെയും സംഘടിതചിന്തയുടേയും അജ്ഞത പൊള്ളയാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാനാണ് ഇത്രയും പറഞ്ഞത്. തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞതിനും കാരണമുണ്ട്. സംഘടിതചിന്തയാൽ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ പാളിററി മെച്ചപ്പെടുത്താമെന്നാണ് ശ്രീ. വൈക്കത്തിന്റെ വിശ്വാസം. കലയുടെ പാളിററി മികച്ചതാവുന്നതു നന്നു്. ആരുടേയും എതിർ അതിനുണ്ടാകില്ല. സംഘടിതചിന്തയലമേ അതു സിദ്ധിക്കു എന്ന അഭിപ്രായം നിരാകരിക്കാതെ വയ്ക്കു. വാദത്തിനുവേണ്ടി സംഘടിതചിന്ത എന്ന ആശയം സ്വീകരിക്കുക ഉണ്ടെന്ന്, അടുത്തപ്പോൾ?—എങ്ങിനെയുള്ള, എന്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംഘടിതചിന്തയാണ്. എന്താണ് അററുകെ. അതാതാണു നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. "ആരും ഒറ്റയ്ക്കു ചിന്തി

ക്കുന്നില്ല" എന്നുപറയുമ്പോൾ, ഇന്നോളം സമാജികതയായിട്ടുള്ള മേധാപരമായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അവസാനബിന്ദുവോളം തൊട്ടുതമ്മിയാണ് ഏറ്റവും അധുനാതനമായ ആശയാനുഭൂതികൾ ജീവിക്കുന്നതെന്നാകുന്നു അദ്ദേഹം അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ, സന്തോഷം. അപ്പോഴും വൈയക്തികമായ ഒറിജിനാലിറ്റി പ്രാണനായി അതിൽ തുടിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുമല്ലോ. മറിച്ച്, സംഘടിതചിന്തയലം എത്രകാലിററി കൂട്ടാനാണ്?—

എസ്റ്റാബ്ളിഷ്മെന്റിനെ സംഹരിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും എല്ലാവരും യോജിപ്പുണ്ടാകുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ, "സ്ഥാപിതാശയങ്ങളേയും അവയെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളേയും" ചേർത്താണ് ഒല്ലാ എസ്റ്റാബ്ളിഷ്മെന്റർണ്ണ് ശ്രീ. വൈക്കം വിളിച്ചതു്. ഈ എസ്റ്റാബ്ളിഷ്മെന്റിന്റെ പേരിലും കള്ളക്കച്ചവടം നടക്കുന്നുണ്ട്, അതിനെ എതിർക്കാനുള്ള ചതുരൻ, വ്യക്തിപുരുഷൻ എന്നീ നിലകളിൽ സാഹിത്യകാരനാണാവണം എസ്റ്റാബ്ളിഷ്മെന്റിന്റെ ചക്രവാളം അദ്ദേഹം വരച്ചുകാട്ടിയതിനേക്കാൾ വലുതാണെന്നു വിസ്മരിക്കുകയുമാകുന്നു.

ഇറന്ന മനസ്സോടെ സംഘടിതമായി ആശയവിനിമയം നടത്തുകയും എസ്റ്റാബ്ളിഷ്മെന്റുകളെ ചെറുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുകേൾക്കുമ്പോൾ ആവേശപ്രദമായ ഒരാശയമായിത്തോന്നും: ചെറുത്തുനില്ക്കുന്ന ഈ സാഹസം, എസ്റ്റാബ്ളിഷ്മെന്റിന്റെ ഭരണാധിപതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അപകടത്തിന്റെ ദുർവ്വർദ്ധമായ ഭാരത്തിനു ചുമൽകാട്ടലാവുമെന്നതാണ് സത്യം. നശിപ്പിക്കാനാരുമില്ല, നശിക്കാനുള്ളതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി അവശേഷിക്കുകയെന്ന ഫലം വ്യാപിതമാണ്. ഈ വൈചിത്ര്യത്തിൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആരാണ് രുലകൊടുക്കുക. മാഷ് ടീയകക്കുകൾ, ജനകീയസാഹിത്യത്തിന്റെയും പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിന്റെയും കാലഘട്ടങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ അയവു, സൗമ്യസ്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ സാഹിത്യകാരൻ ജീവിതദർശനത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തതവന്നതുമാകണം. ഈ മാ

ചർച്ചാലേഖനം

ററവും പ്രത്യേക ചരിഗണനയ്ക്ക് വിഷയമാകണം.

ഒരുതൽപ്പര്യമുള്ളതുമായും മഹത്വം സംഘടിതചിന്തയെക്കൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതല്ല. വ്യാസനേയും ഷേക്സ്പിയറേയും മറ്റും ശ്രീ: പൈക്കം ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. കാലാതീതപ്രേരണകളുടെ ആവിഷ്കാരങ്ങളെന്ന് അദ്ദേഹം അവരെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ പ്രവണതകളിൽ ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്ന എഴുത്തുകാരെ. കാലാതീതപ്രേരണകളിലേക്കു മനസ്സുപിടിച്ചു നില്ക്കുന്ന എഴുത്തുകാരെ. ഇതു് ശ്രീ: വൈക്കംതന്നെ സമ്മതിച്ച കാര്യങ്ങളാണ്. സാഹിത്യത്തിൽനിന്നുടക്കുന്ന ആശയസംവാദങ്ങളെ ഈ മണ്ടു പ്രവണതകളാണ് സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഇത്രയുമെങ്കിൽ, പ്രശ്നം എത്ര ലളിതവും ഊഷ്മളമാണ്. പക്ഷേ, ശ്രീ വൈക്കം അവിടംകൊണ്ടുവന്നു പിടിച്ചില്ല. മഹാഭാരതം ഇന്നും നമ്മെ പിടിച്ചിരുത്തുന്നു എത്രകൊണ്ടു? വേദവ്യാസൻ ആ കാലഘട്ടത്തിലെ മനുഷ്യരെ ഉദാത്തവികാരങ്ങളോടെ വരച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു... ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സ്ഥിതിററാണ് അതിലെല്ലാം. അപ്പോൾ സാഹിത്യകാരൻ കാലത്തിന്റെ പ്രവണതയിൽ ഒതുങ്ങിനില്ക്കണമെന്നാണോ ശ്രീ വൈക്കത്തിന്റെ വിചക്ഷ. സാമൂഹ്യമനസ്സാക്ഷിയേയും സംഘടിതചിന്തയേയും കൂട്ടുപിടിച്ചുനിൽക്കാനുണ്ടു വാദിച്ചതിന്റെ ഫലമാണിതെന്നുതോന്നുന്നു. ഈ വൈയക്ത്യം പല ഭാഗങ്ങളിലും പല രൂപങ്ങളിൽ കണ്ടതിനു കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല. നിങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം പുനരവലോകനം ചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വാഭാവികമായും ദുരമായി പറയുമെന്നു ഞാനാശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ എനിക്കദ്ദേഹത്തോടു യോജിക്കാം.

കാരണം, ഇതു് ചർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ച ഒരു രേഖയാണ്. എവിടെയാണു താൻ നില്ക്കുന്നതു് എന്നു വ്യക്തമാക്കുകയേക്കാൾ, എഴുത്തുകാരൻ ഇന്നെവിടെ (ശേഷം 35-ൽ)

അവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുവാൻ എനിക്കു അങ്ങാത്ത ആഗ്രഹം!

അവർ പറയുന്നതു കേൾക്കാൻ ഒളിച്ചു നില്ക്കുന്നതു മര്യാദകേടാണ്. പക്ഷേ, മര്യാദ പാലിക്കാനല്ലല്ലോ, ഞാനവിടെ ചെന്നിരിക്കുന്നത്.

രാജയുടെ കാമുകനായിരുന്നതാണു വന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. അയാൾ "വലിയവൻ" ആണെന്നും. അയാൾ മാത്രമേ കാമുകനായിട്ടുള്ളൂ എന്ന്, രാജയെ അയാളെ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. രാജയെ വേറെ കാമുകനാണുവെന്നു, അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമായിരിക്കുകയില്ല. രാജയെ മറ്റൊരു പുരുഷനോടു സംസാരിച്ചാൽ, അയാളും, അവളുടെ കാമുകനാണെന്ന്, ആ "വലിയവൻ" കരുതുകയും ചെയ്യും.

അതുകൊണ്ടാണ്, എനോടു ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, രാജയെ എന്ന് ഒളിച്ചിരുത്തിയത്. എനിക്കു പരിഭവം തോന്നിയതുമാത്രം. പരിഭവിക്കേണ്ട കാര്യവുമില്ല. അവളുടെ കഥ കേൾക്കുവാൻ, അവളെ പഠിക്കുവാൻ—അതിനാണല്ലോ, ഞാനവിടെ ചെന്നത്.

ഞാൻ അല്പസമയം അവളുടെ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. പുഷ്പങ്ങളൊന്നും കണ്ടില്ലങ്കിലും, ഒരു നേരിയ പുഷ്പഗന്ധമുണ്ട്, ആ മുറിയിൽ. വീതികൂടിയ കട്ടിലും കിടക്കയുമാണ്. രണ്ടുപേർ നീങ്ങുന്നിവൻ കിടക്കാം. ശുഭ്രമായ വെള്ളവിരിപ്പാണ്, കിടക്കയിൽ വിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തലയിണയുടെ ഉറയും വെള്ളതന്നെ.

അവരുടെ സംസാരം എനിക്കു കേൾക്കണം. കഴിയുമെങ്കിൽ, അവർ തമ്മിലുള്ള പെരുമാറ്റം കാണുകയും വേണം.

ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു. അടുത്തമുറിയിലേയ്ക്കു കടന്ന്, ഒന്ന് എത്തിനോക്കി രണ്ടുപേരെയും കാണുൻവയ്ക്കു. സംസാരം കേൾക്കാം. ഞാൻ പതുക്കെ വാതലിന്റെ മറവിൽ ചെന്നുനിന്നു, വിടവിൽക്കൂടി എനിക്കു, വന്ന ആളെ കാണാം. രാജയെ കാണാൻ പാടില്ല.

അയാളെ എനിക്കു നന്നായി അറിയാം. നേരിട്ടു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം.

അയാൾ അവിടെ വരുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. വളരെ അധികാർങ്ങുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. വളരെ മാന്യനാണ്.

രാജയെ ആത്മീയോടു കൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടു, അയാൾ പറയുകയാണ്—

"നമുക്ക് അകത്തേയ്ക്കു പോകാം."

"വേണ്ട. എനിക്കു"—

—രാജയെ മുഴുവൻ പറഞ്ഞില്ല.

"എന്താ എന്നോടു പറയണമെന്നോ?"

"പിണക്കമുണ്ട്. ഇന്നലെ പാതിരാവരെ, ഞാൻ ഉറങ്ങാതെ കാത്തിരുന്നില്ലേ?"

"ഞാൻ വരാത്തതിന്റെ കാരണം പറഞ്ഞില്ലേ?"

"ഭാര്യയ്ക്കു പനിവന്നപ്പോൾ, എന്നെ മറന്നു. അതല്ലേ, വരാത്തതിന്റെ കാരണം?"

"ഡോക്ടർ വന്നിട്ടു, പോകാൻ വളരെ താമസിച്ചു. ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പതിനൊന്നുമണി കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഡോക്ടർ പോയത്. അതുകൊണ്ടാണ്, ഞാനിങ്ങോട്ടു വരാത്തത്."

"പതിനൊന്നുമണി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഇവിടെ വരാൻ പാടില്ലേ?"

"രാത്രി പതിനൊന്നുമണി കഴിഞ്ഞു ഞാൻ പുറത്തുപോയാൽ—"

"പോയാൽ? പോയാലെന്താണെന്ന് പറയൂ. ഭാര്യ കോപിക്കും—അല്ലേ?"

ഒരു വല്ലാത്ത നിശ്ശബ്ദത! അയാളുടെ മുഖത്തു കഠിനമായ നിരാശ പ്രതിഫലിച്ചു. അയാൾ സാവധാനം എഴുന്നേറ്റു, രാജയുടെ നേർക്കു അടുത്തു. അയാൾ എന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു മറഞ്ഞു.

"തൊടരുത്."—രാജയുടെ ആജ്ഞയാണത്.

"മാപ്പ്."—അയാൾ. പിറകോട്ടുമാറി അപ്പോൾ അയാളുടെ മുഖം എനിക്കു കാണാമായിരുന്നു. അയാളുടെ മുഖം വിളറിയിരുന്നു.

"എനിക്കു"— —രാജയെ മുഴുവൻ പറഞ്ഞില്ല.

"ഒന്നും പറയണ്ട. എനിക്കറിയാം, എനോടു പിണങ്ങിയെന്ന്."

പി. കേശവദേവ്

ണമായിരുന്നു. അയാളുടെ മുഖം വിളറിയിരുന്നു.

"എനിക്കു"— —രാജയെ മുഴുവൻ പറഞ്ഞില്ല.

"ഒന്നും പറയണ്ട. എനിക്കറിയാം, എനോടു പിണങ്ങിയെന്ന്."

"പിണക്കമല്ല."

"പിന്നെന്താ?"

"എനിക്കു"—

"പറയൂ."

"മെൻസസ് ആണ്."

അയാൾ ഇരുന്നു. രാജയെ അടുത്തുചെ

ഇടവഴിയിൽ കാർന്നിനു.
ഇരുവശവും. മുളകാഴുകൾ പന്തലിച്ചു
നിന്നിരുന്നു.

തടിച്ച മീശയുള്ള ചെറുപ്പക്കാരൻ ചു
ണ്ടിലെ സിഗരറ്റൊടുത്തുമാറിക്കൊണ്ടു
ചോദിച്ചു:

“എവിടേക്കാണ് പോവുന്നതെന്നറിയാ
മൊ?”

“സിനിമ”

“അതിനുമുമ്പ്?”

“അതിനുമുമ്പെവിടെയാണ്?”

“ഒരാളെ കാണണം. ഒരാളുടെ സംശ
യം തീർക്കണം. ഇറങ്ങൂ.”

പെൺകുട്ടി പുറത്തേക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ
കയ്യിൽ അടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന വളകൾ ചി
ലച്ചു. മുക്കത്തി അസ്തമയത്തിന്റെ വെ
ളിച്ചത്തിൽ തീളങ്ങി. മുടിയിൽ ചൂടിയി
രുന്ന ജമന്തിപ്പൂക്കൾ മഞ്ഞനിറത്തിൽ ചി
രിച്ചു.

കറുത്ത കാലുറകളും ബുട്സും വെള്ള
ടൈലിൽഷർട്ടും ധരിച്ച ഭർത്താവിനു്

കഥ

പ്രായക്കൂടുതലും വലിപ്പവും ഉണ്ടായിര
ുന്ന സാധാരണയായ ഒരു ചെറുകൊണ്ട്
കനത്ത മീശയുണ്ടായിരുന്നു ഡോറിൽ
ചാഞ്ഞിരുന്ന മീശയുടെ വലത്തേ അ
റ്റും ഇടതടവില്ലാതെ അയാൾ തിരുപ്പി
ടിച്ചു.

പ്രഥമരാത്രിയിൽ, മങ്ങിയ കിടപ്പറവെ
ളിച്ചത്തിൽ അയാളിലൂപോലെ ചെത്തിര
ുന്നതവൾ മാധുര്യത്തോടെ ഓർത്തി.

സൂര്യനെതിർ ഒരു കൈപ്പത്തി ചരി
ച്ചുകൊണ്ടവൾ ചോദിച്ചു.

“ഒരാളാരാണ്?”

പെൺകുട്ടിയുടെ ചുമലിൽ നുള്ളിക്കൊ
ണ്ടു് അയാൾ പറഞ്ഞു:

“നീയെന്തൊരു മണ്ടിപ്പെണ്ണാണ്. ആ
ഒരാളെ നീ മറന്നതെന്തെ?”

അവൾ അപരിചിതരുടെയെല്ലാവരി
ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ഒരാൾ ഇ
ളം ചുവപ്പനിറമുള്ള ഫിയാറ്റ് ഇളംവെ
ളിയിൽ അനുസരണമുള്ള ഒരു മൃഗമാ

അവൾ?

ണെന്നു തോന്നി പക്ഷേ, അതൊന്നും ശ്ര
ദ്ധിക്കാനവൾ ഒരുങ്ങിയില്ല.

ഒരാൾ?

മെലിഞ്ഞ കൈയ്യയത്തി മുടിയിഴകൾ
മാടിയൊതുക്കുമ്പോഴും ആലോചിച്ചു.

“നമ്മുടെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലവ.
രെയൊന്നു പോയില്ല എന്തൊ? നന്ദി
കേട്ടു! വരു. ഇനി താമസിക്കണ്ട. അ
വർ നിന്നെ കാണാൻ കൊതിക്കുന്നുണ്ടാ
വും.”

“ആരാണെന്നൊന്നു പറയൂ.”

“നീ വരു, ഐ ഷാൽ മേക്ക് യു അ
ണ്ടർസ്റ്റാൻഡ്.”

അവൾ പിന്നെ മടിച്ചില്ല. മുമ്പിൽ
നേരിയ കൂനുള്ള അയാളുടെ നടത്തയെ
ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് അനുഗമിച്ചു. ഇരുവ
ശവും മുളകാഴുകൾ പടർന്നുനിൽക്കുന്ന
മിക്കവാറും ഇരുണ്ടുകിടന്ന ഒരു ഇടവഴി
യായിരുന്നു അതു്. പാദമമന്തവെ, പ
ച്ചക്കുതിരകൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നതു് അ
വൾ സൂക്ഷിച്ചു.

ഇനിയും ദൂരമുണ്ടോ?

ഇല്ല... ദാ അടുത്തുകഴിഞ്ഞു. എന്നാലും
പാതുച്ചേച്ചിയായ ഇതുവേഗം നീ മറക്കമെ
ന്നു്—ഐ നെവർ എക്സ് പക്ടറഡ്.
പകരത്തിനായെങ്കിലും നമുക്കു പോകാമാ
യിരുന്നു

അവൾ കേട്ടു.

ഒരാൾ... ഒരാൾ ..

—ഒരുക്കുകൾ കയറിവന്ന സ്ത്രീയെ അ
വൾ കണ്ടു. തോളിൽനിന്നും തെന്നിവി
ന്ന നൈലോൺസാരിക്കടിയിൽ, അമ്പര
ടെ മാറിടം കണ്ടു് അമ്പരന്നിരിക്കവെ
തോളിൽ തട്ടി.

“എനിക്കു പരിചയമുണ്ടു്.”

അവൾക്കു പൊട്ടുന്നനെ ഒന്നും ചോദി
ക്കാൻ തോന്നിയില്ല. മുറുകിച്ചുവന്ന ചു
ണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ അപ്പോഴും ചലനങ്ങൾ
നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ തൂപ്പി,
ചുണ്ടമന്തിത്തുടച്ചു.

“ലളിതാനല്ലെ പേര്?”

“എങ്ങനെ... എങ്ങനെ”

“അറിഞ്ഞുവെന്ന്” സ്ത്രീ ചിരിക്കവെ

എ. ഡി. രത്നമ്മ

സാരിവിണ്ടും വിന്നു. അവൾ കണ്ണു
പൊത്തി. “ഞാനറിയാത്ത കാര്യങ്ങ
ളുണ്ടോ? രണ്ടുനാൾ മുമ്പല്ലായിരുന്നോ ക
ല്യാണം?”

പെൺകുട്ടി-സ്വയം നുള്ളി. അതെ. സ
ത്യംതന്നെ.

“ആളുണ്ടോ ഉള്ളിൽ?”

“ആ...ര?”

“അതുകൊള്ളാം. ഭർത്താവുണ്ടൊന്നു്.”
അകത്തു്, കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാ
ണു്. കളിക്കുമ്പോൾ അയാൾ മുളിപ്പാട്ടു
പാടി.

സുന്ദരി നിന്നുടെ കനകസ്വപ്നങ്ങ
ളിൽ

“ഇതുവരെ അതു മറന്നില്ലെ?”

“ഏതു?”

“ആ പാട്ടു്,”

പെൺകുട്ടി അധികനേരം അവിടെ
നിന്നില്ല. അവരോടു് അകത്തേക്കുവരാ
നൊ, കാത്തുനിൽക്കാനൊ, ഇരിക്കാതൊ
പറയാൻ തുനിയാതെ ഉള്ളിലേക്കു വേഗം

“ഒരു തടിച്ചുകുറുകിയ...”

അവൾ മുളിയെങ്കിലും അത്ഭുതപ്പെടുകയായിരുന്നു. ആരാണ് സ്ത്രീ? പെട്ടെന്നു അവളോർമ്മിച്ചു. ഒത്താവു ഒരു വീട്ടിൽ വാടകയ്ക്കു താമസിച്ചിരുന്നു വാടക വളരെ കുറവായിരുന്നു വെങ്കിലും അമിതമായ സൗകര്യമുള്ള ഒരു വീടു്. ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു, ഉമേശ്വരം. തടിച്ചുകുറുകിയ ഒരു സ്ത്രീ.

“എവിടെ? മാതൃചേച്ചി എവിടെ? മുററത്തുതന്നെ നിൽക്കുകയാണോ?”

“അതെ.”

“എന്താ ലളിതേ ഇക്കാരണിച്ചതു്. ചേച്ചിയെ അകത്തേക്കു വിളിക്കൂ.”

“വിളിക്കണ്ട. ഞാനിങ്ങെത്തി. കുളിയനിം തീർന്നില്ല?”

“വരുന്നു, ചേച്ചി. ഒരു മിനിട്ടു്.”

അവൾ ഒരു അരിമാറി നിന്നു അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇറക്കുകുറഞ്ഞു, പററിപ്പിടിച്ച ജാക്കറ്റിനുതാഴെ കുറുത്ത, തൊറിഞ്ഞവയർ, വലിയ നിതംബം കലക്കി മാതൃചേച്ചി നിന്നു. അടുത്തേക്കു വന്നു ഉരുക്കുകളും ചുമലിൽ വെച്ചപ്പോൾ താൻ തളന്നുവീണേക്കുമെന്നു അവൾ ഭയന്നു. മാതൃചേച്ചി പുണർപ്പോൾ അസ്ഥികൾ

നടന്നു. കുളിമുറിക്കുള്ളിൽ ഷവറിന്റെ ശബ്ദം അപ്പോഴും തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ വാതിലിൽ മെല്ലെ മുട്ടി. അവൾ പറഞ്ഞു: “ഒരാൾ വന്നിരിക്കുന്നു.”

“ഒരാളോ? പേരില്ലേ?”

“എനിക്കറിഞ്ഞുടാ ഒരു സ്ത്രീയാണു്.” അവൾ പൊട്ടുന്നതെ നിശ്ശബ്ദമായി;

പൊടിയുന്നതായും മാറിടേ തന്നെ ഞെക്കുന്നതായും ഭയന്നി.

അവൾ കൈകൾ വിട്ടുവിട്ടു് മാറിനിന്നു.

അയാൾ പുറമെ വന്നപ്പോൾ മാതൃചേച്ചി പറഞ്ഞു:

“നാണമിനിം മാറില്ലേ?”

“എന്റെയൊ?”

“ഇയാൾക്കെന്താ. ഞാൻ കലയാണു് പ്രെസ്സിന്റെ കാര്യമാ ചോദിച്ചതു്.” ചേച്ചി കലുങ്ങിപ്പിരിച്ചു അവൾ കണ്ണാടിയിൽ, മുടി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ അടുക്കളയിലേയ്ക്കു പോന്നു. ഓററു് ഇരുണ്ട ഒരു മുലയിൽ ഭേദിച്ചുനിന്നു. തുടന്നു ഒത്താവിയെൻ വിളി കേൾക്കുമ്പോഴും ഒത്താവുതന്നെ കാപ്പയും ബിസ്കറ്റും എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുമ്പോഴും അവൾ അതേ നിൽപ്പു തുടർന്നു. അവിടേക്കു കടന്നുചെന്നു് അലറിപ്പിരിയുന്ന ആ സ്ത്രീയെ പുറത്തുളളി കതകടയ്ക്കാനും ഒത്താവിയോടു് അവരപ്പറ്റി കറു ശാപവാക്കുകളുച്ചരിക്കാനും അവൾ ആശിച്ചു.

മാത്രിച്ചവർ പറഞ്ഞു:

“അവർ എന്തിനാണു വന്നതു്?”

ബനിയന്മുറിക്കൊണ്ടു് അയാൾ പറഞ്ഞു:

“നിന്നെക്കൊണ്ടാൻവേണ്ടി. പാവം എത്രനേരമിവിടെയൊക്കെ തിരഞ്ഞു. നീയെവിടെയായിരുന്നു?”

“അവർ ഒരു ചീത്തസ്ത്രീയാണെന്നെങ്കിലും അതാണി,”

“ലളിത! നിന്റെ തലയ്ക്കു ഭ്രാന്താണോ? റോനോട്ടത്തിൽ ആരെയുമെങ്കിലും. മാതൃചേച്ചിയെ നിന്നക്കുറിഞ്ഞുകൂടാ. ഫൊ. ഈ പെണ്ണെന്നു പറഞ്ഞാലെ—ഏഴു ജൈലസ!”

തിരിഞ്ഞുകിടന്നറങ്ങി—

“ഒന്നു നിൽക്കൂ.”

അയാൾ തിരിയ്ക്കു നോക്കി.

“എനിക്കു്...”

പറയു. എന്തുപററി?”

“വല്ലാത്ത തലവേദനയെടുക്കുന്നു. നമു

ആരു് യോജിക്കണം

(27-ൽനിന്നു തുടച്ചു)

നില്ക്കുന്ന എന്നു വിശദമാക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഇത്തരം രേഖകൾക്കുണ്ടു്. യോജിപ്പിനു് ആദ്യമായി വേണ്ടതു് അകൽച്ചയുടെ തോതു തിട്ടപ്പെടുത്തുകയാണു്. അതദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചു. ചില കക്ഷികളുടെ സാമുഹ്യ നിഷേധത്തെയും സാമുഹ്യമുല്യസമീപനത്തിലുള്ള വീക്ഷണവ്യത്യാസത്തെയും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചുണ്ടു്. വിശദമായ ചർച്ചയ്ക്കുശേഷം എന്താണു സ്വീകാര്യമെന്നു നിണ്ണയിക്കാനുള്ള അവകാശം അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതാണു്. ഈ ചർച്ചയിൽ വരുത്തിവെച്ച വിനസ്വാഭാവികമായങ്ങളുടെ അമിതമായ പരാമർശങ്ങളാണു്. അതു് ഒന്നിനുശേർ ഒന്നു വിരുദ്ധമായി കലാശിക്കുകയും ചെയ്തു. സാമുഹ്യചോദനയുടെ ആത്മാർത്ഥതയെ ശ്രീ വൈക്കം ചോദനം ചെയ്തു. പുതിയ ചൈതന്യമാണു് പുതിയ എഴുത്തുകാരനു പറയുവാനും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. ഇതു മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തം.

അവസാനമായി, ഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിക്കട്ടെ—പിന്നെ, ഞാൻ ആരാണു് എന്ന ദൃസ്സഹമായ വിഷാദം സാഹിത്യകാരനു ശാപവരദാനമായി ഇനിയും എറിയണുകൊടുക്കേണ്ടതു്.

—0—

കുതിരിയെ പോകാം, ഇനിയൊരിക്കലും പോകാം. വരൂ.”

അവൾ തിരിഞ്ഞുനടന്നു.

വഴി ഇരുണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

“ശരി. എങ്കിൽ പോയി കാറിലിരുന്ന്കൊള്ളു ഞാനിപ്പൊ വരാം.”

ശബ്ദക്കാനാവാതെ നിൽക്കവെ, അസ്സലാത്തിന്റെ ഇരുട്ടിൽ, വീണ്ടും, വീണ്ടും കേട്ടു:

“സൂക്ഷിച്ചു്. വളരെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു കേളു്.”

—0—

വിദ്യാർത്ഥി- യുവജന നേതാക്കളെപ്പറ്റി

ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരനുവേണ്ടി ഇത്ര ആവേശത്തോടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രചരണം നടത്തുന്ന ഈ ചെറുപ്പക്കാരനേതാണ്? പ്രസ.ഗം കേട്ടുകൊണ്ടുനിന്ന ഒരു മാനുനോട്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ശ്രീ. സലാമിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നുവരുന്ന രംഗം അതാണ്. 1965 കാലഘട്ടം. ചെമ്പനീസ് ആക്രമണത്തിന്റെ നിഴൽപരന്ന സമയം. ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന സി. സി. എം. മൈതീൻകുഞ്ഞിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു സലാം പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറിയത്. ജയിലിനുള്ളിലായിട്ടും തന്റെ രാഷ്ട്രീയാദർശത്തി

കേട്ടപ്പോൾ സ്വന്തം പിതാവിന്റെ 38 വർഷക്കാലത്തെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിന്റെ സംശുദ്ധിയെ കാർമ്മപ്പെടുത്തി വോട്ടുചോദിക്കുന്ന ഒരു മകനെയല്ല, രൂപിലാക്കപ്പെട്ട ഒരാദർശത്തെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന ഒരാദർശധീരനായാണ് എ.പി.ജി കാണുവാൻ പറ്റിയത്. പക്ഷേ, കപടമായ ഈ രാഷ്ട്രീയ ചൂതാട്ടത്തിൽ ആദർശങ്ങൾ വിലമറിക്കപ്പെടാറില്ലെന്ന രാഷ്ട്രീയസത്യം എത്ര കൊണ്ടോ ഈ മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നതോന്നും. പക്ഷേ, അത്തരമൊരു പാരമ്പര്യമല്ല അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്.

കൊല്ലത്തെ ഒരു പ്രമുഖ ഡേയ്യൂണിയർനേതാവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഒരു മുഴുവൻസമയപ്രവർത്തകനുമായ പിതാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിലേ ആകൃഷ്ടനായി. ഫൈ

രാഷ്ട്രീയത്തിലെ ആത്മാർത്ഥതയ്ക്ക്

ന്റെ അംഗീകാരത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അദ്ദേഹവും സ്ഥാനാർത്ഥിയായി. കുറ്റവാളിയായ ആ സ്ഥാനാർത്ഥിക്കുവേണ്ടി വികാരമില്ലെന്നായി - സംസാരിക്കുന്നതു

ലേഖകൻ

സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും കൊല്ലം ശ്രീനാരായണാകോളേജിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിത്തീർന്നതോടെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘടനാസാമർത്ഥ്യം വെളിപ്പെട്ടതെന്നുവേണം പറയുവാൻ.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിലുണ്ടായ ഭിന്നിപ്പ വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളിലും ബാധിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അപ്പോൾ കെ. എസ്. എഫിന്റെ വക്താക്കളിലൊരാളാകാനാണ് സലാം ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. K. S. F. ന്റെ ജില്ലാസെക്രട്ടറിയായും സ്റ്റേറ്റുകമ്മററിയംഗമായും അദ്ദേഹം പലതവണ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്കൂളുകളിലെയും കോളേജുകളിലെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പുയോഗങ്ങളിലൂടെ താൻ വിശ്വസിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിനു ചൂട്ടും വെളിച്ചവും അദ്ദേഹം പകർന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കരുതലുകൾക്കുവേണ്ടി നായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സമരരൂപങ്ങളിലെല്ലാം സലാമിനെ കണ്ടുമുട്ടാം.

നിരവധിതവണ അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തിജീവിതത്തെപ്പോലും ഉലച്ചിലേല്പിച്ചിട്ടുള്ള നന്ദർങ്ങളും വിരളമല്ല. പിതാവിന്റെ കൂടെക്കൂടെയുള്ള ജയിൽജീവിതം കടുംബത്തിന്റെ സുസ്ഥിരതയും സ്വാസ്ഥ്യവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിനിടയിലാണ് സലാമിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം ഭൂരിഭാഗവും നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടത്. ഒരുതരത്തിൽ അസാധാരണമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസജീവിതമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു നയിക്കേണ്ടിവന്നത് വിജ്ഞാനദാഹമെന്നല്ലാതെ എത്ര പറയട്ടെ.

ഒരു നല്ല പ്രാസംഗികൻ മാത്രമല്ല എഴുത്തുകാരൻകൂടിയാണു് സലാം. ഫൈസ് ക്ലാസ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ജനയുഗം പത്രാധിപസമിതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടായി. തുടർന്നു ദേശാഭിമാനിപത്രത്തിന്റെ കൊല്ലം

ഒരു വാഗ്ദാനം

ലേഖകനായി. പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്തെ രംഗീകാരമായിരുന്നു ആ സ്ഥാനലബ്ധി. ദേശാഭിമാനിയുമായുണ്ടായ ബന്ധമാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് പാട്ടിയുമായി സലാമിനെ കൂടുതൽ അടുപ്പിച്ചത്. സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരിക്കലും പാട്ടിയെ അദ്ദേഹം കരുവാക്കിയിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ വിദ്യാർത്ഥിതാല്പര്യങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ പാട്ടിതാല്പര്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും പരിഗണിക്കാറുണ്ടു്. പാട്ടിനിർദ്ദേശാനുസരണം മാത്രം ചലിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിനേതാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ഒരു നേതാവിനെ കണ്ടുമുട്ടുക ശ്രമകരമായിരിക്കും. പക്ഷേ, ശ്രീ. സലാം ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു വാഗ്ദാനം ഒന്നാണ് ഉറപ്പിച്ചുപറയാം. ഭരതജനതയുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ മുന്നമടക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. തീക്ഷ്ണമായതുപ്രകാരം നയിക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു കരുതലും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ പ്രവീകരണമുണ്ടായപ്പോൾ ആദ്യം തുട

എം. എ. സലാം

തുപക്ഷത്തേയ്ക്കു ചാഞ്ഞ അപ്പവും ചില വിദ്യാർത്ഥിനേതാക്കളിലൊരാളാണ് ശ്രീ. സലാം.

വിദ്യാർത്ഥിപ്രശ്നങ്ങൾക്കു ക്രിയാത്മകമായ പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുവാനും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പൊതുപ്രശ്നങ്ങൾക്കു രൂപം നൽകി അധികൃതരുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ടായതു കേരളാ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെനറ്റുമെമ്പർ ആയതോടെയാണ്. ഒരുതരത്തിൽ ഇരുപത്തിയഞ്ചു കാരനായ ഈ നിമ്നവിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവിന് രംഗീകാരം കൂടിയാണ് ഈ സ്ഥാനം. സെനറ്റുമെമ്പർവകുപ്പിൽ, മാർക്സിസം കലാശാലകളിൽ പാഠ്യവിഷയമാക്കണമെന്ന വാദിക്കുമ്പോൾ നാം കാണുന്നത് ഒരു രാഷ്ട്രീയചിന്തകനെയെന്നെങ്കിൽ കരുക്കേതുയണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ വച്ചു നമുക്കു വിദ്യാർത്ഥിനിർദ്ദേശ

എസ്. കെ. പൊററക്കാട്ട് എഴുതിയ

'നോർത്ത്' അവന്യു'

ഭാരതത്തിന്റെ കരുത്തുറൊരാൾ കാലഘട്ടത്തിന്റെ കൌതുകാവഹമായ ചരിത്രകഥയാണിത്!

ഉഗ്രപ്രഭാഷകരും ഉറക്കത്തുണികളും ഉറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്നവരും ഒരിക്കലും ഉറിയൊടാത്തവരുമായ എം. പി. മാർ—

മഹാരാജാക്കന്മാരും മഹാരാണിമാരുമായ എം. പി. മാർ—

ഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരും ഗോസായികളുമായ എം. പി. മാർ—

എം. പി. മാർക്ക് വെൺമാടങ്ങൾക്കകത്തെ അന്തർനാടകങ്ങൾ..... രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ എരിവും ചൂടും, തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ബഹളവും മെല്ലാം—

വടക്കുകിഴക്കുനിന്ന് ചിനയുടേയും, പിന്നെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്ന് പാക്കിസ്താന്റെയും ആക്രമണങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിവന്ന ഭാരതത്തിന്റെ വിരക്തമായും ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവുൾക്കൊണ്ടുള്ള ഇന്ദിരാഗാന്ധി വരെയുള്ള നാലു പ്രധാനമന്ത്രിമാരുടെ വാഴ്ചകാലത്തെ വിലയിരുത്തുന്ന ചരത്രകഥയും "നോർത്ത് അവന്യു"വിൽ ഒത്തുചേരുന്നു.

മാർച്ച് 18 മുതൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു!

ചന്ദ്രിക ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ

പലതുകൊണ്ടും പുതുമയുള്ള ഈ സാഹിത്യസൃഷ്ടി മുങ്ങാതെ വായിക്കുന്നതിന് ഇന്നതന്നെ സ്ഥിരം വരിക്കാരായി ചേരുക.

വരിസംഖ്യാവിവരം.

ഒരു വർഷത്തേക്ക് 13 00

ആറു മാസത്തേക്ക് 6 50

മാനേജർ, ചന്ദ്രിക, P. B. No. 64, കോഴിക്കോട്.

കിടിവെപ്പ് —കെ. ആർ. നാരായണൻ നമ്പിശൻ

ഒരു മന്ത്രസംഹാരണമുദത്തിൻ ഔയനം
എൻ നട്ടുറുറത്തലയും കരിയിലയിൽ;
പുണ്യലിഴയിൽ
തുളസിദല മർമ്മരലയനം;
നിഴലായലയും
പരിജന സഹയാനം!
എൻ നട്ടുറുറത്തുണരും
രാശികൾ
ലഗ്നം
കവടികൾ ചൂഴ്
നവഗ്രഹ ഭൂമണങ്ങൾ
ദശാധിപ ചലനങ്ങൾ.
എരിപൊരികൊള്ളുമപ്പിൻ
പാലഭ വററി—
ലേന്റെ മനസ്സിൽ വീളലിലൊരു
നല്ലെണ്ണവിളക്കിൻ ചെന്തിരി കത്തീ—
ലേന്റെ യുഷസ്സിൻ
ജവപരിഷിതികളിലുറഞ്ഞിലല്ലോ,
സ്തുതികൾ!
നിന്നർവ്വരനിലാംബുജമിഴികൾ
നിദ്രയിലല്ലേ;
നിൻ സ്തുതിപടലങ്ങളിൽ
പ്രയതവിഷാദം നിറയുന്നല്ലോ;
ഒരു വിസ്തൃത പരമ്പാരത്തിൻ
തളിർ വെറിലയിൽ

നിൻ ഷണ്ഡവികാരത്തിരനിര—
യുലയുന്നല്ലോ
തെക്കിനിയിൽ
തുടവിളക്കിൻ ചങ്ങലചിഴയിൽ
ഭൂമണ പഥം തെറ്റി
തലതല്ലിയ പൂക്കുലപോലെ
തെറ്റിച്ചൊരു മന്ത്രം:
—“സൗഭാഗ്യമായ ഹസ്തം!”
ഒരു താലിപ്പുവിൻ തേങ്ങൽ
മംഗല മറ്റുരസം തൂവു ചൂണ്ടിൽ
ക്ലാപുപിടിച്ച രതത്തിൻ
ജനനോന്മാദം
എൻ പൊക്കിൾക്കൊടിയിൽ;
ജനിതൃതിയിഴയിൽ
ഒരു നക്ഷത്രപ്പൂപ്പിൽ
എൻ ശയനം,
മോതിരവിരലിനും
ദർപ്പപ്പല്ലിൽ തൂമ്പിൽ
നിൻ നയനം,
നിടിലതതിൽ
ചന്ദ്രന്മേലും പൊള്ളവതെന്തേ?
ഇന്ദ്രിയമഞ്ചു പാളവതെന്തേ?
എരിയുവ തന്തേ, കാമിനി, ചെന്തി
ചിതറിതെന്തേ മിഴിയിൽ?

—0—

ഒരു കാഴ്ചയെ സംസ്കാരമില്ലാത്തതല്ലെങ്കിൽ പ്രതിഷേധിക്കുമ്പോൾ ആത്മാഭിമാനമുള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനേതാവ് നെയായിരിക്കും കാണുക. സന്ദർശനമെന്നൊക്കെ തന്റെതായ വികാരങ്ങൾക്കും വീക്ഷണങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം രൂപവും ഭാവവും നൽകി കൊള്ളും. ഒരിക്കൽ പരിചയപ്പെട്ടവർ പിന്നീടൊരിക്കലും മറക്കുവാനാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാണ് സലാ സംഭാഷണപ്രിയനായ ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒരു ഉത്തമസുഹൃത്താണ്; തുറന്ന ഹൃദയമുള്ള ഒരു സുഹൃത്താണ്. പക്ഷേ, ശുദ്ധഗതിക്കുള്ളതല്ലല്ലോ ഈ കാലഘട്ടം. ഇത് അദ്ദേഹത്തിനും അറിയാം എങ്കിലും ഒരു പൊതുവേ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കാറില്ല അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പരാജയങ്ങൾ താല്പാലികങ്ങളായിട്ടേ അദ്ദേഹം കരുതാറുള്ളൂ.

പുസ്തകമാത്രനിഷ്ഠയുള്ള വിജ്ഞാനത്തിനോടു അദ്ദേഹത്തിന് മതിപ്പില്ല അനേകവർഷം വളംവച്ച ചിന്തകൾക്കേ പ്രായോഗികരൂപമുള്ളവെന്ന വിശ്വാസക്കാരനാണദ്ദേഹം. ആ വിശ്വാസമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രവും. അടുത്തതന്നെ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ നേടിയെടുക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലമേതായിരിക്കും? നിയമത്തിന്റെ ഉറപ്പാക്കലുകളിൽ ആ വ്യക്തിത്വം കടുങ്ങിപ്പോകുമോ? ഇല്ല. ഈ പ്രതിഭാശാലി സമൂഹത്തിന്റെ ചേതനയുൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളവനാണ്. മർദ്ദിതന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിയുന്നവനാണ്. നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

— പി. ബി നായർ

—0—

ശരീരത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതല്ല സ്നേഹം. ശരീരത്തിന്റെ ശുദ്ധിയല്ല സ്നേഹത്തിന്റെ ശുദ്ധി. സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമം സ്നേഹം മാത്രം. സ്നേഹത്തിന്റെ പുതിയ ഒരു വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്ന മഞ്ഞിലാസിന്റെ ദേവി.

കേരളത്തിലെ പ്രമുഖകേന്ദ്രങ്ങളിൽ 25-2-'72 മുതൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചുവരുന്നു!

മഞ്ഞിലാസി
ദേവി

(മലയാളം)

താരങ്ങൾ:
നസീർ
ഷീല
മധു
ഗോവിന്ദൻകുട്ടി
ശങ്കരാടി
ഫിലോമിന
ബേബി ഇന്ദിര
അട്ടർഭാസി
ബഹദൂർ

കഥ-സംഭാഷണം: **കെ. സുരേന്ദ്രൻ** ഗാനങ്ങൾ: **വയലാർ** സംഗീതം: **ദേവരാജൻ**
നിർമ്മാണം: **M. O. ജോസഫ്** സംവിധാനം: **കെ. എസ്. സേതുമാധവൻ**
വിമലാ റിലീസ്

മഷിവിണനോട്ട്

(24-നീനും തുടർച്ച)

ആ ഇലയും പട്ടിയുടെ തലയും ഒന്നിച്ചു വിഞ്ഞപ്പെട്ടിയി ലയ്ക്കു തഴ്ന്നു.

മനസ്സിലാമനസ്സോടെ പയ്യൻ വീണ്ടും നടന്നു. ഇടഞ്ഞുകിടന്ന മതിലിന്റെ മുകളിൽകൂടി റോഡിലേയ്ക്കു ചാടി.

ദാനം ചെയ്യാണെങ്കിലും ആ വയ്യാവേലി പോക്കറ്റിൽനിന്നും പോയല്ലോ. ഒരു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ട് ഒഴിവാക്കുവാനായി പോലെ തോന്നി.

സെക്കൻറേഷയുടെ കണക്ക് ക്ലോസുചെയ്തപ്പോൾ മണി പത്തര.

ഉറക്കം കണ്ണിൽ തുടങ്ങിയില്ല. അറിയാതെ പുറത്തുവന്ന കോട്ടുവായ് കണ്ടപ്പോൾ എഴുതിത്തീർത്തുവെച്ചിരുന്ന കളക്ഷൻ റിപ്പോർട്ട് മാനേജർ എടുത്തു നോക്കി. എന്തിന് പരഞ്ഞു:

"ഉറക്കം വരുന്നുണ്ടായിരിക്കും."

"ഉം"—അലക്ഷ്യമായി മുകളിക്കൊണ്ടു റിപ്പോർട്ടിലേക്ക് നോക്കി. ഇടയ്ക്ക് മാനേജർ പറഞ്ഞു:

"കളക്ഷൻ അല്പം കുറച്ചാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. നമുക്ക് വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യാം."

മറുപടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. മൗനം സമ്മതമായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടും, മാനേജർ.

"ബാറാ?—മാനേജർ അഞ്ച് ഒറ്റരൂപാ നോട്ടുകൾ എടുത്തുനിട്ടി.

എണ്ണിയതിനിടയ്ക്കാണ് അതു കണ്ടത്. പയ്യൻ ദാനംചെയ്ത അതേനോട്ട്

"ഭയങ്കരം, നീ വീണ്ടും വന്നോ?"—മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് മറെറാന്നു തോന്നിയത്.

അവൻ അതുകൊടുത്തു സിനിമയ്ക്ക് കയറിയിട്ടുണ്ടോ?

ഒന്നറിയാത്ത. ഉണ്ണാൻകൊടുത്ത കാശാണ്. പോകാൻ എഴുന്നേറ്റിറങ്ങിപ്പോയി വീണ്ടും ഇരുന്നു.

"എന്താ ഉറങ്ങേണ്ട?"

"ഹസ്സം കഴിഞ്ഞുപോകാം"

സ്കൂളിലെ ശബ്ദം ശ്രദ്ധിച്ചു. പതിനഞ്ചുമിനിറ്റുകൂടി വേണ്ടിവന്നു.

നല്ല പത്രലേഖകനാകാൻ

പരിശീലനം

തപാലിൽ

മലയാളത്തിൽ

INSTITUTE OF JOURNALISM

ALLEPPEY-1 (Kerala)

കാത്തിരുന്നു.

ഹസ്സം തീർന്നപ്പോൾ ബഞ്ചിന്റെ ഗേറ്റിൽ കാത്തുനില്ക്കുകയായിരുന്നു.

ലൈറ്റുകൾ തെളിഞ്ഞു.

ബഞ്ചിലെ കാഴ്ചക്കാരെ ഓരോരുത്തരെയായി നോക്കി.

ഒടുവിൽ അവനെ കണ്ടു.

അവനും കണ്ടു.

പരിശോധകന്റെ കണ്ണിൽപ്പെടാതിരിക്കാൻ അവൻ കണിഞ്ഞിരുന്നു ഒരു പാഴ്ശ്രമം നടത്തി.

അതു കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു:

"ഫോട്ടോയിൽ വീഞ്ഞപ്പെട്ടിയുള്ളപ്പോൾ അവൻ എന്തിന് കാക്കകൊടുത്തുണ്ണണം? അതുകൊടുത്തു സിനിമ കാണരുതോ?"

പോക്കറ്റിൽനിന്നും ആ നോട്ടെടുത്തു കണ്ടുകിട്ടിനോക്കി. സ്നേഹമുള്ള നോട്ട്. വിട്ടുപിരിയാൻ മനസ്സില്ല.

ഇനി ആക്കും അതു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ പടം കാണാൻ താമസിച്ചുവന്ന രണ്ടുമൂന്നു പേരോട് പണം വാങ്ങി അകത്തേക്ക് വിട്ടുനന്നു തുറന്നു കാണിച്ചു.

മാനേജർ.

"ടിക്കറ്റില്ലേ?"—ഒരാൾ ചോദിച്ചു.

"ടിക്കറ്റുവേണ്ട. പോയി കേറിക്കോ."

അതു കണ്ടപ്പോൾ തോന്നി; പണമെത്ര കിട്ടിയാലും പഠിച്ചതേ പാടു. അക്കാശത്തിൽ ആ പയ്യനും മാനേജറും ഒരുപോലെയാണു്.

പതിനഞ്ചു്

അപ്പപ്പൻ ഒരു ദിവസം ഒരു കന്യ തിതോന്നി. അമ്മയെയും മക്കളേയും മരുമക്കളേയുമൊക്കെയൊന്നു ചെറുതായിട്ടു പരീക്ഷിക്കണം. ഒരു നേരമ്പോക്കു്. അതുമത്രം.

തിണ്ണപ്പറത്തിരുന്ന് മുറുക്കാനിടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അമ്മയെ വിളിച്ചു:

“പിന്നേ?”

അപ്പപ്പനതു കേട്ടെങ്കിലും മിണ്ടിയില്ല. അങ്ങോട്ടൊട്ടു നോക്കിയതുമില്ല. അമ്മയെ വീണ്ടും വിളിച്ചു:

“ദേണ്ടെ!”

പോടി മറയി! ഞാണൊരു വേലയിറക്കിയ രിക്കുകയാണ്. നിയുണ്ടോ അതറിയുന്നു! അപ്പപ്പൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. ചിറിയകയും ചെയ്തു—മനസ്സിൽ.

“ചിട്ടിച്ചതു കേട്ടില്ലേ?”

അമ്മയെ വിട്ടുന മട്ടില്ല അപ്പപ്പനും വിട്ടുകമില്ല അവരടുത്തുചെന്നു കിഴവനെ കല്ലുക വിളിച്ചു അപ്പപ്പൻ ഞെട്ടിത്തീരഞ്ഞു ചോദിച്ചു:

“ദേ! എതു?”

“ഞാനീ കിടന്നു വിളിച്ചതൊന്നും കേട്ടില്ലേ?”

“യല്ല! നീ വിളിച്ചോ?”

“വിളിച്ചെന്നോ! കൊള്ളാം! അങ്ങു നാലുമുക്കിൽ കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്റെ വിളി!”

“ഓഹോ! എനിക്കു് ചെവിയെന്തോ രണ്ടു ദിവസമായിട്ടു സ്വപ്നം വീക്കു!”

അങ്ങനെ അപ്പപ്പന്റെ ചെവിയുടെ “വീക്കു” വിട്ടിലും പുറത്തും പ്രസിദ്ധമായി.

അപ്പപ്പനൊരിടത്തങ്ങനെ ചെകിടനെപ്പോലെ എങ്ങോങ്ങോ നോക്കിയിരിക്കും വരുന്നവരു പോകുന്നവരും കൂടെത്താമസിക്കുന്നവരുമൊക്കെ എന്തൊക്കെയാണീ പറഞ്ഞു കൂട്ടുന്നതെന്നോർത്തു കിഴവൻ ഞെട്ടി.

“എട്ടി ഡൂദേ! നീയിവിടെ രണ്ടുമാസം നില്പു്. അതാണു നല്ലതു്. എന്നാലേ സംഭാതി നടക്കൂ. ഓഗം വെച്ചാലേ

നീന്നെ ഞാൻ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവെന്നു പറഞ്ഞെന്നു നിന്റെ തള്ളയോടു പറഞ്ഞേക്കു്.” മുത്ത മരുമകന്റെ ശബ്ദം.

“ശ്! അച്ഛൻ!” മകൾ അപ്പപ്പനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“ഓ! കെളവൻ ചെവിയൊന്നും കേട്ടുകൂടെ!”

ആ രംഗം കഴിഞ്ഞു. അടുത്തതു് ഇളയ മകനും അവന്റെ പച്ചപ്പരിഷ്കാരിണി ഭാര്യയുമായുള്ള ഡയലോഗാണ്:

“എനിക്കി നരകത്തിൽ ഇനിയൊരു നിമിഷംപോലും കഴിയാൻ വയ്യ. നമുക്കിവിടെനിന്നും ഇപ്പമിറങ്ങണം!” മരുമകൾ.

“അതെങ്ങനെ? എന്റെ കയ്യിൽ കൂറപ്പേൻപോലുമില്ലാത്ത സിറോപഷണാണിപ്പോൾ!” നിസ്സഹായനായ മകൻ.

“പിന്നെയെന്തിനെനെ കെട്ടിവലിച്ചു?”

കാലം

സുകുമാർ

“ആദ്യമായിട്ടു ഞാനിപ്പോഴതു് ആലോചിക്കുകയാണ്.”

“ഇനി ആലോചിച്ചിട്ടെന്തു ഫലം?”

“അതും സത്യമാണു്.”

“എന്നാലേ, ഞാനെന്റെ വീട്ടിൽ പോണം. എന്നെ കൂടെ താമസിപ്പിക്കാൻ പോക്കുണ്ടാവുമ്പോ ഒരു കാർഡിട്ടാൽ മതി.”

“ശ്! പതുക്കെ. അച്ഛനവിടെയിരുന്ന നോക്കുന്നു!”

“ഹോ! ഭഗവാനേ! കിഴവന്റെ ആ കണ്ണുരണ്ടും കൂടിയങ്ങു് പൊട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ!”

അപ്പപ്പൻ മനസ്സിൽ ചിരിച്ചു. അതാ വരുന്നതു് തന്റെ ഉത്തമപുത്ര

ഹിതനാണ്. രാമായണം കേൾവക്കുറുപ്പു് വരുംവഴിയ്ക്കേ അയാൾ പറയുകയാണ്:

“കെളവൻ ഇന്നും വെററപ്പാത്രവുമെടുത്തു് ഒളിച്ചുവെച്ചു് മട്ടാണു്, (ഉറക്കെ) എന്തെല്ലാം നാണുപിള്ളച്ചേട്ട! സുഖംതന്നോ? (പതുക്കെ) ചാക്കാലയടുത്തില്ലേ കൂവാ? (ഉറക്കെ) മുറുക്കാൻ വല്ലതുമൊണ്ടോ? (പതുക്കെ) പിശുക്കുപ്പിണമേ!”

അതങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു മുതിർവർ പറഞ്ഞൊട്ടെ. മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാലീ പിള്ളാകും താൻ ബധിരനാണെന്നു് കരുതി എന്തും പറയാമെന്നായിരിക്കുന്നു.

“എടോ അപ്പപ്പൻ കേൾക്കും. പതുക്കെപ്പാ!”

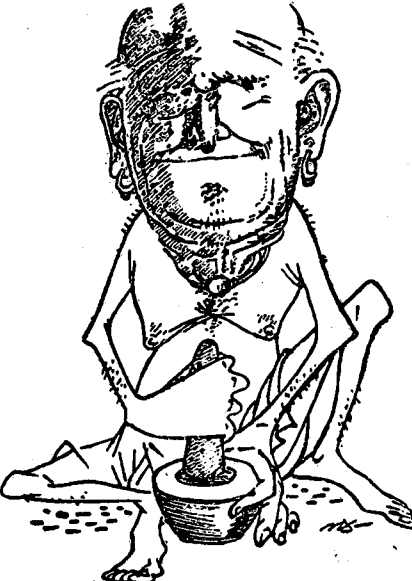
“ഒന്നും കേൾക്കല്ലെടോ പൊട്ടൻ! നിനക്കു കേൾക്കണോ? ഇന്നാളൊരു ദിവസം ഞാനൊരുപൊണ്ണൻചിത്തപറഞ്ഞു. പിന്നെയാണ് അപ്പപ്പനടുത്തുള്ള കാര്യം കാണിച്ചതു്. അപ്പപ്പൻ കേട്ടതേയില്ല ഇനി എന്തൊന്നെടോ, ചിട്ടു കീറാറായി! നമുക്കു് പായസം കുടിക്കാം!”

ഇതും സാരമില്ല. ഇനിയൊന്നു കേട്ടു. അതിയേക്കരം. പാതിരാത്രിയ്ക്കു് തെക്കേപ്പറത്തു് മാവിന്റെ മുട്ടിൽ മകന്റെ മകളും അവളുടെ കള്ളക്കാരുകരും കൂടിയുള്ള സൈപരസല്ലാപം! ആദ്യം കേട്ടതു് സോഡാ പൊട്ടിയുമ്പോലൊരു ശബ്ദം. അതെന്താണെന്നു് അപ്പപ്പനറിയാം. തുടൻ് വചനം: “അപ്പപ്പൻ ഇവിടെയൊക്കെ കുറങ്ങിനടക്കുന്ന സമയമാണു്. സൂക്ഷിക്കണം” അവൾ.

“ആ കെളവനു ഒരു പബ്ലിക് ന്യൂയിസൻസായിത്തീന്നിരിക്കുകയാണ്. അയാളെ വല്ല എലിപ്പാഷാണവും വെച്ചു് തട്ടിക്കളയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.”

അപ്പപ്പൻ ഉയിരുംകൊണ്ടോടി,

ഇതെല്ലാം സഹിക്കാം. ഒടുവിലൊന്നു കേട്ടു. അമ്മയുടെ ഒരു കൊള്ളിവാക്കു്, ഒരു കളിരും പപിയുമായി ഒരു ദിവസം കിടക്കേണ്ടിവന്നപ്പോഴാണ് അതു കേട്ട

തു്. തലയ്ക്കുലിരുന്ന കിഴവി കാൽക്കലിരുന്ന മകനോടു പറയുകയാണ്:

“എന്തിനീ കണ്ണും ചെവിയും കേട്ടാത്ത മനുഷ്യരേയിട്ടു് ഇങ്ങനെ വലിക്കണതു് ഈശ്വര! ഒരു നിമിഷത്തിനു മുമ്പേ അങ്ങെടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ!”

അപ്പപ്പൻ പിററന്നു വെളുപ്പിനെ അതുചെയ്തു രണ്ടുചെവിയും കത്തിപ്പൊട്ടിച്ചു.

മേമ്പാടി

ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു് അവനോടു ചോദിച്ചു--നിനക്കെന്തുവേണം? അവൻ പറഞ്ഞു--പ്രഭോ! ഏനിക്കെന്നും അങ്ങയെ സ്മരിക്കണം, ശരി. ഓ വം സ്ത്രീയെ സൃഷ്ടിച്ചു.

അടുത്തുനിന്ന കൊട്ടാരക്കര ശ്രീധരൻനായരെ എല്ലിച്ചുപറഞ്ഞു:

“ശ്രീധരൻനായരെ ഇതുതമിഴിലാക്കി അങ്ങോട്ടൊന്നു കേൾപ്പിക്കൂ.”

കൊട്ടാരക്കര കടലാസ്സൊന്നു നോക്കി സ്തംഭിച്ചുനിന്നു. എന്താ വേണ്ടതെന്നു ആലോചിച്ചു. ഇരുവരെയും മാറിമാറി ഒന്നു നോക്കി.

മുൻഷി ഒന്നുകൂടി ശ്രീധരൻനായരോടായി പറഞ്ഞു:

“ഉം! വേഗമാവട്ടെ! ഉറച്ചുവായിക്കൂ. ഇവനു പററിയ വക്കുകളാണു്. അവസാനം ഞാനെഴുതിയിരിക്കുന്നതു്.”

തന്റെ അനുഗ്രഹിതമായ ഉച്ചാരണശുദ്ധിയോടെ ശ്രീധരൻനായർ വായിച്ചുവായിച്ചു താൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു. “പ്രസന്ന”നാടകത്തിലെ സംഭാഷണമായിരുന്നു. നായിഡുവിനു സംഭാഷണം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

ആ രംഗം സൃഷ്ടിച്ച ഫലിതത്തിൽ മുഴുകി, നായ്ഡുവ്നോട്ടുള്ള നീസംപോലും മറന്നു മുൻഷി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. നായിഡു പിന്നേയും, മുൻഷിയേയും, യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ കൊട്ടാരക്കര അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള സുഖമുട്ടുകൾ ചില്ലറയല്ല. “പ്രസന്ന”ചിലയെയാണ് അനുഗ്രഹിതനായ കൊട്ടാരക്കര ശ്രീധരൻനായർ ചലച്ചിത്രരംഗത്തു കടന്നുവന്നതു്. കൊട്ടാരക്കര ഏഴുതിയ “ജീവിതത്തിലെ റ്റേല്ലിംഗ് മിസ്സേക്കുകൾ” വായിച്ചിട്ടുള്ള മലയാളനാട്ടു വായനക്കാരോടു മുൻഷിയും കൊട്ടാരക്കരയും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന സൗഹൃദബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമതിപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ

പത്രപ്രചരണരംഗത്തും നാടകവേദിയിലും ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലശബ്ദമായി മുൻഷി നിലകൊണ്ടു. എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായരുടെ പിരമിഡ് നാടകം അവസാനകാലത്തു മുൻഷിയെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സഹയാത്രികനായി മാറ്റി.

മുൻഷിപ്പരമപിള്ള എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന പ്രമീലാസം ഒരു ലേഖനത്തി

വിവാഹിതനാക്കു്
ധാതുശക്തി നേടിത്തന്നു

വാജികൽപം

കാരോ ഡോസ്റ്റും ഫലപ്രദം.

ആയുർവ്വേദാചാര്യ

കെ. കണ്ണുരാമൻവൈദ്യൻ

(ഗോൾഡ് മെഡലിസ്റ്റ്)

പൌരസ്ത്യ ഫാർമസി,

പെരിനാട്ടു്, കൊല്ലം ഫോൺ: 2895

ന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ ഐന്ദിനീൽക്കില്ല. ഒരിക്കൽ ശ്രീ: മറവൂർ ഒരു നിർദ്ദേശം മുന്നോട്ടുവച്ചു. “സാർ! ആത്മകഥയെഴുതണം. കറേ മാന്യന്മാരും മഹതികളും ബോധം കെട്ടുവീഴട്ടെ.”

ചിരിച്ചുകൊണ്ടു മുൻഷി പറഞ്ഞ മറുപടി ഞാനിപ്പോഴും കാക്കുന്നു.

“വയസ്സുകാലത്തു് എന്നെ കോതേയിൽ കയറ്റിയിട്ടേ നിയമങ്ങളും എന്റെ ആത്മകഥയിലെ പല ഭാഗങ്ങളും അച്ചടിച്ച് അശ്ശീലസാഹിത്യമാകും എന്നു നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ?”

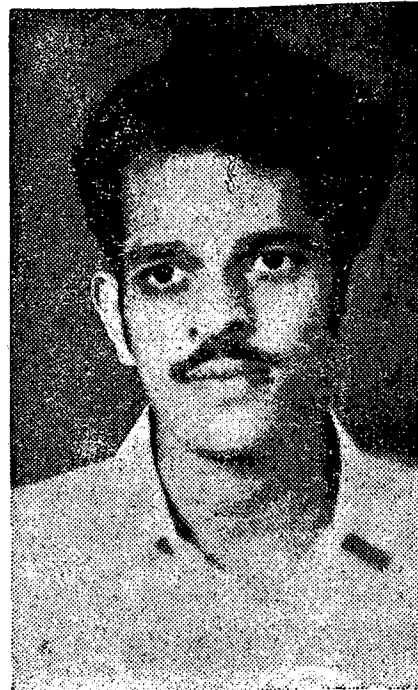
ഒരുകാലത്തു തന്റെ സഹധർമ്മിണിയായിരുന്ന ശ്രീമതി രത്നമയിദേവിയെക്കുറിച്ചു് അന്നദ്ദേഹം വികാരഭരിതനായി സംസാരിച്ചു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഉറപ്പായുള്ള ചിന്തപോലെതന്നെ.

“അവൾ മിടുക്കിയാണ്. ഞാൻ രണ്ടുനല്ല എന്നിപ്പം അവൾക്കെന്നെയും, എനിക്കുവെച്ചും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാതെപോയല്ലോ.”

വേദനയും, മധുരവുമുള്ള എത്രയെത്ര ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ തേനിച്ചുള്ളടായിത്തന്ന എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മുൻഷിസ്സാർ!

ജീവിതത്തിന്റെ അഞ്ചാംപഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ ഊതാൽക്കരിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് കേരളത്തിലെ യുവത്വത്തിനോടുള്ള മലയാളനാടിന്റെ വളി കേട്ടതു്! “യുപ്കളെ, നിങ്ങൾക്കു റിങ്ങളും ഭാവിഭാര്യ എങ്ങിനെയുള്ള പെൺകുട്ടി ആയിരിക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ചു വല്ല സങ്കല്പങ്ങളുമുണ്ടോ? എഴുതു് എന്ന മലയാളനാടിന്റെ കല്പന ശിരസാവഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ സങ്കല്പിക്കുവാനും തുടർന്നു് എഴുതുവാനും പോകുന്നു...

പുറത്തു് യുവത്വത്തിലെത്തിയ ഭഗവാൻ സൂര്യന്റെ അത്യുഗ്രമായ ചുട്ടു്; അപ്പോൾ ശീതീകരണയന്ത്രം സമ്മാനിക്കുന്ന നേരിയ കളുങ്കു്; ഇങ്ങിനെ തികച്ചും പരസ്പരവിരുദ്ധമായ സാഹചര്യത്തിൽ ഞാനെന്റെ ഭാവിഭാര്യയുടെ സൃഷ്ടികൾ നൽകിയാൽ അതു് എത്രയെണ്ണ വിജയിക്കുമെന്ന് എന്നിരിക്കുന്ന രൂപമില്ല. ഭഗവാനാകാതെ മുഗ്ദ്ധസങ്കല്പങ്ങളിൽ ജീ

എന്റെ സങ്കല്പങ്ങളിലെ ഭാര്യ

വിടുന്ന എന്റെ പ്രേയസിയുടെ മിഴി വന്ന ചിത്രം ഞാൻ വരയ്ക്കുകയാണ്! ഞാൻ വ്ജയിക്കട്ടോ, എന്തേ? കാലം അതിനത്തരം റല്ലട്ടെ!

മുട്ടത്തുവക്കിയുടെ കഥാനായികമാരുടെ അസാധാരണലാവണ്യം അവൾക്കു്

വിശാലവിക്ഷണവം
പുരോഗമന ചിന്തകളും

ആവശ്യമില്ല പക്ഷേ, നിന്നുചുരുങ്ങ, നിതംബം. താലോലിക്കുന്ന കനത്ത കേശഭാരവും വലിയ മത്തണാക്കണ്ണുകളും എന്റെ ഭാര്യാപദം അലങ്കരിക്കാൻ പോകുന്ന പെൺകുട്ടിക്കുണ്ടായിരിക്കണം. മണ്കിലുക്കംപോലെ ചിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രം പുറത്തുകാണുന്ന പല്ലുകളുള്ള അവൾ ഒരിക്കലും ഒരു സ്ഥൂലശരീരത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥയാകരുതെന്നു് എനിക്കു് നിർബ്ബന്ധമുണ്ടു്.

അവളുടെ നിറം? “കടേട്ടേത്തി” യുടേയോ, “സുമിത്ര”യുടേയോ നിറമാകാം അവൾക്കു. സൌഭര്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം

കെ. എസ്. ജിനൻ
(കുറുപ്പൊരു)

കെടുകയും നിറമാകുന്നില്ല എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണ് ഞാൻ!

ഈശ്വരൻ എന്ന മിഥ്യയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ത്യയിലെ ഏജൻറായ സത്യസാമിബാബയുടേയും പുറകെ പോകാത്ത വിദ്യാഭ്യാസസ്വന്തമായ മാതാപിതാക്കളുടെ കലാലയവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച മകളാണ് എന്റെ ഭാവിവധു. വിശാല വീക്ഷണവും പുരോഗമനചിന്തകളും മാത്രമാണ് അവളുടെ സ്വത്വം!

രണ്ടു, അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു. അക്ഷരങ്ങളിൽ തെളിയില്ലെന്ന് അവളുടെ നാമധേയം.

അവൾക്കു നല്ലപോലെ പാടാൻ കഴിയുമോ? എങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

എന്റെ ഭാവികളത്രം ഒരു പ്രത്യേക ഭരണവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവളായിരിക്കണമെന്ന് എനിക്കു നിർബ്ബന്ധമില്ല. മനു

ഷ്യപ്രതിഭയുടെ മുമ്പിൽ അജ്ഞാനമായി വിലയിരുത്തുന്ന അമ്പിളിമാരും പരാജയം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അപ്പോളോ യുഗത്തിൽ ജാതിമതാഭിമുഖീകരണമായി ചിന്തിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചു എന്നുവേണം കരുതാൻ!

മോഹനസങ്കല്പങ്ങളുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന ചായക്കൂട്ടിൽ വെച്ചുതീർത്ത എന്റെ ഭാവിവധുവിന്റെ മനോഹരചിത്രമിതാ മരുഭൂമിയിലെ മട്ടപ്പിക്കുന്ന ഏകാന്തത

യിൽ, മധുരീകുന്ന സങ്കല്പങ്ങളുടെ മുന്നിരിച്ചാർ നണഞ്ഞുകൊണ്ടു്, പ്രേമത്തിന്റെ പുത്തലവുമേന്മ! ഞാൻ അവൾക്കു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കട്ടെ?

ഫോ! ദിവസങ്ങൾക്കു റോക്കറ്റിന്റെ വേഗതയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ...!!!

പലിശയുടെ പലിശയ്ക്കു കൂടി സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ! മുൻകൂറായി സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ! പലിശയില്ലാത്ത പണവായ്പ!

ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ

ചെമ്പകാ സ്വർണ്ണാഭരണ സമ്പാദ്യപദ്ധതി

വിവരണപത്രികയ്ക്ക് പുണ്യമായ മേൽവിലാസവും (ജില്ലയും സ്റ്റേറ്റും കാണിച്ചു്) മാത്രഭാഷ വ്യക്തമായെഴുതി 25 പൈസ സ്റ്റാമ്പുസഹിതം അയയ്ക്കുക.

CHEMBAKA JEWELLERS

Alleppey-1 (Kerala)

Phone: 2022 Estd 1953
 Gram: CHEMBAKA Prop: P. S. MONY G. L. No. 61/63

കൊതന്നോടത്തു കോമട്ടി

(11-ൽനിന്നും തുടർച്ച)

തള്ള. രാമോരൻ കല്ലററഞ്ഞ കോന്നന്റെ തള്ള.

എല്ലാമോർത്തു. നിനക്കു നീ ചെയ്തതോർത്തു് ഉള്ളുകുറഞ്ഞാവുകനോത്തു. നിന്റെ ഉള്ളുകൈയിലൊതുങ്ങുന്ന തള്ളയുടെ എല്ലിനുള്ള വരമ്പിലും പാടത്തും അലയുന്നതു കണ്ടപ്പോഴും നിനക്കു ചിരിക്കാനാണു തോന്നിയത്.

തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അയാൾ ഇത്രയും പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നത് കേൾവന്റെ ഷെൽട്ടറിലേയ്ക്കാണ് രണ്ടുപേരും വിറച്ചുചുട്ടുങ്ങി ചാമേട്ടന്റെ ഈ അലിഞ്ഞു. ചാമേട്ടൻ കോമട്ടിയുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു. എന്തെങ്കിലും വന്നാൽ എനിക്കു നിയ്യേളു കോമട്ടി.

ഇനി എനിക്കു നിയ്യേളു.

ഓലക്കുറിനുള്ളിൽ നിശ്ചയമുണ്ട്. തള്ള ഒറ്റയ്ക്കിരുന്ന് ചിരിക്കുന്നു വായ് പിളർത്തി ചിരിക്കുന്നു. അതു കണ്ടപ്പോഴാണ് ചാമേട്ടൻ നിന്റെ തോളിൽ കടന്നു പിടിച്ചത്.

എന്റെ ഉള്ളുകി.

നിയ്യല്ലേ, എല്ലാത്തിനും കാരണം? കോമട്ടി ചിരിയമഞ്ഞി. ഒന്നിനും കോമട്ടിയല്ല, കാരണം.

എനിക്കു നിന്നെ കൊല്ലാനുള്ള കെല്ലില്ല. തെപോയതു നെന്റെ കാലം.

കോമട്ടി അയാളുടെ പാറകിൽനിന്നു. ചാമേട്ടൻ ഇരുളിൽ ഇല്ലെന്നാവുന്നതുകണ്ടു.

പെട്ടെന്നാണു തഴമ്പു മുററിയ കൈപ്പത്തി തോളിൽ അമർത്തു്. ഞെട്ടിത്തരിച്ചുനിൽക്കുന്ന ചാമേട്ടന്റെ കണ്ണുകൾ ഞൊടിയിടയിൽ തിളങ്ങുകയും അടയുകയും ചെയ്തു.

എണ്ണവിലക്കു കത്തിയിരുന്നു. തള്ളയ്ക്ക് ഉറക്കമില്ലേ? കോന്നന്റെ കോലം സൊപ്പംകണ്ടു കിടക്കുന്ന തള്ള.

കോന്നന്റെ തള്ള കീറപ്പായിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

നിയ്യൊന്നു നോക്കൂ. ഇല്ല. കോമട്ടിക്കു് അകത്തുനോക്കാൻ വയ്യ. കോമട്ടി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയും. തണുപ്പുവിടുന്ന കാരറ്റു വീശി. ചെത്തില്ല ചാമേട്ടൻ ഓലപ്പാളിയിൽ മുഖം ചേർത്തു നില്ക്കുന്നു

ഈ ചാമേട്ടൻ എത്ര മനുഷ്യൻ! കണ്ടിട്ടും കണ്ടിട്ടും മതിവരുന്നില്ല. ഒരൊറ്റ തിരിയാണത്രെ കത്തിയതു്. അതിനു മുമ്പിൽ മുഖമുയർത്തിയിരുന്നു. ചിരിക്കുന്ന തള്ള. കവിളെല്ലു റുളഞ്ഞു കണ്ണിലെത്തുന്നു. പെട്ടെന്നു മുഖം മങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഭരിക്കലും നിർമ്മാണവും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണ് ഞാൻ!

ഈശ്വരൻ എന്ന മിഥ്യയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ത്യയിലെ ഏജൻറായ സത്യസാമ്രാജ്യത്തുടേയും പുറകെ പോകാൻ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പന്നരായ മാതാപിതാക്കളുടെ കലാലയവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച മകളാണ് എന്റെ ഭാവിവധു. വിശാല വീക്ഷണവും പുരോഗമനചിന്തകളും മാത്രമാണ് അവളുടെ സ്വത്വം!

രണ്ടു, അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു, അക്ഷരങ്ങളിൽ തെളിയിക്കണം അവളുടെ നാമധേയം.

അവൾക്കു നല്ലപോലെ പാഠം കഴിയുമോ? എങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

എന്റെ ഭാവികളത്രം ഒരു പ്രത്യേക ഭരണവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവയായിരിക്കണമെന്നു എനിക്കു നിർബ്ബന്ധമില്ല. മനു

ഷ്യപ്രതിഭയുടെ മുമ്പിൽ അജ്ഞാനമായി വിലസിയീരുന്ന അമ്പിളിമാനും പരാജയം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അപ്പോളോ യുഗത്തിൽ ജാതിമതാഭിമതകളായി ചിന്തിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചു എന്നുവേണം കരുതാൻ!

മോഹനസങ്കല്പങ്ങളുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന ചായക്കൂട്ടിൽ വരച്ചതീർത്ത എന്റെ ഭാവിവധുവിന്റെ മനോഹരചിത്രമിതാ മരുഭൂമിയിലെ മട്ടപ്പിക്കുന്ന ഏകാന്തത

യിൽ, മധുരീകുന്ന സങ്കല്പങ്ങളുടെ മുന്നിരിച്ചാർ നണഞ്ഞുകൊണ്ടു്, പ്രേമത്തിന്റെ പുത്തലവുമേന്തി ഞാൻ അവൾക്കു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കട്ടെ?

ഫോ! ദിവസങ്ങൾക്കു റോക്കറ്റിന്റെ വേഗതയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ...!!!

പലിശയുടെ പലിശയ്ക്കു കൂടി സ്വർണ്ണാരണങ്ങൾ! മുൻകൂറായി സ്വർണ്ണാരണങ്ങൾ! പലിശയില്ലാത്ത പണവായ്പ!

ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ

ചെമ്പകാ സ്വർണ്ണാരണ സമ്പാദ്യപദ്ധതി

വിവരണപത്രികയ്ക്ക് പുണ്യമായ മേൽവിലാസവും (ജില്ലയും സ്റ്റേറ്റും കാണിച്ചു്) മാത്രഭാഷ വ്യക്തമായെഴുതി 25 പൈസ സ്റ്റാമ്പുസഹിതം അയയ്ക്കുക.

CHEMBAKA JEWELLERS
 Alleppey-1 (Kerala)
 Phone: 2092 Estd 1953
 Gram: CHEMBAKA Prop: P. S. MONY G. L. No. 61/63

കൊതന്നോടത്തു കോമട്ടി

(11-ൽനിന്നും തുടർച്ച)

തള്ള. രാമോരൻ കാല്പനിയ്ക്കു കൊതൻ തള്ള.

എല്ലാമോർത്തു. നിനക്കു നീ ചെയ്തതോർത്തു് ഉള്ളതുകണക്കാക്കുന്നോത്തു. നിന്റെ ഉള്ളംകൈയിലൊതുങ്ങുന്ന തള്ളയുടെ എല്ലിനുള്ള വരമ്പിലും പാടത്തും അലയുന്നതു കണ്ടപ്പോഴും നിനക്കു ചിരി കാനാണു തോന്നിതു്.

തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അയാൾ ഇത്രയും പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതു് കേശവന്റെ ഷെൽട്ടറി ലേയ്ക്കാണ് രണ്ടുപേരും വിറച്ചുചുളങ്ങി. ചാമേട്ടന്റെ ഈ അലിഞ്ഞു. ചാമേട്ടൻ കോമട്ടിയുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു. എന്തെങ്കിലും വന്നാൽ എനിക്കു നിയ്യേളു കോമട്ടി.

ഇനി എനിക്കു നിയ്യേളു. കാലക്കുറിഞ്ഞിൽ നിശ്ചയമുണ്ട്. തള്ള ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു ചിരിക്കുന്ന വായ് പിളർത്തി ചിരിക്കുന്നു. അതു കണ്ടപ്പോഴാണ് ചാമേട്ടൻ നിന്റെ തോളിൽ കടന്നു പിടിച്ചതു്.

എന്റെ ഉള്ളുകി. നിയ്യല്ലേ, എല്ലാത്തിനും കാരണം? കോമട്ടി ചിരിയമന്തി. ഒന്നിനും കോമട്ടിയല്ല, കാരണം.

എനിക്കു നിന്നെ കൊല്ലാനുള്ള കെല്ലില്ല. തെളിയാത്ത നെന്റെ കാലം. കോമട്ടി അയാളുടെ പാർക്കിൽനിന്നു. ചാമേട്ടൻ ഇരുളിൽ ഇല്ലെന്നാവുന്നതുകണ്ടു.

പെട്ടെന്നാണു തഴമ്പുരറിയ കൈപ്പത്തി തോളിൽ അമർന്നു്. തെളിത്തരിച്ചുനിൽക്കുന്ന ചാമേട്ടന്റെ കണ്ണുകൾ തൊടിയിടയിൽ തിളങ്ങുകയും അടയുകയും ചെയ്തു.

എണ്ണവിളക്കു കത്തിയിരുന്നു. തള്ളയ്ക്കു് ഉറക്കമില്ലേ? കോതന്റെ കോലം സൊപ്പംകണ്ടു കിടക്കുന്ന തള്ള.

കോതന്റെ തള്ള കീറപ്പായിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

നിയ്യാണു നോക്കു്. ഇല്ല. കോമട്ടിക്കു് അകത്തുനോക്കാൻ വയ്യ. കോമട്ടി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയും. തണുപ്പുവിടുന്ന കാരറ്റു വീശി. ചെത്തില്ല ചാമേട്ടൻ കാലപ്പാളിയിൽ മുഖം ചേത്തു നില്ക്കുന്നു

ഈ ചാമേട്ടൻ എന്തു മനുഷ്യൻ! കണ്ടിട്ടും കണ്ടിട്ടും മതിവരുമ്പില്ല. ഒരൊറ്റ തിരിയാണത്രെ കത്തിയതു്. അതിനു മുമ്പിൽ മുഖമുയർത്തിയിരുന്നു. ചിരിക്കുന്ന തള്ള. കവിളെല്ലു റുളഞ്ഞു കണ്ണിലെത്തുന്നു. പെട്ടെന്നു മുഖം മങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളെയും ചിന്തകളെയും സംയോജിപ്പിച്ച് അവരെ ഉദ്ധരിക്കുക. യുഗപ്രഭാവമായ സ: ലെ നിന്റെ പ്രസ്താവനയാണിത്. ഈ അഭിപ്രായത്തെ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചു പ്രതിഭാശാലികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണിവ. ടി വിഹാസാവലോകനത്തിന് വിശേഷമാക്കുന്നത്. കേവലമായ മാതൃകാവികാരമെന്ന മിഥ്യയല്ല, മൂല്യബോധത്തിൽനിന്നു ഉദ്ഭവിക്കുന്ന മാതൃകാവികാരങ്ങൾ എന്ന സത്യമാണ് ഏറ്റവും ഉയർന്ന ലോകത്തിലും, ഇവരുടെ ഈ അഞ്ചു കൃതികളിലും തലയെഴുത്തു നിൽക്കുന്നത്. കഥ, നോവൽ, യാത്രാവിവരണം, ജീവചരിത്രം, നാടകം—എന്നീ സാഹിത്യരൂപങ്ങളിൽ പെട്ടെന്ന് ഈ അഞ്ചു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ആശയങ്ങളുടെ വികാരരൂപത്തിലുള്ള ആവിഷ്കാരമാണുള്ളത്.

വിശ്വസാഹിത്യാന്തരീക്ഷത്തിലെ ഒരു തേജോഗോളമാണ് മിഹായിൽ ഷോളൊഫോവ്. അദ്ദേഹം മലയാളം മാതൃഭാഷയാക്കിട്ടുള്ള സഹൃദയക്കും അപരിചിതനല്ല. ഷോളൊഫോവിന്റെ ആദ്യകഥകളുടെ ഈ സമാഹാരം അഞ്ചു കഥകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാം നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വയലുകളിൽനിന്നു കൊഴുത്ത അനുഭൂതികളുടെ കഥകളാണ്.

മീഷ എന്ന കട്ടിയുടെ സോവിയറ്റ് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വിപ്ലവം വിപ്ലവത്തിൽക്കൂടി "ജാതസന്തതി"യിൽ. ഗവ്വിയുടെ ചരിത്രവർത്തനം കൊള്ളുന്ന പിതൃത്വത്തിന്റെ കഥയാണ്, "അന്യരത്നം". ഒരു കതിരുകുട്ടിയെപ്പോലെ വളർന്നുവന്ന ഒരു പോരാളിയെ അവർത്തിക്കുന്ന "കതിരുകുട്ടി" എന്ന കഥയിൽ അപത്യവഞ്ചനയുടെ മാതൃകാവികാരമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്തും ചെയ്യുൻ മടിക്കാത്ത സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുടെ മാതൃകാവികാരമാണ് "മേച്ചിൽക്കാരനി"ലെ കേന്ദ്രബിന്ദു. സൊക്കോലോവിന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ യുദ്ധത്തിന്റെ കൈനികൾ ഉള്ളിൽത്തട്ടുപടി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, "ഒരു മനുഷ്യന്റെ വിധി"യിൽ.

എല്ലാം സോവ്യേതുകഥകളാണ്. ഒന്നിലും പ്രചാരണം കൂടുകയും, വിശ്വസം അനുസരണവുമായിട്ടില്ല. ഓരോരുത്തരുടെ വിവർത്തനം കററാക്കിയായിട്ടില്ല.

അക്ഷയമായ സർഗ്ഗാത്മകതയോടു കൂടിയ ഒരു സമൂഹസോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരനാണ് കെൽഗെഡ്. അവരുടെ "കൊട്ടാരവും കൽത്തുറയും" മാക്സിംഗോക്കിയുടെ പ്രശംസകളോടെ പാത്രമായിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രാഖ്യായികയാണ്. മരണത്തിനുമുമ്പുതന്നെ മരിച്ചുപോയ ഒരു എൻപത്ത് മൂന്നാമതായ സെർഗിയെ റുസ്സാനിന്റെ ആത്മകഥാക്കുറിപ്പുകളിലെ ചിതറിയ ചിന്തകളിലൂടെ ഇതിവൃത്തത്തിന്റെ ഇത്തരം വിവരങ്ങൾ നാലു ചക്രവർത്തിമാരെയും, നാലു യുദ്ധങ്ങളെയും, വിപ്ലവാനന്തരരാഷ്ട്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ ആറുവർഷങ്ങളെയും അതിജീവിച്ച കെൽഗേയുടെ കവിപ്പകൾ, ആ പൊതുപോയ കാലങ്ങളിലെ വലുതും ചെറുതുമായ സംഭവങ്ങളും, കഥാപാത്രങ്ങളും, പ്രശസ്തരായ സമകാലീനരും, ചില ചരിത്രപ്രതിഭാസങ്ങളും നമ്മുടെ കണ്മുമ്പിലൂടെ യഥാർത്ഥത്തിൽ കടന്നുപോകുന്ന പ്രതീതിയുളവാക്കുന്നു. സവിശേഷമായ ചില മാതൃകാവികാരങ്ങൾ പരസ്പരം പകരുന്നതാണ് ഈ നോവലിന്. ആജീവനാന്തം ഏകാന്തതയോടെ കടന്നുപോകുന്ന മിഹായിൽ ഷോളൊഫോവിന്റെ ചരിത്രാഖ്യായികയുടെ നേരെ നിറയെപ്പിച്ചു കഴുവിലേറിയ കറക്കോസോവ്, കറുപ്പന്റെ പുനർജന്മം ഗമത്തിനുവേണ്ടി കഴിവിന്റെ പരമ വിധി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടും നിരാശയുടെ നിർമ്മുഖ്യം, ലോകപോയവേരുകളിൽനിന്നു തുടങ്ങിയ പല കഥാപാത്രങ്ങളും നമ്മുടെ കാർഷ്ട്യങ്ങളുടെ കാലങ്ങളിൽ എന്തെന്നും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. വിവർത്തനത്തിൽ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ കുറേക്കൂടി അവധാനത പുലർത്തേണ്ടതായിരുന്നു.

പഞ്ചജനീനങ്ങൾ

മായ സംഭവങ്ങളും, കഥാപാത്രങ്ങളും, പ്രശസ്തരായ സമകാലീനരും, ചില ചരിത്രപ്രതിഭാസങ്ങളും നമ്മുടെ കണ്മുമ്പിലൂടെ യഥാർത്ഥത്തിൽ കടന്നുപോകുന്ന പ്രതീതിയുളവാക്കുന്നു. സവിശേഷമായ ചില മാതൃകാവികാരങ്ങൾ പരസ്പരം പകരുന്നതാണ് ഈ നോവലിന്. ആജീവനാന്തം ഏകാന്തതയോടെ കടന്നുപോകുന്ന മിഹായിൽ ഷോളൊഫോവിന്റെ ചരിത്രാഖ്യായികയുടെ നേരെ നിറയെപ്പിച്ചു കഴുവിലേറിയ കറക്കോസോവ്, കറുപ്പന്റെ പുനർജന്മം ഗമത്തിനുവേണ്ടി കഴിവിന്റെ പരമ വിധി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടും നിരാശയുടെ നിർമ്മുഖ്യം, ലോകപോയവേരുകളിൽനിന്നു തുടങ്ങിയ പല കഥാപാത്രങ്ങളും നമ്മുടെ കാർഷ്ട്യങ്ങളുടെ കാലങ്ങളിൽ എന്തെന്നും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. വിവർത്തനത്തിൽ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ കുറേക്കൂടി അവധാനത പുലർത്തേണ്ടതായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തിലാണ് വിവർത്തനത്തിന്റെയും,

ഗ്രന്ഥനിരൂപണം

അവിടത്തെ ധീരോദത്തരായ ജനങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള സത്യസന്ധമായ ഒരു വിവരണമാണ് ഒരു റഷ്യൻ എഴുത്തുകാരിയായ ഇറീന ലെവ് ചെങ്കോവിന്റെ "ജലിക്കുന്ന നാടി"യുള്ളത്. ഭാഷാന്തരീകരണം നടത്തിയിട്ടുള്ളത് ജോർജ്ജ് ചെരുംമുറിയാണ്. വിവരസത്യത്തിനും പുണ്യമായും വിമുക്തമാകാതെ വായിച്ചു പോകാവുന്നതല്ല വിവർത്തനം.

വിവർത്തനം ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ മേൽ വലുതായ തോതിൽ നടന്നുവരുന്ന ആക്രമണങ്ങളെയും, ഭക്ഷണവിവരനാമിൻ അമരിക്കൽപട്ടാളക്കാർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന പൈശാചികമായ മൃഗീയതകളെയും കരളിൽത്തറയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം ഇതിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവർത്തനം ജനതയുടെ ജീവിതരീതികൾ, അവരുടെ തീക്ഷ്ണമായ രാജ്യസ്നേഹം മുതലായവയുടെ തുളുമ്പലിൽപരമാർശനങ്ങളുമുണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ.

മഹത്തായ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തോടെ വിശ്വമനസ്സിന്റെ അജാഗരിതതയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിനായി സോഷ്യലിസം എന്ന സ്വപ്നം കനത്ത യാഥാർത്ഥ്യമായി പ്രകാശിച്ചു. ഈ വിപ്ലവത്തിന്റെ അനിഷേധ്യതയോടും, സോവിയറ്റ് റാഷ്യണലിന്റെ പ്രതിഭാപ്രസരമായ പ്രതിഭാപ്രസരമായ സ. ലെനിന്റെ ജീവിതകഥ ആരെയും ആവേശംകൊള്ളിക്കാൻ പോരുന്നതാണ്. ആ മഹാത്മാവിന്റെ ജന്മശതാബ്ദി ആഘോഷിച്ചു അവസരത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ജീവചരിത്രസംഗ്രഹമാണ് "ലെനിൻ" അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനവും ബാല്യവും മുതൽ അന്ത്യകാലാവരെയുള്ള സംഭവബലമായ കാര്യങ്ങൾ ഉള്ളതായ ഭാഷയിൽ ഇതിൽ സംഗ്രഹിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു താത്വികാചാര്യന്റെ മട്ടിലുള്ള എൻ. ഈ ബാലറാമിന്റെ ആഖ്യാനം ഏറെയൊന്നും വശ്യമല്ല.

"യാഗ"ത്തിലെ ഇതിവൃത്തത്തിന് പുതു

മഹത്വം അവകാശപ്പെടാനില്ല. ഒരു മുക്കോണ്ടാപ്രമുഖ, പതിവിൻപടിയുള്ള പ്രേമപരാജയവുമാണ് പ്രധാനപ്രമേയം. നൂറണയുടെ ശാലഭമിയിൽ നിത്യഹരിതാഭ പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന ഒരൊറ്റ കഥാപാത്രവും ഈ നാടകത്തിലില്ല അതിഭാവുകതയുടെ വർണ്ണിച്ചു കൂട്ടലാണിത്.

കരുത്തും കമനീയതയുമാണ് കൊച്ചു കൊച്ചു വാക്യങ്ങളിൽ കോത്തിനക്കിയിട്ടുള്ള സംഭാഷണം. എ. കെ. പുതുശ്ശേരിയിൽ കഴിപ്പുറം ഒരു നാടകരൂപത്തിനെ കാട്ടിക്കൊണ്ടു. സാഹിത്യത്തിന്റെ സാമൂഹികലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ബോധവാന്മാണ്. അനന്യഭാഷ്യമായ മേച്ചിൽസ്ഥലം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ, കരുത്തുറ നാടകരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകപ്രതിഭയിൽ നിന്നു വാൻവീഴ് തിരിക്കുകയില്ല.

കാണികളെ "ഹരം"പിടിപ്പിച്ചു ഹസ്തതാഡനം നേടാൻ ഈ നാടകത്തിന് കഴിയും. വിദ്യാലയവാർഷികങ്ങൾക്കും, ചില അമേച്വർസമിതികളുടെ പരിപാടികൾക്കും വേണ്ടി നാടകവേട്ട നടത്തുന്നവർ ഈ നാടകം തീർച്ചയായും ആശ്വാസമേകും. അങ്ങുരിൽ പലരും നാടകം

- 1 മിഹായിൽ ഷോളൊഫോവ് കഥകൾ (കഥാസമാഹാരം—വിവർത്തനം) വില 2 50
 - 2 കൊട്ടാരവും കൽത്തുറയും (ചരിത്രനോവൽ—വിവർത്തനം) വില 2 30
 - 3 ജലിക്കുന്ന നാടി (യാത്രാവിവരണം—വിവർത്തനം) വില 3 00
 - 4 ലെനിൻ (ജീവചരിത്രം—എൻ. ഈ. ബാലറാം) വില 2 50
 - 5 യാഗം (നാടകം—എ. കെ. പുതുശ്ശേരി) വില 3 00
- സി. ഐ സി ബി. ബുക്കഹൗസ്, എറണാകുളം.

പി. മിരാക്കുട്ടി

ത്തിൽ അപരിത്യാജ്യമെന്നു കണ്ണുമടച്ചു കരുതുന്ന പ്രണയവും, പ്രണയമംഗവും പ്രഹരവും പ്രതികാരവും, ചിരിയും, ചിറലിന്മുളള വകയുമൊക്കെയുണ്ട് "യാഗ" ത്തിൽ.

അഞ്ചുവർത്തിൽപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും അത്യാധുനികരെ വിറളിപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹികമായ കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്. അഞ്ചിനും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ സ്ഥാനം നൽകാവുന്നതാണ്.

കൈപ്പറ്റി

സാഹിത്യപ്രവർത്തകസംഘം കരണ സംഘം (കോട്ടയം) പ്രസിദ്ധീകരിച്ച താഴെ പറയുന്ന പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിരൂപണത്തിനായി കൈപ്പറ്റി നൽകിപറയുന്നു.

- ഒരു ദേശത്തിന്റെ കഥ (നോവൽ) — എസ്. കെ. പൊററക്കാട്ട് 16 00 ബാലകഥാസാഗരം (ബാലകഥകൾ) — വി. ബാലകൃഷ്ണൻ 12 50 പൗണ്ണമി (കവിതകൾ) — പാലാനാരായണൻനായർ 12 50 അഗ്നിശലഭങ്ങൾ (കവിതകൾ) — ഓ. എൻ. വി. കുറുപ്പ് 2 75 കേരളസംഘകരണസംഘം ആക്ട് 2 ചട്ടങ്ങളും — ജി. ആർ. പിള്ള 6 50 ചുടല (നോവൽ) — മണിയൂർ ജി. ബാലൻ 3 25 ചുഴികൾ (നോവൽ) — ഏകലവ്യൻ 5 00 ചുണ്ടെലി (നോവൽ) — വിലാസിനി 7 50 നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ (കോട്ടയം) വിതരണം ഏറ്റെടുത്തവ ഫെറൂസ് റ്ററ (കാവ്യനാടകം) — ഗോയ്മോ വീവ: പി. നാരായണക്കുറുപ്പ് 5 00 ദാഹം (നോവൽ) — പ്രേമൻ 3 00 ആദാമിന്റെ പൂർവ്വികർ (ശാസ്ത്രം) — മണർകാട്ട് മാത്യു 2 25

വരിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

വരിക്കാർ ആഫീസിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്ന കത്തുകളിലും, M. O. യിലും നമ്പർ പ്രത്യേകം കാണിച്ചിരിക്കണം. മേൽവിലാസത്തിലുള്ള മാറ്റം അറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഏറ്റവും ഒടുവിൽ കിട്ടിയ ലക്കത്തിനേലുള്ള വിലാസമെഴുതിയ റാപ്പർകൂടി അയച്ചുതരേണ്ടതാണ്.

മാനേജർ, മലയാളനാട്ട്, കൊല്ലം.

സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കുക!

വിവാഹത്തിനു മുൻപും പിൻപും നിങ്ങളുടെ ശക്തിക്കുയം അനുഭവപ്പെട്ടാൽ ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം K. S.N. കർദാദി നേരിൽ കാണുക വാളക്കുയം, ബലഹീനത, സ്വപ്നബലനം, നാഡ വൈകല്യം, ഞരമ്പു തളച്ചു, വെള്ളപോക്ക് എന്നിവയ്ക്കും ദന്തസംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും ഞായറുട്ടു ഉൾപ്പെടെ എല്ലാദിവസവും ചികിത്സിക്കുന്നതാണ്.

സമയം: 9 to 1 & 4 to 8-30
കർദാർ ഡിസ് പെൻസറി
ഗേൾസ് ഫൈസ് ഇൻസമിപം
മണക്കാട്ട് P. O.
തീരുവനന്തപുരം-9

നിഴലും നിലാവും (ലേഖനങ്ങൾ) — ശ്രീനി 2 50 ആനവാൽ (ബാലസാഹിത്യം) — ശുഭനാട്ട് രവി 1 25 — 0 —

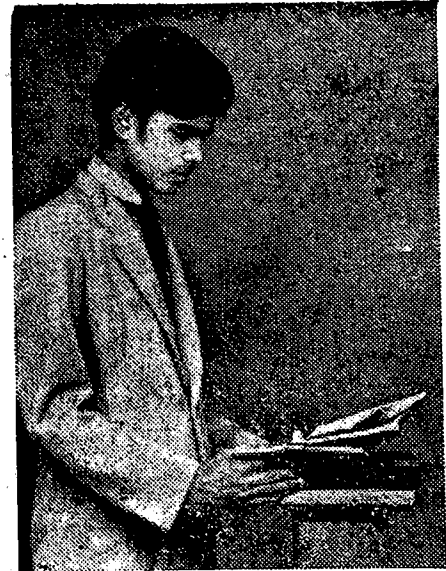
ബാലലോകം

"എന്റെ ശിരസ്സു കൂട്ടിൽ മുപ്പുമായ ചിന്തയും എന്റെ ഹൃദയം കൂട്ടിൽ ദുഃഖമായ കൂറിനും എന്റെ കർങ്ങൾ കൂട്ടിൽ വിപുലമായ സേവനത്തിനും എന്റെ ആരാധനയും മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതത്തിനും വിനിയോഗിക്കും."

ശ്രീ. തെക്കിൽ അബ്ദുല്ലാക്കുഞ്ഞി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

4-എഫ് കൂബ് പ്രതിനിധി ചെയ്തുകൊടുത്തു. എറണാകുളം മാസ് ഫോട്ടൽ ആയിരുന്നു രാഗം. ഞാനടക്കമുള്ള നല്ലൊരു സദസ്സ് അവിടെ സന്നിഹിതമായിരുന്നു.

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ബാല സംഘടനയായ ന്യൂയോക്ക് കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന 4-എഫ് കൂബിന്റെ സെൻട്രൽ കൗൺസിലിലേക്ക് ശ്രീ. തെ

തെക്കിൽ അബ്ദുല്ലാക്കുഞ്ഞി സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു.

പതിനേഴുകാരനായ ഒരു ജീനിയസ്

കിൽ അബ്ദുല്ലാക്കുഞ്ഞി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതാണ് ര.ഗം തിളങ്ങാൻ കൊതിക്കുന്ന ആ സേവനനിരതനായ താര ശൈശവത്തെ പിടിച്ചുപറ്റിക്കുകയായിരുന്നു ആ ലോകസംഘടന.

ഒരു രാഷ്ട്രീയതോഗത്തിൽ തീപ്പെരുപ്പിറന്ന ഒരു പ്രസംഗവും ഒരു ജാഥ നയിക്കലും രാഷ്ട്രമുദ്രാവാക്യം വീളിക്കുലായാൽ രാഷ്ട്രീയനേതാവായി അവനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ ഇവിടെ ചിലരുണ്ട്. പക്ഷേ, സേവനത്തിന്റെ പത്ഥാവിദ്യയുടെ നൈസർഗ്ഗികകഴിവുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നുവരുന്ന നിഷ്കളങ്കനായ ഒരു ബാലവിദ്യാർത്ഥിയെ അംഗീകരിക്കുവാൻ ആരു പെട്ടെന്നു മുന്നോട്ടുവരികയില്ല; മുപ്പു വന്നിട്ടുമില്ല. തന്റെ ആശംസാപ്രസംഗത്തിൽ പങ്കെടുത്ത കേളപ്പജി പറഞ്ഞു: "വളർന്നു

ബാലജനങ്ങൾ അബ്ദുല്ലാക്കുഞ്ഞിയെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കരുത്." ഞാനാകെയൊന്നു തിരിയുകയായിരുന്നില്ല! പ്രൈമറി സ്കൂളിന്റെ മുൻവശത്തു പേരായിൻ ചോട്ടിൽ വെച്ചു വിക്ടർ ഹ്യൂഗോയുടെ "ജീൻ വാൽ ജി" ന്നും ഡെസ്റ്റോവ് സ്കൂളിന്റെ "ഐവൻ കാർലോവി" നെയും പരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്ന എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ, ഇത്രയും കൃത്യലേനി ശ്രമഭരണ പ്രവർത്തനത്തിനെത്തിയ സേവനനിരതൻ; സ്കൂളുകളിൽ ജീവിച്ചുനടന്ന ആ ബാലനേ; കോളേജ് ചർച്ചകളിൽ അത്യാധുനികവേഷി വാങ്ങിയ ആ യുവസാഹിത്യകാരൻ; സഖ്യം ക്യാമ്പു കളെ

ജോസ് പ്രകാശ്

കോൾമയിർകൊള്ളിച്ച ആ സ്വസ്തിയ ശൈലിയുടെ ഉഷ്ണമൻ അങ്ങിനെ എത്രയേത്ര ചിത്രങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിലുണ്ടകുന്നുപോയി

“പ്രിയപ്പെട്ട ശാസ്ത്രിജി! എനിക്കു പത്തുവയസ്സുണ്ട്. രാഷ്ട്രത്തിന്നു യി. എ. തെങ്കിലും ചെയ്യൻ ഈയവസരത്തിൽ സൈന്യത്തിൽ എന്നെ ചേക്കുൻ ദയവുണ്ടാവുമോ?” അതാണ് അഞ്ചംക്രാസ്സിൽ സ്കൂളിന്റെ ശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന എഴുത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. “നല്ല ഒരു പൗരനായി വളരൂ. അതുതന്നെ രാഷ്ട്രത്തിന്നൊരു വലിയൊരു കാര്യം.” ശാസ്ത്രിജിക്കു പറയാനുള്ള യിരുന്നതു അതായിരുന്നു പക്ഷിസ്ഥാർ ഇന്ത്യയെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ ഗൗരവത്തെ ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതു് ആ കൊച്ചുകുട്ടന്റെ നടപടിയിലൂടെയാണ്. തന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് ഉത്തേജനം നൽകുന്ന വിശുദ്ധരേഖയാണിത്. തെക്കിൽ ആ എഴുത്തു് ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രസ്തുതസാഹിത്യകാരന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു സദസ്സിൽവെച്ചു കേരളബാലസാഹിത്യവേദി തെക്കിലിരുന്ന് അവർക്ക് സമ്മാനിച്ചു. ചൈതന്യവളങ്ങൾ മിന്നിത്തെളിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യസേവനങ്ങളെ മൊത്തത്തിൽ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് “പാലക്കാന്റെ കഥ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കഥയായിരുന്നു അവാർഡ്. സ്കൂൾ സാഹിത്യസമാജങ്ങളിൽ നൂറനപരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഗുണപ്രദമാക്കിത്തീർത്ത ആ യുവസാഹിത്യകാരൻ സമഹാനയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയെ തന്റെ രൂലിക ചിത്രീകരണങ്ങളും തന്റെ തന്മിനവേളയിൽ എസ്. വി. സി. എസ്. പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ “കോളേജ് വില്ലന്മാർ” എന്ന ചെറുകഥാസമാഹാരം ഞങ്ങൾ എത്ര ആകാംക്ഷയോടെയാണെന്നോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്?

“എന്റെ സഖ ജീവികൾക്കു വേണ്ടിവളരെയെന്നും ചെയ്തെന്നുള്ള സംതൃപ്തിയേടെല്ലെ, നിന്ദാപരമായ പ്രവർത്തനത്തിലും ഇവിടെ ഇവിടെ ഗതിമുട്ടി എന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങണം” ഞാനൊരു സ

ബ്രക്സ്

സുഗന്ധ എസ്സൻസുകൾ

റോട്ടി, ബസ്, സോഡ, ചേർത്ത പാനങ്ങൾ, മധുര പലഹാരങ്ങൾ, ഐസ്ക്രീം മുതലായവയ്ക്ക്.

വില്പനക്കാർ:

ശ്രീ. രാജേന്ദ്രൻ്റെ ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി

6/105-ഇ, മൊണ്ട് റോഡ്

മദ്രാസ്-18

ഫോൺ: 440202

arles-R187M

ഖ്യാംഗമെന്നനിലയിൽ വിരമിക്കുന്നതു്.” ബാലജനസഖ്യാംഗം എന്ന് നിലയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള തെക്കിൽ അതിന്നു മുതൽക്കു തീർച്ചയാക്കിയിട്ടു മാത്രം അടക്കിക്കൊള്ളുന്ന ബാലജനസഖ്യത്തെ മലബാറിൽ ഇത്ര വിപുലമായതോടുകൂടി സംഘടിപ്പിച്ചതു് അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞിയാണ് തന്നെ വെളിയിലുള്ളതുകൊണ്ടു് പ. ആ സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞി ചെയ്തതിൽ നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പട്ടികകൾ ഞങ്ങൾ ആ പ്രവർത്തനശേഷിയുടെ മുമ്പാകെ ആരും ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത ഒരു ബൃഹത്തായ പദ്ധതിയെച്ചെയ്തതിൽ അവിശ്വാസ്യതയാൽ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ

ഖ്യാംഗം എന്ന് നിലയിലുള്ള കാലാവധി പോലും തീരുന്നതിനുമുമ്പു മറ്റു മണ്ഡലങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു തെക്കിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഒറ്റ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പോലും മത്സരിക്കാതെ ഒറ്റ തെരഞ്ഞെടുപ്പുയോഗങ്ങളിൽ പോലും പങ്കെടുക്കാതെ ബാലജനസഖ്യാന്തരീക്ഷത്തിൽ തെക്കിലിറങ്ങുവാൻ, കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റിമെമ്പർ, സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിൽ കേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആലക്കോട്ടിലെ കമ്പോസ്റ്റ് കഴികൾക്കു അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞിയുടെ വിശപ്പുഗന്ധം കാണാം.

വിദഗ്ദ്ധശിക്ഷണവും. ക്രിയാത്മകമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും, ആത്മാർത്ഥമായ പ്രോത്സാഹനവും കൊടുത്തു പിന്തുടർന്നു കൊടുക്കുന്ന കഴിവുകൾ വളർത്തിയെടുക്കുക—ബാലജനസഖ്യാന്തരങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞിക്കു പായാനുള്ളതു് അതാണ്. കേരള ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം കട്ടിളയുടെ വിദഗ്ദ്ധ കൺവിൻ ആയി അദ്ദേഹം ചെയ്തതിൽ പരിഷ്കരണങ്ങൾ എത്രയാണെന്നോ? വളർന്നുവരുന്ന ഒരു വലിയ തലമുറയുടെ കൂടി നേതാവാണ് ശ്രീ. തെക്കിൽ അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞി.

ചലച്ചിത്രരംഗത്തു വരാമെങ്കിൽ അവിടെ നല്ലൊരു ഭാവിയുണ്ടെന്ന് അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞിയുടെ കൈപിടിച്ചു കലക്കിക്കൊണ്ടു പ്രോത്സാഹിതം പറഞ്ഞു “ഭൂതം” എന്ന ഏകാങ്കത്തിന് ഒന്നാംസ്ഥാനം—കേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ—നടിയംപ്രാഴ്ന്നതു്. പക്ഷെ, ജന്മഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിത്തീർത്തു് ഒരു നല്ലൊരു യോദ്ധാക്കനാവാനാണ് തെക്കിൽ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു്. കലാ-കായികമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഒട്ടേറെ സമ്മാനങ്ങൾ നേടിയ തെക്കിൽ നോക്കിയാൽ കാലിക്കററു് യുദ്ധി വഴ്സിററി താരമാണ്. കേരളാ ചിൽഡ്റൻസ് ഫിലിംസ്റ്റുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി അദ്ദേഹം ഈയിടെ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കോലാശി സെൻറ് പീറ്റേഴ്സ് കോളേജിലെയും സർ. ഗവണ്മെന്റ് കോളേജിലെയും കലാത്തരീതികൾക്കു്

അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞിയുടെ പ്രസംഗശൈലി തെറ്ററി എന്തെങ്കിലും പറയാനാണാവും. ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ആ പതിനേഴുകാരൻ ഇന്നു കാസർഗോഡു കോളേജിൽ പ്രീഡിഗ്രിക്കു സെക്കൻഡ് ഗ്രേഡുള്ള പഠിക്കുന്നു മത്സരങ്ങളിൽ സാധാരണ പങ്കെടുക്കാറില്ലാത്ത അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞിക്ക് ട്വന്റിലാലും സഹൃദയവേദി സംഘടിപ്പിച്ച പ്രബന്ധമത്സരത്തിൽ അവിജയകേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“വേണ്ടിവന്നാൽ താൻ രാഷ്ട്രീയത്തിലും പ്രവേശിക്കും.” എന്ന് പറയുന്ന അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞി കെ. എസ്. യു. വിന്റെ സ്റ്റേറ്റുകമ്മിറ്റി മെമ്പറാണ്. കാസർഗോഡിനുള്ള ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞി “ജല്ലിയാത്തു് മാച്ചുവെട്ടി” (മൈസൂർ) ഉടമയായ ഏ. എം. മൊസ്തഫിൻകുട്ടി ഹാജിയുടെ മരുമകനും മുസ്ലീംലീഗ് നേതാവ് കല്ലട്ടറ അബ്ബാസ് ഹാജിയുടെ മൂത്ത നാമാണ്. തെക്കിൽ “യങ്ങു മെൻസ്” അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയായ അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞി ഭാരതസേവകസമാജത്തിലും സംസ്ഥാനലവലിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ഈ യുഗത്തിൽ കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും മികക്കനായ ബാലൻ” 4-H ക്ലബ്ബ് പ്രതിനിധി ചെസ്റ്റർ സ്പെൻസ് തെക്കിലിറങ്ങി വിശേഷിപ്പിച്ചതു് അങ്ങനെയാണ്. തന്റെ ഇരുപതാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി അമേരിക്ക, സന്ദർശിക്കാ. ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു് ലോകത്തിന്റെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ പൗരനായി വളരാൻ 4-എവർക്ലബ്ബ് അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞിയെ പ്രാപ്തനാക്കിയെന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. തന്റെ അന്യാഭരമായ കഴിവുകൾകൊണ്ടു് കേരളീയബാലന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അബ്ബല്ലാക്കുഞ്ഞിയെ പതിനേഴുകാരനായ ഒരു ജീനിയസ്സ് എന്നല്ലാതെ മറ്റെങ്ങിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാനാകും?

ഇരുട്ടിൽ തികച്ചും അന്ധയായിരുന്ന അവൾ ശൈത്യകാലസന്ധ്യയുടെ വിരസങ്ങളായ ആവർത്തനങ്ങളാൽ നിറംമങ്ങിയ തോടിൽനിന്നും വളരെയധികം സ്വയം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു പുറത്തുകടന്നു. എന്നാലും അവൾക്കു ചുറ്റും ആകാശത്തിന്റെ നിറത്തിലുള്ള മഞ്ഞലകൾക്കു അടിനിന്നിരുന്നു. നിശ്ചലങ്ങളായി നില്ക്കുന്ന അവയുടെ ഇരുണ്ടനറം പടർന്നുകയറി യൊന്നൊന്നുകൾ അവൾ ദുഃഖത്തോടു കൂടി ശ്രദ്ധിച്ചു. ദുർബ്ബല നിമിഷങ്ങളിൽ കഷ്ട പ്രാപിക്കാനുള്ളൊരു മുഴുപടം അവൾ ഉള്ളിൽ കരുതി. വളരെ ചെറിയൊരു കാറ്റുപോലും വരരുതേ! എന്നവൾ ആശിച്ചു. കാറ്റിൽ ഇളകുന്ന മഞ്ഞുപാളികൾക്കുള്ളിൽ സ്വയം നഗ്നയാകുന്ന രംഗം കാണുവാൻ നാണം അവളിൽ പടർന്നുകയറി.

നിശ്ചാസത്തിന്റെ ചുട്ട്. അതിന്റെ നേരിയ പ്രകമ്പങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം

ശിശിരത്തിലെ ഒരില

—കെ. കെ. ഹരിദാസ്

ശുഭ്രവസ്ത്രത്തിൽ വീഴുന്ന രക്തത്തുള്ളികൾ അല്ലെങ്കിൽ നേരിയ സൂക്ഷിരങ്ങൾപോലെ തന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുമെന്ന് അവൾ ഉള്ളിൽ കണിഞ്ഞു. ഇതു ഭയമോ മറിയത്തോ മറ്റൊന്നോ ആയിരുന്നു. ദീർഘമായൊരു നിശ്ചാസിക്കുവാൻ പോലും അവൾ ഭയന്നു. സന്ധ്യകൾ അവൾക്കെന്നും ഒരാകുണമായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ഡിസംബർ മാസത്തിലെ തണുപ്പാൻ സന്ധ്യകൾ. മെല്ലെ, വളരെമെല്ലെ... കാമുകന്റെ നോട്ടംപോലെ ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞത്തി രോമഫലമായി വളർന്നു, പിന്നെ നിറം മങ്ങാത്ത സ്വപ്നമായി അവളിലവശേഷിക്കുന്ന തണുപ്പിന്റെ അലകൾ. ഇതു വളരെ ദുസ്സനപ്പെട്ട ഭൂതകാലത്തിന്റെ നേരിയ കാൽകളിൽനിന്ന് സ്വയം ശ്ര

പംകൊള്ളാറുണ്ടായിരുന്ന വൃത്തമില്ലാത്ത കവിതപോലെ മധുരമുള്ള ഭാഹ്മായിരുന്നു.

തണുപ്പിൽ ഇലകൊഴിഞ്ഞു തീരാറായ മരം.

ശരൽക്കാലവെളുപ്പിൽ ദുഃഖത്തിന്റെ പ്രഭാതത്തിലെ മുഖം കഴുകലിനു ശേഷം തലേദിവസത്തെ സിന്ധു മെപ്പാട്ടു മാഞ്ഞിരുന്നുവോ എന്നു കണ്ണാടിയിൽ നോക്കിയപ്പോൾ ഞെട്ടി. എന്നും കാണാറുള്ള കാക്കപ്പുള്ളി. ദുഃഖത്തിന്റെ വേരൊരു സിന്ധുരം.

കാറ്റിലെല്ലെങ്കിലും വെറുതെ ഇളകുന്ന മരത്തിന്റെ വണ്ണം കറഞ്ഞ ചിലകൾ. അവയിൽ വാലുകൃത്തിന്റെ കറുപ്പ്. അവസ്ഥയിൽ ആകാശത്തിന്റെ സെല്ലുകൾ. ആകാശത്തിന്റെ നിറം നീല. ദൂരെ കിഴക്കൻകുന്നുകളുടെ നിറം നീല. സമുദ്രത്തിന്റെ നിറം നീല നീലയോളമുള്ള തന്റെ പ്രതിപത്തി അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. പണ്ടാണെങ്കിൽ കവിതയെഴുതി മെല്ലെ പട്ടമായിരുന്നു, സമുദ്രത്തെ കുറിച്ചു ആകാശത്തെക്കുറിച്ച്... ഇന്നാകട്ടെ പലതും മറന്നിരിക്കുന്നു. പഴയ മുഖങ്ങൾ, കവിതയെഴുതാറുണ്ടായിരുന്ന ഭൂതകാലം പിന്നെ അനുകരണമായിരുന്നു പലപ്പോഴും നിലവസ്തു ധരിച്ചു. നിലനിറമുള്ള പലതുമായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാണു ഹിച്ച്.

ദുഃഖത്തിന്റെ രാജകുമാരി- സമുദ്രത്തിന്റെ നിറമുള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്?

ആകാശത്തിന്റെ ശുന്യതയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു്?

ഒരില വിറച്ചുകൊണ്ടു് അവളുടെ ദേഹത്തുവീണു ഞെട്ടി—

പിന്നെ അകാരണമായ തന്റെ ഭയത്തെയോതു് പുഞ്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

പക്ഷേ, പിന്നീട് ദുഃഖിക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിലോ എന്നവളോതു്. കാരണം എന്നും അങ്ങിനെയായിരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ നോളി പുഞ്ചിരി താനെന്നു മറന്നിരിക്കുന്നു. ഭൂതകാലത്തിന്റെ പുകച്ചുരുൾ ഇനിയെന്നാണു് തിരിച്ചുകിട്ടുക?

താഴെ ഇലയുടെ മുതലേഹം, അപകടനോക്കി. മാനം നോക്കി നോക്കി നോക്കി ഭയപ്പെടുത്തുകൊണ്ടു്...

അച്ഛൻ ചരിച്ചപ്പോൾ മലന്നാണല്ലോ കിടന്നതു് എന്നവളോർത്തു.

അച്ഛൻ?

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പുരുഷനായി കത്തിനിന്ന അച്ഛൻ?

നിനക്കെന്താ നിന്റെ ജനാലയടച്ചു കൂടെ.

അവയുടെ ഇളം നീലനിറത്തിലുള്ള കർട്ടൻ നീയെതിരാണ് പോലും നീക്കിയപ്പോതു്.

എനിക്കവയു്

ഈ ചോദ്യംചെയ്യലിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ സാധിക്കാതെ സ്വയം നിശ്ശബ്ദമായി വിറച്ചുനിന്ന നിമിഷങ്ങൾ. ആവർത്തനത്തിന്റെ നിർവികാരത മുറിയ്ക്കുവാൻ.

ചുട്ട്, അവൾ പറഞ്ഞിരുന്നു, ചുടിയ്ക്കുന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ...

എന്തില്ലേ!

എത്രകാലം ഇങ്ങിനെ സൂര്യപ്രകാശം കാണാതെ

കത്തിനിന്ന അച്ഛൻ വെടിമരുന്നുപോലെ എരിഞ്ഞുടങ്ങിയപ്പോൾ—

സംശയത്തിന്റെ ഭാഗ്യങ്ങൾ കണയായി.

അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒന്നു തോന്നിയില്ല ഹൃദയത്തിന്റെ മരവിപ്പ് അത്രയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു

ദുഃഖം?

അച്ഛനെന്ന് മനുഷ്യൻ വളരെ മുമ്പേ മരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ! എന്നിട്ടും പുതിയ ജന്മമുത്ഭവിൽ എനിക്കെങ്ങിനെയാണു് ദുഃഖമുണ്ടാവുക?

ആ ഇല വൃദ്ധനായിരുന്നു

ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിലേ...

അവൾക്കു ദുഃഖം തോന്നി.

മഞ്ഞുതുള്ളികൾ അവളുടെ മുഖത്തു ഞെരുതൊച്ചു. പണപ്പു് ഏറിവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു് അവളിൽ പുകച്ചുരുളുപോലെ പടർന്നുകയറി. ശരീരത്തിൽ തണുപ്പിന്റെ മുതുമുതപ്പു് നീലനിറത്തിലുള്ള സ്വപ്നാറ്റിന്റെ നേർത്ത ഭാരമുള്ളിലൂടെ കളിച്ച്, അവളേയുമനോപിച്ചു് അരിച്ചിറങ്ങി.

നിർവികാരത ഉണ്ടാത്തുന്ന സന്ധ്യ!

വെളുക്കുമ്പോൾക്കിടയിലു പട്ടി വെളുത്തുണ്ടുണ്ടിപ്പാട്ടി വെളുവെളു വീളത്തന്ന വഴികളിൽ—
[ഓണം
വെട്ടിനടക്കിപ്പാട്ടി പാണൻകെട്ടിയപാട്ടി പാണൻപാട്ടി പാട്ടി കെട്ടിനു പട്ടിനു മൊട്ടിനു പാട്ടും കൊട്ടിപ്പാട്ടും പാട്ടി—കെട്ടുഴിഞ്ഞുപാട്ടും പാട്ടി.
—കണ്ണുണ്ണി

നി പഴയതാണല്ലോ! നഷ്ടപ്പെട്ട ഭൂതകാലം തിരിച്ചുതരുവാൻ വന്നതു്? എങ്കിൽ എനിക്കെന്താണിനി ആവശ്യമില്ല. തിരിച്ചു കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളൂ.

അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെയെന്തിനു കുറ്റം പറയണം. കുറ്റം മുഴുവൻ ഏന്റേതായിരുന്നുവല്ലോ!

നി പറഞ്ഞതു വ്യക്തമായി ഓർക്കുന്നു. നിറുത്തൂ!

ഉത്തരം എന്തിനെന്നോടു പറയുന്നു.

ഇതിലേതാണു് എന്റേതു്?

—കവിളിൽ സായംസന്ധ്യയുടെ കങ്കുമപ്പാടം പ്രതിഫലിക്കുന്ന നിമിഷം എന്ന പെൺകുട്ടി. ആകാശം നിശ്ചലിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ. അവളെന്നും വരണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നുപാടങ്ങൾക്കരികെ കാമുകനെ കാത്തു...

അവൾ ചികച്ചും തളൻകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ തളച്ചു ചുട്ടുപോലെ അവളുടെ ശരീരത്തിൽ വ്യാപിക്കാൻ തുടങ്ങി. മുകളിൽ താഴെ നേർത്ത നീലരോമങ്ങൾക്കിടയിൽ വിടർപ്പു പാടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു, മുത്തായി, രത്നമായി വേറിട്ടുവാൻ വെമ്പി. പിന്നെ, വിറച്ചു വിറച്ചു അവളും ശരീരത്തിലെ ഒരിലയായി.

—0—

സന്നിദ്ധ

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അളന്നുവേർ തിരിക്കാനാകാത്ത വ്യത്യസ്തഭാവരൂപങ്ങളിൽ മനസ്സിന്, മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികളും ആന്തരികഭാവചലനങ്ങളും തന്മയത്വത്തോടെ, നഗ്നമായിത്തന്നെ, അഭൂതപാളികളിൽ പകർത്താൻ ശ്രമിച്ച ഒരു കലാകാരൻ എന്ന നിലയിൽ, 71-ൽ അമേരിക്കയിലെ പ്രശസ്ത സംവിധായകനെന്ന ബഹുതല നേടിയത് സ്റ്റാൻലിക്ബ്രിക്ക് (Stanley Kubrick) ആണ്. ചിലർ വിശേഷിപ്പിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടേറിയതും കൈമുതലായുള്ള കലാബോധവുമാണ്

സംവിധായകപ്രതിഭ-സ്റ്റാൻലിക്ബ്രിക്ക്

കുബ്രിക്കിനെ പ്രശസ്തനാക്കിയത്; അമേരിക്കൻസിനിമയുടെ പുതിയ ബോധധാരയുടെ പ്രവാചകനാക്കിയത്.

നാല്പത്തിമൂന്നു വസന്തങ്ങൾക്കു കൂടി ചലച്ചിത്രലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ച ടിവാൽഡ് ഓഫ് ഗ്ലോറിയോലിന്, ഫ്ലാർട്ടാക്കച്ച, ഡാക്റ്റർ സ്കെയ്ബ് ലോവ്, 2001: എ റ്റേയ്ഡ് ഡീസി- എന്നീ ചിത്രങ്ങളുടെ സംവിധായകനാണ്. കഴിഞ്ഞ ക്രിസ്തുമസ്സിനു പുറത്തിറങ്ങി, അമേരിക്കയിൽ കൂടുതൽ സംസാരത്തിനിടയാക്കിയ "എ. ക്ലോക്ക് വക്സ് ഓറഞ്ച്"ന്റെ കപ്പിത്താൻ കുബ്രിക്കല്ലാതാമല്ല.

വിവിധതലത്തിൽ, വിവിധതരത്തിൽ വിമർശനത്തിനു വിധേയമായ ചിത്രങ്ങളാണ്. കുബ്രിക്കിന്റേത്. അനവധി രാജ്യങ്ങളിൽ നിരോധനനിരക്കിൽ

വിധേയമാവുകയും പ്രപഞ്ചത്തിലെ മനുഷ്യരുടേയെല്ലാം 2. ബുക്സ് ഒരിയ്ക്കലേകിയും ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നബക്കോവിന്റെ പ്രശസ്ത നോവലായ "ലോലിത"യെ വെള്ളത്തരയലേക്കുനയിച്ച കുബ്രിക്ക് ഒന്നിറിയയെ പരിപൂർണ്ണമായ വർക്കർല്ല; ഔദ്യോഗികരില്ല. നവധികേതുകൾ കയറിയിട്ടുള്ള "ലോലിത"യ്ക്കുമുള്ള ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം കുബ്രിക്ക് ധാരാളം പറയാനുണ്ട്.

ഏറ്റവും പുതിയ ചിത്രമായ "A Clock Work Orange" ബ്രിട്ടീഷ് സാഹിത്യകാരനായ ആൻഡ്സ്ബർഗ്ഗിന്റെ അതപേരിട്ടുള്ള പ്രശസ്തമായ നോവലിന്റെ ചലച്ചിത്രാവിഷ്കരണമാണ്. അമേരിക്കൻ കച്ചവടസിന മയുടെ മുഖത്തു കൂടി ഒരു വഴിത്തിരിവിലെക്കുറിക്കുന്ന ചിത്രമാണിത് "ന്യൂസ് വീക്ക്" വാരിക പ്രസ്തു വർക്കുകയുണ്ടായി. മനുഷ്യനസ്സിന്റെ വിവിധതലങ്ങളെ അപഗ്രഥിച്ച് വൈകാരികതരംഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഈ ചിത്രത്തിൽ സെക്സ് സിംബലുകളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്രയെന്നുണ്ട്. അ

താകട്ടെ മനോഹരമായതത്രെ!

സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ പൊള്ളത്തങ്ങൾ ഘോഷിച്ചെഴുതുന്ന, മാനസികമായി മനുഷ്യൻ സ്വയം അർത്ഥമാണെന്ന പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന, സഭാചാര്യരുടെ വലുപ്പത്തിലുള്ള മനുഷ്യരെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന- "ക്ലോക്ക് വക്സ് ഓറഞ്ച്" അലക്സ് എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ കഥയാണ്. ഒരിതിഥാസമാജനവാര പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കാത്തിരിക്കുന്ന, വരാൻപോകുന്ന പത്തുവർഷത്തിനുള്ളിൽ ലോകത്തു സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ മറിക്കുന്നതാണ് തിന്റെ കഥ. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ഷേക്സ്പിയറുടെ റിച്ചാർഡ് മൂന്നാമൻ ന്റ സാമ്രാജ്യത്തെ തോന്നാവുന്ന ഒരു കഥാപാത്രമാണ് അലക്സ്. ന. യകൻ. തകൻ മനസ്സിന്റെ ഉടമ. കച്ചക്കാരൻ. വൃദ്ധിചാരി. ബലാൽസംഗം ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്ത ക്രൂരൻ.

"എ ക്ലോക്ക് വക്സ് ഓറഞ്ച്" എന്ന ചിത്രത്തിൽനിന്ന്

കുബ്രിക്ക് പറയുന്നു; ഈ കഥാപാത്രം ഭാവിയയിലെ ലോകത്തിലെ മനുഷ്യന്റെ മുഖമണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവന്റെ മനസ്സിനൊത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അലക്സ് പത്തുവർഷത്തിനു ശേഷമുള്ള ഒരു സാധാരണ പുരുഷനാണ്. ആരാലും തോല്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത നായകനായി ഇയാൾ പ്രശോഭിക്കും. തക്കമില്ല."

ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ വീട്ടിൽ പാഞ്ഞുകയറിയെന്ന് അയാളുടെ ഭാര്യയെ ബലാൽസംഗം ചെയ്യുന്നു; പോപ്പ് ആർട്ടിന്റെ വികൃതരൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതൊരു നഗ്നപ്രതിമയാണ്. ആ പ്രതിമയുടെ മുഖക്കണ്ണുകൾ ചപ്പിച്ചപ്പിടിക്കുന്നു-ലൈംഗികവൈകൃതങ്ങളുടെ ഉദാത്ത ചിത്രീകരണമാണിതെല്ലാമെന്നു കൂടി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ രംഗങ്ങളെല്ലാം ക്ലോക്ക് വക്സ് ഓറഞ്ചിലുണ്ട്.

ഒരു കഥാനായകനേക്കാളുപരി, ഒരു വില്ലനാണെന്നു പറയാവുന്ന അലക്സ് ചലച്ചിത്രചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതുമയുള്ള, മറക്കാവാത്ത കഥാപാത്രമെന്നാണ്. കുബ്രിക്ക് പറയുന്നു: "ഒരു സിനിമയി

ലെ ഏറ്റവും താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രം വില്ലനാണ്." അലക്സായി അഭിനയിക്കുന്ന മാക്ഡവൽ അഭിഷ്യാൻ ക്ലോക്ക് ലൈംഗികചേഷ്ടകൾ മനോഹരമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ആരേയും ആകർഷിക്കുംവിധം താപവും കോപവും ധീരതയും ജിജ്ഞാസയും. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള, ഒരിക്കലും, ആഴോട് തുറന്നുപറയാനിഷ്ഠപ്പെടാത്ത സംഭവങ്ങൾ അലക്സിന്റെ കൂടി കുബ്രിക്ക് അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവരൂപ്പിക്കുന്നു.

കുബ്രിക്കിന്റെ എല്ലാ ചിത്രങ്ങളിലും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന പ്രധാന വികാരം കൊലപാതകമാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരിലും കുററം ചെയ്യാനുള്ള, കൊലപാതകം ചെയ്യാനുള്ള ആസക്തി, ഒരു നിമിഷത്തേക്കു ഉണ്ടാകും; ഉപബോധമനസ്സിലേകിലും ആ വികാരം ചൂഷണം ചെയ്യാനി സം

വിജയൻകുറേപ്പ്

വിധായകൻ മരിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പിതാ മഹാത്മാവിൽനിന്നു വളരെയാണ് വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടു. നാം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. അലക്സാണ്ടർ ഈ വികാരത്തിന്നടിമയാകുന്നു. ഭാവിയിലെ പത്തു വർഷങ്ങളിൽ ജീവിക്കാൻ പറ്റിയവയായ അലക്സിന്റെ വികാരങ്ങൾക്കു കടിഞ്ഞാണിടാൻ ഗുഡായാ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സംഘമുണ്ട്. ആ സംഘത്തിന്റെ പിടിയിൽ അലക്സ് കടുങ്ങുന്നു. അതോടെ അലക്സിന്റെ സങ്കല്പജീവിതം തകരുന്നു. അവർ അലക്സിനെ ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്നു, മാറ്റുന്നു; ഒരിഞ്ചെക്കുറു

കൊടുത്തു. മരിക്കലും അയാളെ രൂപത്തിൽ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു. ആ സംഘം അലക്സിനെ തെരുവിലൂടെ പോയ്ക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

സാക്ഷാത്കാരികളായിത്തീർന്നവർ ലംബിച്ച് തോന്നുന്നിരൂപത്തിൽ നടക്കുന്ന അലക്സിന്റെ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചതിലും നിരത്തിലൂടെ ആനയിച്ചതിലും സക്കാർ ആ ഗുഡസംഘത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു. അവർ വീണ്ടും അലക്സിനെ ഊരുച്ചുറ്റിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു പ്രകടനം ന

വാതിക്കക! രസിക്കക!! ചിത്രങ്ങളടങ്ങിയ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. മരണലീലകൾ: ഏറ്റവും നവീനപുണ്ണചിത്രഗ്രന്ഥം. ലൈംഗികാവയവങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം, വിവിധ സംയോഗരീതികൾ etc. വില 7 00
2. സെക്സ് അററലസ്: സ്ത്രീപുരുഷലൈംഗികാവയവങ്ങൾ, പ്രവർത്തനം സംയോഗരീതികൾ, ഫാമിലിപ്ലാനിംഗ് etc. ചിത്രഗ്രന്ഥം വില 5 00
3. സ്ത്രീപുരുഷശരീരശാസ്ത്രം: ലൈംഗികാവയവങ്ങളുടെ വളർച്ച, രതിമാതൃകകൾ, രഹസ്യരീതികൾ, ഗർഭാലോഭനം, etc. ചിത്രങ്ങൾ സഹിതം വില 5 00
4. കാമശാസ്ത്രം: വാത്സ്യായനൻ മുതൽ ഫാഡ്ലോക്ക് എല്ലിസ് വരെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള കാമശാസ്ത്രരഹസ്യങ്ങളും ലീലകളും ചിത്രഗ്രന്ഥം വില 4 00
5. സ്ത്രീകളും പ്രസവരഹസ്യവും: ഗർഭാലോഭനം മുതൽ പ്രസവം വരെയുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ ചിത്രങ്ങൾസഹിതം. വിവാഹിതർ അറിയേണ്ടതു്. വില 3 00
6. സ്വഭാവപഠനശാസ്ത്രം: നടപ്പ്, ഭാവം, കൈയുക്കം, ചെപ്പ്, ജന്മഭിംഗം etc. നോക്കി സ്വഭാവവും കഴിവുകളും പഠിക്കാനുള്ള ചിത്രഗ്രന്ഥം വില 3 00
7. പ്രേമലേഖനങ്ങൾ: ശോകപര്യവസായിയായ പ്രേമകഥ, ധാരാളം അത്യുഗ്ര ലൗലഭരേഴ്സ്. സാമ്പിളായി ഉപയോഗിക്കാൻ ഉത്തമം വില 3 00
8. ഹന്നിമുണ്ട്: (രതിലീലകൾ) വിവാഹിതരാകാൻ പോകുന്നവർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട എല്ലാ രഹസ്യസംഗതികളും ചിത്രങ്ങൾസഹിതം വില 3 00
9. വിവാഹജീവിതവും സംയോഗരീതികളും: ഒന്നമറിയാൻപാടില്ലാത്തവർ ഈ ചിത്രഗ്രന്ഥം വായിച്ചാൽ ജീവിതം സുഖകരമാക്കാം. വില 2 00
10. കല്യാണരാത്രിയിലെ കാമലീലകൾ: എന്നുമെന്നും ദാമ്പത്യം പുതുക്കുമുള്ള താക്കാനും സുഖിക്കാനും ഈ ചിത്രഗ്രന്ഥം പഠിക്കുക. വില 2 00
11. വിശദീകരണശാസ്ത്രം. ഇഷ്ടമുള്ളവരെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കാനും കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുവാനും ഈ ഗുഡശാസ്ത്രം പഠിക്കുക വില 2 00
12. ശീശ്രവസ് ലേഖനവും നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും ചികിത്സാഗ്രന്ഥം വില 1 00

എല്ലാ പുസ്തകങ്ങൾക്കും V P ചിലവു പുറമെ, കാറ്ററലോഗ് സൗജന്യം.

F. P. A. I. Tharavannagar, Kuzhikkala Quilon Dt

കബ്രിക്കിന്റെ ലോലിതയിൽ സുഖിതൻ

ത്തേന്നു. കൂട്ടത്തിൽ, ഒരു നന്മ, ഒരു നഗ്നയായ പെൺകുട്ടിയെ മുന്നിൽ നിർത്തി അയാളിൽ വികാരങ്ങളുണർത്തിക്കാൻ പണിപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, അലക്സിന്റെ വികാരങ്ങളുണർന്നു് ആ നടുവിലെ ചെരിപ്പിലും നഗ്നയായ പെൺ കുട്ടിയുടെ കാലുകളിലുമായിരുന്നു. ചെരിപ്പിന്റെ മുകളിലൂടെ അലക്സിന്റെ നാവു് ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞു നക്കുന്ന രംഗം കബ്രിക് രക്താസ്സുപിടിച്ചുവെള്ളത്തിലിരിക്കുന്നതു്. എന്തിനു? കബ്രിക്കിന്റെ മറുപടി: "മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിഫലിക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിരൂപാത്മകത നഗ്നയായി ചിത്രീകരിച്ചാലേ മനസ്സിലേക്കിറങ്ങിപ്പോട്ടു്."

ഈ രംഗം മഹത്താണ്, ഉൾകൂപ്പുമാണ്. ഉദ്വേഗമുള്ള എല്ലാ മാനദണ്ഡങ്ങളെയും തകർത്തിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻനാട്ടിലും വന്നെത്തിനില്ക്കുന്ന പുത്തിക്കുട്ടി സംസ്കാരത്തിന്റെ രൂപരേഖ വരച്ചുകാണിക്കുന്നു. പോപ്പ് ആർട്ടിന്റെ മനോമുദ്രാലാഭം സമാധാനപരിചയം ഈ സാഹചര്യം പ്രതിഭിംഗം ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു, തളർത്തുവെക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ, മനുഷ്യനെ അഭി

പ്രേപിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയവും, രാജ്യത്തുടനീളമുള്ള അതുങ്ങളും കബ്രിക് ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

"ടി കിഡ്സ്" എന്ന ചിത്രത്തിൽ കോഷണം നടത്തുന്ന ഒരു രംഗം; പാർസ്യോഫ് റോഡ് റോഡിൽ കബ്രിക് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പട്ടാള ആഫീസ്സർമാരെ നിശ്ചയിക്കുന്ന വികാരം, ലോലിതയിലെ ഹമ്പർഡിന്റെ വികാരരീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു കഥ; ഡോ: സ്കെയ്ബ്ലോഫ് വിലാസങ്ങളെ ഉപകരണങ്ങളുടെ പ്രദർശനം - ഈ രംഗങ്ങളെല്ലാം കബ്രിക്കിന്റെ ചിത്രീകരണാവൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രകാരമാണു്, പ്രതിഭാശാലികളുടെ പട്ടികയിലേയ്ക്കു് ഈ സംവിധായകനെ നയിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതാചിതരിക്കുന്നു

ഭാരോ ചിത്രത്തിലും ആ പശ്ചാദ്വില്ലാസ സൈറുകൾ തകർക്കുന്നു, കബ്രിക്.

ഭാരോ ചിത്രത്തിന്റെയും, ഭാരോ ക്രൈയിറ്റും കബ്രിക് പരിശോധിക്കും. താൻ അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു മുതൽ ഷൂട്ടിംഗിന്റെ എല്ലാ രംഗത്തും എഡിറ്റിംഗും കൂടെയും കബ്രിക്കുണ്ടാവും. കഴിയുമെങ്കിൽ മായാഗ്രഹണം നടത്താൻവരെ തയ്യാറാ

കം. "2001: ഡ്രൈസ് ഡെസ്" ന്യൂ യോർക്ക് പ്രദർശനം ആരംഭിച്ച ദിവസം ഈ സംവിധായകൻ പ്രദർശനം നടക്കുന്ന തിയേറ്ററിന്റെ പ്രൊജക്ഷൻ റമിളയായിരുന്നു. ക്രോക്ക് വെൽ ഓറഞ്ച് ക്രിസ്റ്റഫേഴ്സ് പ്രദർശനം തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവതരണത്തിനിടെ കണ്ട നിഴലുകൾ നീക്കം ചെയ്യാൻ ഒരോ തിയേറ്ററുകളിലും ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം നെഗററിവിൽ ഒരു തുള വീണു കണ്ടു. ആ രാത്രി മുഴുവൻ എഡിറ്റിംഗ് റമിളിക്കുന്നു ജോലി ചെയ്തു.

"കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ എല്ലാ ജോലികളും ചെയ്യാൻ ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നു. വസ്തുതകൾ സത്യസന്ധമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത വരിലെന്നിരിക്കാതെ താല്പര്യമില്ല. വിലപിടിച്ച നോട്ടപ്പുസ്തകത്തിൽ സ്വപ്നത്തലപ്പുള്ള പേനയുമായിരിക്കുന്നവരിൽ അല്ലാത്തവരും വിശ്വാസമില്ല. ഓർമ്മകൾ കുറിച്ചിട്ടുള്ളത് അന്ത്യത്തിൽ കുറവായിത്തീരുകയും എന്ന് ഭയപ്പെടുന്നവരെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു. അവരുമായി ജോലി ചെയ്യാനൊ ബന്ധപ്പെടാനൊ എനിക്കിഷ്ടമില്ല."

കബ്രിക് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന തിങ്ങുന്നതാണ്.

രേഖപ്പെടുത്തിയ പൈലറ്റായ ഈ സംവിധായകൻ. വിമാനം പറപ്പിക്കാനും

ഓറഞ്ച് വിമാനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാനും ഭയപ്പെടുന്നു. കടലിന് മുകളിലൂടെ പറക്കാൻ വളരെ ഭയമാണ്. കാർപകടത്തിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മുപ്പതു മൈലിൽ കൂടുതൽ വേഗം കാറിൽ സഞ്ചരിക്കാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. "2001" ന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഫെൽമററു വെച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല—കബ്രിക്"

ലണ്ടനിൽനിന്ന് അമേരിക്കയിൽ കാരോ ടിച്ചാൻ ബോർഡറുമായി താമസിക്കുന്ന കബ്രിക്കിന്റെ വീട്ടിലെത്താം പാത്സ് ഓഫ് ഗ്ലോറിയിൽ ജർമ്മൻ പട്ടാളക്കാർക്കുവേണ്ടി പാടുന്ന ഒരു ജർമ്മൻ പെൺകുട്ടിയെ അവളുടെ കാണാം. ക്രിസ്റ്റീന. കബ്രിക്കിന്റെ ഭാര്യ. മൂന്നു മക്കളും. വീവിന്നി. അന്യ. കാരറേൻ. മേരഡിറ്റിംഗ് 35MM പ്രൊജക്ടറും ഉള്ള ആ വീട്ടിൽ അവൾ കൂട്ടായി ഏഴു പുതുക്കുകയുണ്ടു്. ദുരദേശങ്ങളിൽ യാത്ര ചെയ്യാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത ഈ സംവിധായകൻ ഒരു പദയാത്രക്കാരനാണെന്ന് ഭാര്യ ക്രിസ്റ്റീന പറയുന്നു. ജീവിതത്തിൽ മൂന്നു ജോഡി വസ്ത്രങ്ങളിൽ കൂടുതലുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഇദ്ദേഹത്തിനിപ്പോൾ ഒരു ജോഡി യേ ഉള്ളു.

(തുടരും)

—0—

അടുത്തിലായിരൽ നിന്നും

നോവൽ	
അന്ന (എന്റെ കഥ)	—മാധവിക്കുട്ടി
യോജിപ്പിപ്പൂ, പക്ഷേ—	—ജി. എൻ. പണിക്കർ
പെൻറാകലർ ഫുട്ബോൾ	—വിതര ബേബി
കഥ	
രോഗവിവരം	—പി. സുബ്ബയാപിള്ള
കേളിക്കൊട്ട്	—മാതയിൽ അരവിന്ദം
കവിത	
ചെളിപ്പേരി	—കൃഷ്ണൻ പറപ്പള്ളി
ആരീഡ	—ഏ. വിജയൻ
കൂടാതെ നോവലുകളും മറ്റു സ്ഥിരം പാക്കുകളും.	

മനുഷ്യൻ അവന്റെ സുഖത്തിനും ഭദ്രതയ്ക്കുംവേണ്ടി കരുതലോടെ പദ്ധതി കളിപ്പുന്നു. അതിനിടയിൽ ജീവിതം എന്തിനുവേണ്ടി എന്ന സത്യംതന്നെ മറന്നുപോകുന്നു. പദ്ധതികൾ അവനെത്തന്നെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മായ... മനുഷ്യനെ മോഹിപ്പിച്ചു ദുരന്തത്തിൽ ചാടിക്കുന്ന മായ. ഇതാണ് ജയ് മതിയുടെ മായ—

9-3-'72 വ്യാഴാഴ്ച മുതൽ
കേരളത്തിലെ പ്രമുഖകേന്ദ്രങ്ങളിൽ
പ്രദർശനമാരംഭിക്കുന്നു!
 ജയ് മാതതി അവതരിപ്പിക്കുന്ന
 കെ. സുരേന്ദ്രന്റെ അക്കാഡമി അവാർഡുകിട്ടിയ **മായ**

പ്രൊനസിർ, ഉദ്യോഗാലയം. തിരുവിതാംകൂർ, ഭാസി, ശങ്കരാടി, ഉമ്മർ, ജി. കെ. പിള്ള, മുതലായും T. R. ഓമന, പറവൂർഭരതൻ, സുജാത, പോൾ വെങ്ങോല, അടൂർഭവാനി, സാധന etc.
 കഥ: സംഭാഷണം: ഗാനങ്ങൾ: സംഗീതം:
 കെ. സുരേന്ദ്രൻ ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി ദക്ഷിണാമൂർത്തി
 സംവിധാനം: നിർമ്മാണം:
രാമകുമാർ T. E. വാസുദേവൻ
 പാടിയവർ: യേശുദാസ്, ജയ് ചന്ദ്രൻ, പി. ലീല, S. ജാനകി.
Associated Release

ചിതാവ് അയ്യപ്പൻ അല്ലെങ്കിൽ...

നീക്കമുണ്ടോ കരളേ...

ഉപാധി ഇല്ലെന്ന്
അപോയി... പോയി
എവിടെ പോയി?

(11)

ചായപ്പാട്ടി കയ്യാരൻ
തോരണമുണ്ട് ചോട്ടി...

കുറുപ്പുണ്ടോ
പറഞ്ഞു...

അവർക്കു മേൽ
നീക്കമുണ്ടോ...

അൻ മണിയ്ക്ക്
ഇന്നലെ ഇവിടുന്ന്
കുറുപ്പുണ്ടോ
പിന്നീട് പറയൂ...

...അല്ലെങ്കിൽ
അത് അത് അല്ല...

പോ... പോ... പോ...

